

BESEDILO ČLENOV

I. POGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

1.1 Vsebina zakona

1. člen

(vsebina zakona in prenos direktiv EU)

(1) Ta zakon določa ukrepe, pristojne organe in postopke za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter ureja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem njegovih določb.

(2) S tem zakonom se v slovenski pravni red prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske unije:

- Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2015/849 z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) 648/2012 ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5.6.2015, str. 73; v nadaljnjem besedilu: direktiva 2015/849) ter
- Direktivo 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L št. 319, z dne 5. 12. 2007, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/64/ES).

1.2 Opredelitev pojmov in področje uporabe

2. člen

(pranje denarja in financiranje terorizma)

(1) Pranje denarja po tem zakonu je katero koli ravnanje, s katerim se prikriva izvor denarja ali drugega premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem, in vključuje:

1. zamenjavo ali kakršen koli prenos denarja ali drugega premoženja, ki izvira iz kaznivega dejanja;

2. skrivanje ali prikrivanje prave narave, izvora, nahajanja, gibanja, razpolaganja, lastništva ali pravic v zvezi z denarjem ali drugim premoženjem, ki izvira iz kaznivega dejanja.

(2) Financiranje terorizma po tem zakonu je zagotavljanje ali zbiranje oziroma poskus zagotavljanja ali zbiranja denarja ali drugega premoženja zakonitega ali nezakonitega izvora, posredno ali neposredno, z namenom ali zavedajoč se, da bo v celoti ali delno uporabljeno za izvedbo terorističnega dejanja, ali da ga bo uporabil terorist oziroma teroristka (v nadaljnjem besedilu: terorist) ali teroristična organizacija.

(3) Teroristično dejanje po tem zakonu je kaznivo dejanje, določeno v 2. členu Zakona o ratifikaciji Mednarodne konvencije o zatiranju financiranja terorizma (2. člen konvencije; Uradni list RS – MP, št. 21/04).

(4) Terorist po tem zakonu je fizična oseba, ki:

- stori ali poskuša storiti teroristično dejanje na kakršen koli način;
- je udeležena pri storitvi terorističnega dejanja kot sosterilec, napeljevalec ali pomagač;
- organizira storitev terorističnega dejanja; ali
- prispeva k terorističnemu dejanju skupine ljudi, ki deluje s skupnim ciljem, če ravna namerno in z namenom prispevati k nadaljevanju izvajanja terorističnega dejanja, ali je seznanjena z namenom skupine, da stori teroristično dejanje.

(5) Teroristična organizacija po tem zakonu je katera koli skupina teroristov, ki:

- storijo ali poskušajo storiti teroristično dejanje na kakršen koli način;
- so udeleženi pri storitvi terorističnega dejanja;
- organizirajo storitev terorističnega dejanja; ali
- prispevajo k terorističnemu dejanju skupine ljudi, ki deluje s skupnim ciljem, če ravna namerno in z namenom prispevati k nadaljevanju izvajanja terorističnega dejanja, ali so seznanjeni z namenom skupine, da stori teroristično dejanje.

3. člen (pomen drugih pojmov)

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »premoženje« so katera koli sredstva, materialna ali nematerialna, opredmetena ali neopredmetena, premičnine ali nepremičnine in pravne listine ali instrumenti v kateri koli obliki, tudi elektronski, ki dokazujejo lastništvo ali delež na teh sredstvih;
2. »sredstva« po tem zakonu so finančna sredstva in koristi katere koli vrste vključno z:
 - a) gotovino, čeki, denarnimi zahtevki, menicami, denarnimi nakazili in drugimi plačilnimi sredstvi,
 - b) vlogami pri organizacijah,
 - c) finančnimi instrumenti, ki jih določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, in sicer vrednostni papirji, s katerimi se trguje javno ali zasebno, vključno z delnicami in deleži, certifikati, dolžniškimi instrumenti, obveznicami, zadolžnicami, garancijami in izvedenimi finančnimi instrumenti,
 - d) obrestmi, dividendami ali drugimi dohodki od sredstev,
 - e) terjatvami, krediti in akreditivi,
 - f) drugimi dokumenti, ki izkazujejo upravičenost do sredstev ali drugih finančnih virov;
3. »urad« je Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja;
4. »finančno obveščevalna enota« je osrednji nacionalni organ za sprejemanje in analiziranje sumljivih transakcij in drugih informacij o sumih pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ter financiranja terorizma in za posredovanje rezultatov analiz pristojnim organom, ustanovljen v državi članici ali tretji državi;
5. »država članica« je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru;
6. »tretja država« je država, ki ni država članica;
7. »kreditne institucije« so zavezanci iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter za institucije držav članic, ki opravljajo istovrstne storitve kakor našteti zavezanci;
8. »finančne institucije« so zavezanci iz 3., 5., 6., 7., 8., 10., in 15. (a) do (i) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter institucije držav članic, ki opravljajo istovrstne storitve kakor našteti zavezanci;
9. »FIU.net« je zaščiten, decentralizirana računalniška mreža, namenjena izmenjavi podatkov in informacij v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma med finančno obveščevalnimi enotami, ustanovljenimi v državah članicah;

10. »višje vodstvo« iz 29. člena tega zakona je vodstvena raven, ki je neposredno podrejena poslovodstvu družbe in je odgovorna za sprejemanje tekočih poslovno-operativnih odločitev v zvezi s poslovanjem družbe, za upravljanje s tveganji ter izvajanje odločitev, ki jih sprejme poslovodstvo;

11. »poslovodstvo« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;

12. »nadrejena odgovorna oseba, ki zaseda položaj višjega vodstva« iz 48., 49. in 50. člena tega zakona je član vodstva, ki je dovolj dobro seznanjen z izpostavljenostjo zavezanca tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da lahko sprejema odločitve, ki vplivajo na izpostavljenost zavezanca tveganju in ni nujno, da je član uprave;

13. »oseba, ki zagotavlja podjetniške ali fiduciarne storitve«, je vsaka fizična ali pravna oseba, ki kot svojo poslovno dejavnost opravlja katero izmed naslednjih storitev za tretjo osebo:

a) ustanavlja pravne osebe,

b) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo direktorja oziroma direktorice, poslovodje oziroma poslovodkinje ali družbenika oziroma družbenice (v nadaljnjem besedilu: družbenik), pri tem pa ne gre za dejansko opravljanje poslovodne funkcije, oziroma oseba ne prevzema poslovnega tveganja v zvezi s kapitalskim vložkom v pravni osebi, v kateri je formalno družbenik;

c) pravni osebi zagotavlja registrirani sedež, poslovni, dopisni ali upravni naslov in druge s tem povezane storitve;

d) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo skrbnika ustanove, sklada ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, ki sprejema, upravlja ali razdeljuje premoženjska sredstva za določen namen, pri čemer definicija ne zajema skrbnikov investicijskih skladov, vzajemnih pokojninskih skladov in pokojninskih družb;

e) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo delničarja za račun druge osebe, razen če gre za družbo, katere vrednostni papirji so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu, in za katero v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi veljajo zahteve po razkritju podatkov;

14. »distribucijska pot« je mreža posameznikov oziroma organizacij, udeleženih v dobavi proizvoda ali storitve končnemu uporabniku;

15. »nacionalna ocena tveganja« je obsežen proces identifikacije in analize glavnih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma v določeni državi, razvijanja ustreznih ukrepov preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma na podlagi ugotovljenih tveganj ter čim bolj učinkovitega usmerjanja razpoložljivih virov za nadzor, ublažitev oziroma odpravo ugotovljenih tveganj;

16. »plačilna institucija« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;

17. »nepridobitne organizacije« po tem zakonu so društva, ustanove, zavodi in verske skupnosti, ki so ustanovljeni v skladu z veljavno zakonodajo, in se pretežno ukvarjajo z nepridobitno dejavnostjo;

18. »druga oseba civilnega prava« po tem zakonu je organizirana združba posameznikov, ki združuje ali bo združevala sredstva ali drugo premoženje za določen namen;

19. »elektronski denar« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;

20. »dejanski lastnik« oziroma lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) je:

- fizična oseba, ki je končni lastnik stranke, ali ki to nadzira ali kako drugače obvladuje (če je stranka pravna oseba ali drug podoben pravni subjekt), ali

- fizična oseba, v imenu katere se izvaja transakcija ali opravlja dejavnost (če je stranka fizična oseba);

21. »poslovno razmerje« je vsak poslovni ali drug pogodbeni odnos, ki ga stranka sklene ali vzpostavi pri zavezancu in je povezan z opravljanjem dejavnosti zavezanca;

22. »kontokorenten« odnos po tem zakonu je korespondenčni odnos med domačo in tujo kreditno (oziroma drugo podobno) institucijo, ki nastane z odprtjem računa tuje kreditne oziroma druge podobne institucije pri domači kreditni instituciji (odprtje loro računa). Korespondenčni odnos je dogovor, ki ga domača kreditna institucija sklene s tujo kreditno oziroma drugo podobno institucijo, zato da lahko prek nje posluje s tujino;

23. »navidezna banka« je kreditna ali finančna institucija oziroma druga institucija, ki opravlja istovrstne dejavnosti, ki je registrirana v državi, v kateri svoje dejavnosti ne opravlja, in ki ni povezana z nadzorovano ali drugače uravnano finančno skupino;

24. »gotovina« iz 55. člena tega zakona so bankovci ali kovanci, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo;

25. »gotovina« iz 105. člena tega zakona ima enak pomen kakor v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005 z dne 26. oktobra 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje (UL L št. 309 z dne 25.11.2005, str. 9);

26. »plačilni račun« ima enak pomen kakor v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;

27. »transakcija« je vsak sprejem, izročitev, zamenjava, hramba, razpolaganje ali drugo ravnanje z denarjem ali drugim premoženjem pri zavezancu;

28. »gotovinska transakcija« je vsak sprejem, izročitev ali zamenjava gotovine iz 24. točke tega člena, pri čemer zavezanec od stranke fizično sprejme gotovino oziroma stranki fizično izroči gotovino v posest in razpolaganje;

29. »denarno nakazilo« ima enak pomen, kakor v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;

30. »prenos sredstev« iz 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona ima enak pomen kot je opredeljen v deveti točki 3. člena Uredbe (EU) št. ..Evropskega parlamenta in Sveta z dne .. o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L št. .. z dne julija 2015, str. ..)

31. »faktoring« je odkup terjatev z regresom ali brez njega;

32. »forfetiranje« je izvozno financiranje na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom;

33. »uraden osebni dokument« je vsaka s fotografijo opremljena veljavna listina, ki jo izda pristojni državni organ Republike Slovenije ali druge države, in ki se po pravu države izdajateljice šteje za javno listino;

34. »organizirani trg in borza« imata enak pomen kakor v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

35. »igre na srečo« imajo enak pomen, kakor v zakonu, ki ureja igre na srečo;

36. »življenjsko zavarovanje« je zavarovanje, ki ga kot življenjsko zavarovanje določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;

37. »osebno ime« je sestavljeno iz imena in priimka, ki sta vsak zase lahko sestavljena iz več besed, ki tvorijo celoto;

38. »stalno ali začasno prebivališče« je podatek o ulici, hišni številki, kraju, pošti in državi stalnega ali začasnega prebivališča;

39. »informacija o dejavnosti stranke, ki je fizična oseba«, je podatek o strankinem osebnem, poklicnem ali drugem podobnem delovanju (zaposlen oziroma zaposlena, upokojenec oziroma upokojenka, študent oziroma študentka, brezposeln oziroma brezposelna, itd.) oziroma podatek o aktivnosti stranke (na športnem, kulturno-umetniškem, znanstveno-raziskovalnem, vzgojno-izobraževalnem ali drugem sorodnem področju), ki predstavljata ustrezno podlago za sklenitev določenega poslovnega razmerja;

40. »poslovni subjekt« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja poslovni register Slovenije;

41. »podoben pravni subjekt tujega prava« po tem zakonu je subjekt s pravnoorganizacijsko obliko, ki je slovenski pravni red ne pozna, vendar pa lahko ta subjekt v skladu s svojo nacionalno zakonodajo sprejema, upravlja ali razdeljuje sredstva za določen namen (na primer Stiftung ali Trust);

42. »skupina« pomeni skupino oseb, ki jo sestavljajo nadrejene osebe, njene hčerinske družbe in osebe, v katerih ima nadrejena oseba ali njena hčerinska družba udeležbo, prav tako skupina pomeni tudi povezane družbe, ki izpolnjujejo pogoje za obvladujočo družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;

43. »evropski nadzorni organi« so Evropski bančni organ (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES, Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o

ustanovitvi Evropskega nadzornega organa in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES, ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES;

44. »nerezident« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja devizno poslovanje;

45. »mreža« iz 109. člena tega zakona pomeni obsežno strukturo, ki ji oseba pripada ter ima skupnega lastnika, skupno upravo ter skupni nadzor nad skladnostjo s predpisi.

4. člen (zavezanci)

(1) Ukrepi za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, se izvajajo pred oziroma pri sprejemanju, izročitvi, zamenjavi, hrambi, razpolaganju oziroma drugem ravnanju z denarjem ali drugim premoženjem in pri sklepanju poslovnih razmerij pri:

1. bankah, podružnicah bank tretjih držav in bankah držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji, oziroma so pooblaščeneposredno opravljati bančne storitve v Republiki Sloveniji;

2. hranilnicah;

3. plačilnih institucijah in plačilnih institucijah držav članic, ki v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji ali opravljajo plačilne storitve v Republiki Sloveniji preko zastopnika oziroma neposredno;

4. pošti, če opravlja storitve prenosa denarja (vplačila in izplačila) preko poštne nakaznice;

5. družbah za upravljanje investicijskih skladov, podružnicah družb za upravljanje investicijskih skladov tretjih držav, družbah za upravljanje investicijskih skladov držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji, oziroma so pooblaščeneposredno opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov v Republiki Sloveniji, in drugih osebah, ki lahko v skladu z zakonom, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, izvajajo posamezne storitve ali posle upravljanja investicijskih skladov;

6. ustanoviteljih in upravljavcih vzajemnih pokojninskih skladov ter pri pokojninskih družbah;

7. borznoposredniških družbah, podružnicah borznoposredniških družb tretjih držav, borznoposredniških družbah držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji, oziroma so pooblaščeneposredno opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji v Republiki Sloveniji, in drugih osebah, ki lahko v skladu z zakonom, ki ureja trg vrednostnih papirjev, oziroma zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, izvajajo posamezne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji;

8. zavarovalnicah, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v skupini življenjskih zavarovanj (v nadaljnjem besedilu: poslov življenjskega zavarovanja), podružnicah zavarovalnic tretjih držav, ki imajo dovoljenje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja, in zavarovalnicah držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji, oziroma so pooblaščeneposredno opravljati posle življenjskega zavarovanja v Republiki Sloveniji;

9. družbah za izdajo elektronskega denarja, podružnicah družb za izdajo elektronskega denarja tretjih držav in družbah za izdajo elektronskega denarja države članice, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji, oziroma so pooblaščeneposredno opravljati storitve izdaje elektronskega denarja v Republiki Sloveniji;

10. menjalnicah;

11. revizijskih družbah in samostojnih revizorjih;

12. prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo;

13. prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih,

14. zastavljalnicah;

15. pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo:

- a) dajanja kreditov oziroma posojil, ki vključuje tudi potrošniške kredite, hipotekarne kredite, faktoring in financiranje komercialnih poslov, vključno s forfetiranjem,
- b) finančnega zakupa (lizinga),
- c) izdajanja in upravljanja drugih plačilnih sredstev (na primer menic, potovalnih čekov in virtualnih valut), pri čemer ne gre za plačilno storitev v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme,
- d) izdajanja garancij in drugih jamstev,
- e) upravljanja naložb za tretje osebe in svetovanja v zvezi s tem,
- f) oddajanja sefov,
- g) posredovanja pri sklepanju kreditnih in posojilnih poslov,
- h) zavarovalnega zastopstva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju,
- i) zavarovalnega posredništva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju,
- j) računovodskih storitev,
- k) storitev davčnega svetovanja,
- l) podjetniških ali fiduciarnih storitev,
- m) prometa plemenitih kovin in dragih kamnov ter izdelkov iz njih,
- n) trgovanja z umetninami,
- o) organiziranja ali izvajanja dražb ali
- p) posredovanja v prometu z nepremičninami, vključno s posredovanjem pri dajanju nepremičnin v najem.

(2) Ukrepi za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, se v skladu z določbami III. poglavja tega zakona izvajajo tudi pri odvetnikih oziroma odvetnicah (v nadaljnjem besedilu: odvetnik), odvetniških družbah in notarjih oziroma notarkah (v nadaljnjem besedilu: notar), kot velja tudi za druge zavezance, razen če v III. poglavju tega zakona ni drugače določeno.

(3) Izraz zavezanec se v tem zakonu uporablja kot skupni pojem za zavezance iz prvega in drugega odstavka tega člena.

5. člen

(izjeme v zvezi z igrami na srečo)

(1) Vlada Republike Slovenije lahko z uredbo določi, da so prireditelji iger na srečo iz 12. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona, pri katerih obstaja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, v celoti ali delno izvzeti iz izvajanja ukrepov po tem zakonu.

(2) Odločitev Vlade Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka temelji na poročilu o oceni tveganja, ki jo izvede Finančna uprava Republike Slovenije v sodelovanju z uradom. Pri oceni tveganja se upoštevajo naslednji dejavniki:

- obseg opravljanja storitve igre na srečo,
- stopnjo ranljivosti igre na srečo in transakcije,
- uporabljene plačilne metode, ter
- ugotovitve nacionalne in nadnacionalne ocene tveganje iz 8. člena tega zakona.

(3) Določbe iz prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za:

1. koncesionarje, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah oziroma igralnih salonih,
2. prirediteljih, ki trajno prirejajo športne stave, in
3. prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih.

(4) Vsako odločitev o izvzetju prirediteljev iger na srečo k izvajanju določb tega zakona Finančna uprava Republike Slovenije sporoči Evropski komisiji.

6. člen

(izjeme v zvezi z občasnim opravljanjem finančne dejavnosti)

(1) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, ki le občasno ali v omejenem obsegu izvajajo finančno dejavnost iz 10. in 15. a) do 15. g) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in pri katerih obstaja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranja terorizma, so lahko izvzeti iz izvajanja določb tega zakona, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. finančna dejavnost je pomožna in je neposredno povezana z glavno dejavnostjo,
2. čisti letni prihodek pomožne finančne dejavnosti ne presega 100.000 eurov ali ne znaša več kot 5 % (pet odstotkov) skupnega čistega letnega prihodka zavezanca,
3. njihova glavna dejavnost ni:
 - revizijske storitve,
 - prirejanje iger na srečo,
 - računovodske storitve,
 - storitve davčnega svetovanja,
 - posredovanje v prometu z nepremičninami,
 - podjetniške ali fiduciarne storitve, ter
 - notarske in odvetniške storitve.
4. največja možna vrednost transakcije na stranko in posamezno transakcijo, ne glede na to, ali poteka v eni ali v več transakcijah, ki se zdijo povezane, ne sme presegati 1.000 eurov, in
5. finančna dejavnost se zagotavlja samo osebam, ki so stranke v zvezi z opravljanjem glavne dejavnosti.

(2) Prejšnji odstavek ne velja za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, če izvajajo denarna nakazila v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena vložijo zahtevo za opustitev izvajanja določb tega zakona pri uradu. Zahtevi priložijo dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena in o izvedeni oceni tveganja finančne dejavnosti za pranje denarja in financiranja terorizma. Pri oceni tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma posebno pozornost namenijo vsaki finančni dejavnosti, za katero je zaradi njene narave še posebej verjetno, da se bo uporabila ali zlorabila za namene pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) O zahtevi iz prejšnjega odstavka urad izda odločbo v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka velja največ dve leti od izdaje. Po preteku tega roka mora oseba iz prvega odstavka tega člena ponovno vložiti zahtevo za opustitev izvajanja določb tega zakona. Če se okoliščine, na podlagi katerih je bila izdana odločba, pred potekom veljavnosti odločbe spremenijo, je oseba iz prvega odstavka tega člena dolžna urad o teh spremembah obvestiti. Urad lahko na podlagi takega obvestila ali na podlagi drugih informacij ponovno odloči o dovoljenju za opustitev izvajanja določb tega zakona.

(6) Urad enkrat letno posreduje Evropski komisiji vse podatke, ki se nanašajo na izdane odločbe na podlagi tega člena.

II. POGLAVJE

SODELOVANJE IN NACIONALNA OCENA TVEGANJA

7. člen

(sodelovanje pristojnih organov)

Urad, nadzorni organi iz 126. člena tega zakona in drugi organi, pristojni za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma, med seboj sodelujejo in usklajujejo izvajanje politik in aktivnosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Za doseganje strateških in operativnih ciljev ti organi lahko sklepajo sporazume o medsebojnem sodelovanju in ustanovljajo medresorske delovne skupine.

8. člen

(nacionalna ocena tveganja)

(1) Za ugotovitev, oceno, razumevanje in ublažitev tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, Republika Slovenija izvede nacionalno oceno tveganja za pranje denarja in financiranja terorizma, ki se posodobi najmanj vsake štiri leta.

(2) Vlada za izvedbo nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji ustanovi stalno medresorsko delovno skupino. Naloge stalne medresorske delovne skupine so:

1. izvedba nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji;
2. priprava poročila o ugotovljenih nacionalnih tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma;
3. priprava predlogov ukrepov in akcijskega načrta za ublažitev ugotovljenih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma;
4. izvedba drugih analiz s področja pranja denarja in financiranja terorizma, pri katerih je potrebno sodelovanje in usklajevanje med različnimi institucijami, in priprava poročil o izvedenih analizah.

(3) Delo in naloge stalne medresorske delovne skupine iz prejšnjega odstavka usmerja in usklajuje urad.

(4) Pri izvajanju nacionalne ocene tveganja iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo ugotovitve iz poročila Evropske komisije o ocenjenih tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma, ki vplivajo na delovanje notranjega trga Evropske unije in se nanašajo na specifične čezmejne pojave, ter skupno mnenje evropskih nadzornih organov o tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma, ki vplivajo na finančni sektor Evropske unije (nacionalna ocena tveganja).

9. člen

(poročilo in namen nacionalne ocene tveganja)

(1) Urad o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma izdela poročilo in z njim seznani Vlado Republike Slovenije.

(2) Ugotovitve iz poročila nacionalne ocene tveganja so namenjene:

1. za izboljšanje nacionalne ureditve odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma z opredelitvijo sektorjev ali dejavnosti, na katerih morajo zavezanci uporabljati strožje ukrepe v zvezi s pregledom stranke in drugimi obveznostmi iz tega zakona;

2. za ugotavljanje sektorjev ali dejavnosti neznatnega ali povečanega tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;

3. za opredeljevanje prednostne razporeditve vseh virov in sredstev, namenjenih za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;

4. za pripravljane ustreznih predpisov za posamezne sektorje ali dejavnosti v skladu z ugotovljenimi tveganji pranja denarja in financiranja terorizma, in

5. zavezancem kot pomoč pri izvedbi njihovih ocen tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

(3) Aktivnosti iz prejšnjega odstavka usmerja in usklajuje urad.

(4) Vlada z uredbo določi sektorje ali dejavnosti neznatnega ali povečanega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če je v okviru nacionalne ocene tveganja ugotovljeno, da v sektorjih ali dejavnostih, ki sicer niso zavezanci iz 4. člena tega zakona, obstaja tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, se jih lahko z zakonom uvrsti med zavezance.

10. člen

(obveščanje držav članic in evropskih institucij)

Urad seznani Evropsko komisijo, evropske nadzorne organe in druge države članice z nazivom organa iz tretjega odstavka 8. člena tega zakona ter s povzetkom poročila nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

11. člen

(priporočila Evropske komisije)

(1) V zvezi z ugotovljenimi tveganji iz nadenacionalne ocene tveganja, ki se nanašajo na pranje denarja in financiranje terorizma in vplivajo na delovanje notranjega trga Evropske unije ter se nanašajo na specifične čezmejne pojave, se v nacionalni ureditvi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma lahko upoštevajo priporočila Evropske komisije o ukrepih, primernih za ublažitev teh tveganj.

(2) Če se Republika Slovenija odloči, da v svoji nacionalni zakonodaji ne bo upoštevala priporočil iz prejšnjega odstavka tega člena, o tem obvesti Evropsko komisijo in navede razloge za takšno odločitev.

III. POGLAVJE

NALOGE IN OBVEZNOSTI ZAVEZANCEV

3.1 Splošna določba

12. člen

(naloge in obveznosti zavezancev)

(1) Zaradi odkrivanja ter preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma zavezanci pri opravljanju svojih dejavnosti izvajajo naloge, določene v tem zakonu in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka obsegajo:

1. izdelavo ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;
2. vzpostavitev politik, kontrol/nadzornih mehanizmov in postopkov za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma;
3. izvajanje ukrepov za poznavanje stranke (v nadaljnjem besedilu: pregled stranke) na način in pod pogoji, ki jih določa ta zakon;
4. sporočanje predpisanih in zahtevanih podatkov ter predložitve dokumentacije uradu po določbah tega zakona;
5. imenovanje pooblaščenca oziroma pooblaščenke (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec) in namestnikov pooblaščenca ter zagotovitev pogojev za njihovo delo;
6. skrb za redno strokovno usposabljanje in izobraževanje zaposlenih ter zagotovitev redne notranje kontrole nad opravljanjem nalog po tem zakonu;
7. pripravo seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;
8. zagotovitev varstva in hrambe podatkov ter upravljanje s tem zakonom predpisanih evidenc;
9. izvajanje ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v lastnih podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti v tretjih državah;
10. izvajanje drugih nalog in obveznosti po določbah tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

3.2 Ocena in obvladovanje tveganja

13. člen

(ocena tveganja za pranje denarja in financiranja terorizma)

(1) Tveganje pranja denarja in financiranja terorizma je tveganje, da bo stranka izrabila finančni sistem za pranje denarja ali financiranje terorizma, oziroma da bo neka stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev ali distribucijska pot ob upoštevanju dejavnika geografskega tveganja (država ali geografsko območje) posredno ali neposredno, uporabljen za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Zavezanec izdelava oceno tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti in upošteva dejavnike geografskega tveganja glede na možne zlorabe za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(3) Ocena tveganja oziroma postopek določanja ocene tveganja iz prejšnjega odstavka odraža specifičnost zavezanca in njegovega poslovanja.

(4) Oceno tveganja iz drugega odstavka tega člena zavezanec pripravi v skladu s smernicami, ki jih izda pristojni nadzorni organ iz 126. člena tega zakona v skladu s svojimi pooblastili, ter ob upoštevanju poročila o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja in nadnacionalne ocene tveganja.

(5) Ugotovitve ocene tveganja iz drugega odstavka tega člena zavezanec dokumentira in posodablja najmanj vsaki dve leti. Dokumentirane ugotovitve so na voljo pristojnim nadzorim organom iz 126. člena tega zakona na njihovo zahtevo.

(6) Zavezanec ob vseh pomembnih spremembah svojih poslovnih procesov, kot so uvedba novega produkta, nove poslovne prakse, vključno z novimi distribucijskimi potmi, uvedba nove tehnologije za nove in obstoječe produkte ali organizacijske spremembe, opravi ustrezno oceno, kako ti dejavniki vplivajo na izpostavljenost zavezanca tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma.

(7) Zavezanec oceno tveganja iz prejšnjega odstavka izvede pred uvedbo novega produkta, poslovne prakse ali nove tehnologije in v skladu z ugotovitvami sprejme ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma.

14. člen

(neznatno in povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma)

(1) Če zavezanec oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranja terorizma, lahko uporabi ukrepe poenostavljenega pregleda stranke v skladu z določbami tega zakona o poenostavljenem pregledu stranke.

(2) Če zavezanec oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranja terorizma, mora uporabiti ukrepe poglobljenega pregleda stranke v skladu z določbami tega zakona o poglobljenem pregledu stranke.

15. člen

(obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma)

(1) Zavezanec za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ugotovljenih na podlagi 13. člena tega zakona, vzpostavi učinkovite politike, kontrole in postopke, ki so sorazmerni glede na njegovo dejavnost in velikost (na primer velikost in sestavo zavezanca, obseg in sestavo poslov, vrste strank, s katerimi posluje zavezanec, vrste produktov, ki jih ponuja zavezanec).

(2) Politike, kontrole in postopki iz prejšnjega odstavka vključujejo:

1. razvijanje notranjih politik, kontrol in postopkov, ki se nanašajo na:

- modele upravljanja s tveganji,
- skrbni pregled stranke,
- sporočanje podatkov uradu,
- varstvo, hrambo podatkov in upravljanje evidenc,
- notranja kontrola nad opravljanjem nalog s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma,
- zagotavljanje skladnosti s predpisi, in
- varno zaposlovanje in po potrebi varnostno preverjanje zaposlenih v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, ter

2. vzpostavitev samostojne službe notranje revizije za preverjanje notranjih politik, kontrol in postopkov iz prejšnje točke, če je zavezanec srednja ali velika družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(3) Zavezanec, ki je srednja ali velika družba, imenuje enega od članov upravnega ali poslovnega organa, ki je odgovoren za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka ter za zagotavljanje skladnosti izvajanja zakonov in drugih predpisov s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Pred uvedbo politik, kontrol in postopkov zavezanci pridobijo odobritev vodstva ter v skladu s smernicami nadzornih organov iz 126. člena tega zakona spremljajo in po potrebi okrepijo sprejete ukrepe.

3.3 Pregled stranke

3.3.1 Splošne določbe

16. člen

(sestavni deli pregleda stranke)

(1) Če ta zakon ne določa drugače, pregled stranke obsega naslednje ukrepe:

1. ugotavljanje istovetnosti stranke in preverjanje njene istovetnosti na podlagi verodostojnih, neodvisnih in objektivnih virov;
2. ugotavljanje dejanskega lastnika stranke;
3. pridobitev podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov po tem zakonu;
4. redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu.

(2) Zavezanec pri izvajanju ukrepov iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka tega člena preveri, da ima vsaka oseba, ki nastopa v imenu stranke, pravico zastopanja ali pooblastilo te stranke, ter v skladu z določbami tega zakona ugotovi in preveri istovetnost vsake osebe, ki nastopa v imenu stranke.

(3) Zavezanec izvaja vse ukrepe pregleda stranke iz prvega in drugega odstavka tega člena, pri čemer lahko obseg izvajanja ukrepov določi z upoštevanjem tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Pri določanju obsega izvajanja ukrepov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena zavezanec upošteva vsaj:

- namen sklenitve in naravo poslovnega razmerja,
- višino sredstev, vrednost premoženja ali obseg transakcij,
- čas trajanja poslovnega razmerja, in
- skladnost poslovanja z namenom sklenitve poslovnega razmerja.

(5) Zavezanec opredeli postopke izvajanja ukrepov iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena v svojih notranjih aktih.

(6) Zavezanec nadzornim organom iz 126. člena tega zakona na njihovo zahtevo predloži ustrezne analize, listine in druge podatke, s katerimi izkazuje, da so izvedeni ukrepi primerni glede na ugotovljena tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

17. člen

(obveznost pregleda stranke)

(1) Zavezanec pod pogoji, ki jih določa ta zakon, opravi pregled stranke v naslednjih primerih:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja s stranko;
2. pri vsaki transakciji v vrednosti 15.000 eurov ali več, ne glede na to, ali poteka posamično ali z več transakcijami, ki so med seboj očitno povezane;
3. pri vsaki transakciji, ki pomeni prenos sredstev, kot je opredeljen v 30. točki 3. člena tega zakona in presega 1.000 eurov;

4. pri prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo, ob izplačilih dobitkov ali ob vplačilih stavnih vložkov, kadar gre za transakcije v vrednosti 2.000 eurov ali več, ne glede na to, ali transakcija poteka posamično ali z več transakcijami, ki so med seboj očitno povezane;

5. pri dvomu o verodostojnost in ustreznost predhodno pridobljenih podatkov o stranki ali dejanskem lastniku stranke;

6. vedno kadar v zvezi s transakcijo, stranko, sredstvi ali premoženjem obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ne glede na vrednost transakcije.

(2) Če zavezanec s stranko sklepa dodatno poslovno razmerje ali na podlagi obstoječega poslovnega razmerja izvaja transakcije iz 2., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka, zavezanec pridobi le manjkajoče podatke iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 35. člena tega zakona, ob pogoju, da je predhodno opravil pregled stranke na način, kot to določa 16. člen tega zakona, in da je v okviru rednega spremljanja poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, zagotovil ustrezno preverjanje in posodabljanje predhodno pridobljenih listin in podatkov o stranki.

(3) Pri transakcijah iz 2. in 4. točke prvega odstavka tega člena prireditelj in koncesionar, ki prirejata igre na srečo, preverita istovetnost stranke, ki transakcijo opravlja, in pridobita predpisane podatke, ko se transakcija opravi pri blagajni.

(4) Za sklenitev poslovnega razmerja se po tem zakonu šteje tudi registracija stranke za udeležbo v sistemu prirejanja iger na srečo pri prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih. Kot sklenitev poslovnega razmerja med stranko in družbo za upravljanje se po tem zakonu šteje tudi pristop stranke k pravilom upravljanja vzajemnega sklada te družbe za upravljanje. Pristop k pravilom upravljanja drugega vzajemnega sklada iste družbe za upravljanje se ne šteje za sklenitev novega poslovnega razmerja po tem zakonu.

18. člen

(pregled stranke pri sklenitvi poslovnega razmerja)

(1) Pri sklepanju poslovnega razmerja iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena zavezanec izvede predpisane ukrepe iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona pred sklenitvijo poslovnega razmerja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanec ukrepa iz 1. in 2. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona izjemoma izvede tudi med sklepanjem poslovnega razmerja s stranko in sicer, če je to potrebno, da se ne prekine običajen način sklepanja poslovnih razmerij pri zavezancu, in če v skladu s 13. členom tega zakona obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, zavezanec iz 1., 8., 15 h) in 15 i) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona pri sklepanju poslov življenjskega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, poleg ukrepov pregleda stranke izvede še naslednje ukrepe pregleda upravičencev izplačil po polici:

1. za upravičence, ki so ob sklepanju posla opredeljeni kot točno določene fizične ali pravne osebe ali podobni pravni subjekti tujega prava, zavezanec ugotovi in preveri njihovo istovetnost v skladu z 22. in 26. členom tega zakona;

2. za upravičence, ki so opredeljeni po značilnostih, kategorijah ali na druge načine, zavezanec pridobi dovolj podatkov in informacij, tako da bo lahko v času izplačila zagotovo ugotovil in preveril njihovo istovetnost.

(4) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka zavezanec ugotovi in preveri istovetnost upravičenca v času izplačila. V primeru popolnega ali delnega prenosa življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, na tretjo osebo, zavezanec, ki je seznanjen s prenosom, opredeli novega upravičenca v času prenosa zavarovanja na tretjo osebo.

19. člen

(pregled stranke pri izvajanju transakcij)

Pri izvajanju transakcij iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona mora zavezanec predpisane ukrepe iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona, ob upoštevanju drugega odstavka 17. člena tega zakona, izvesti pred izvršitvijo transakcije.

20. člen

(neizpolnitev obveznosti pregleda stranke)

Zavezanec, ki ukrepov iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona ne more izvesti v skladu z določbami tega zakona, ne sme skleniti poslovnega razmerja ali opraviti transakcije, oziroma mora prekiniti poslovno razmerje, če je to že sklenjeno, in preučiti možnost, da v skladu s 56. členom tega zakona uradu sporoči podatke o stranki oziroma sumljivi transakciji.

21. člen

(delna opustitev pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem)

(1) Družbe za izdajo elektronskega denarja, družbe za izdajo elektronskega denarja iz druge države članice in podružnice tujih družb za izdajo elektronskega denarja lahko opustijo pregled stranke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona, če na podlagi izvedene ocene tveganje ugotovijo, da obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. na elektronski medij ni mogoče ponovno naložiti podatkov ali največji znesek mesečnih transakcij ne presega 250 eurov, pri čemer se elektronski medij lahko uporablja samo v Republiki Sloveniji;
2. največji znesek elektronskega denarja, naloženega na elektronskem mediju, ne presega 500 eurov, pri čemer se elektronski medij lahko uporablja samo v Republiki Sloveniji;
3. elektronski medij se lahko uporablja le za nakup blaga in storitev;
4. elektronskega medija ni mogoče naložiti z anonimnim elektronskim denarjem;
5. izdajatelj elektronskega denarja v zadostni meri spremlja transakcije ali poslovno razmerje iz 4. točke 16. člena tega zakona, da lahko odkrije neobičajne ali sumljive transakcije.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora biti pregled stranke iz 16. člena tega zakona opravljen pred odkupom vrednosti elektronskega denarja, ki presega vrednost 100 eurov.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja, družba za izdajo elektronskega denarja iz druge države članice in podružnica tujih družb za izdajo elektronskega denarja o delni opustitvi pregleda stranke obvesti urad, in sicer še pred trženjem produkta. Obvestilu priloži dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev in oceno tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena delna opustitev pregleda stranke ni dovoljena, kadar v zvezi s stranko, produktom, sredstvi ali transakcijo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

3.3.2 Izvajanje ukrepov pregleda stranke

3.3.2.1 Ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke

22. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke)

(1) Zavezanec za:

- stranko, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,
- zakonitega zastopnika pravne osebe,

ugotovi in preveri njihovo istovetnost ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument stranke v njihovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge veljavne javne listine, ki jo predloži stranka, oziroma neposredno od stranke.

(2) Če je stranka samostojni podjetnik posameznik ali oseba, ki samostojno opravlja dejavnost, zavezanec pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona ob smiselni uporabi 26. člena tega zakona.

(3) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti stranke po tem členu podvomi o resničnosti pridobljenih podatkov ali verodostojnosti listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, mora zahtevati tudi pisno izjavo stranke.

23. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca fizične osebe,
samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost)

(1) Če sklepa poslovno razmerje v imenu stranke, ki je fizična oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument pooblaščenca v njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge javne listine, ki jo predloži pooblaščenec, oziroma neposredno od njega. Podatke iz 2. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona o fizični osebi, samostojnem podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, v imenu katerega nastopa pooblaščenec, pridobi zavezanec iz overjenega pisnega pooblastila.

(2) Če stranka iz prejšnjega odstavka izvaja transakcijo iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona, zavezanec od stranke pridobi izjavo, ali posluje v svojem imenu ali v imenu nekoga tretjega. Če stranka posluje v imenu nekoga tretjega, zavezanec postopa po tretjem odstavku tega člena. Če navedena transakcija poteka na podlagi predhodno sklenjenega poslovnega razmerja, se kot zadosten šteje tudi podatek o tem, ali je transakcijo opravila stranka ali njen pooblaščenec.

(3) Če izvaja transakcije iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona v imenu stranke iz prvega odstavka tega člena njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi zahtevane podatke o stranki in pooblaščenju iz 2. točke prvega odstavka 124. člena tako, kakor je določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pooblaščenca podvomi o resničnosti prejetih podatkov, mora od njega zahtevati tudi pisno izjavo.

24. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca pravne osebe)

(1) Če sklepa poslovno razmerje v imenu stranke, ki je pravna oseba, namesto njenega zakonitega zastopnika njegov pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument pooblaščenca v njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge javne listine, ki jo predloži pooblaščenec, oziroma neposredno od njega. Podatke iz 2. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona o zakonitem zastopniku, v imenu katerega nastopa pooblaščenec, pridobi zavezanec iz overjenega pisnega pooblastila, ki ga izda zakoniti zastopnik.

(2) Če stranka iz prejšnjega odstavka izvaja transakcijo iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona, zavezanec od zakonitega zastopnika pridobi izjavo, ali stranka posluje v svojem imenu ali v imenu nekoga tretjega. Če stranka posluje v imenu nekoga tretjega, zavezanec postopa po tretjem odstavku tega člena. Če navedena transakcija poteka na podlagi predhodno sklenjenega poslovnega razmerja, se kot zadosten šteje tudi podatek o tem, ali je transakcijo opravila stranka ali njen pooblaščenec.

(3) Če izvaja transakcije iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona v imenu stranke iz prvega odstavka tega člena njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi zahtevane podatke o zakonitem zastopniku in pooblaščenju iz 2. točke prvega odstavka 124. člena tako, kakor je določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pooblaščenca podvomi o resničnosti prejetih podatkov, mora od njega zahtevati tudi pisno izjavo.

25. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi kvalificiranega digitalnega potrdila)

(1) Ne glede na določbe 22., 23. in 24. člena tega zakona lahko zavezanec pod pogoji, ki jih s pravilnikom določi minister, oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, ugotovi in preveri istovetnost tudi na podlagi:

1. kvalificiranega digitalnega potrdila stranke, ki ga izda registrirani overitelj s sedežem v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje in elektronski podpis;
2. kvalificiranega digitalnega potrdila stranke, ki ga izda registrirani overitelj s sedežem v drugi državi članici Evropske unije ali tretji državi pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje in elektronski podpis, če obstajajo za to tehnološke možnosti.

(2) Ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi kvalificiranega digitalnega potrdila se lahko uporablja za:

- stranko, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,

- pooblaščenca stranke iz prejšnje alineje,
- zakonitega zastopnika in pooblaščenca pravne osebe.

(3) Zavezanec v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi prejšnjega odstavka dobi zahtevane podatke o stranki iz 2. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona iz kvalificiranega digitalnega potrdila. Podatki, ki jih iz tega potrdila ni mogoče dobiti, se pridobijo iz kopije uradnega osebnega dokumenta, ki jo stranka pošlje zavezancu v papirnati ali digitalni obliki. Če na opisani način ni mogoče pridobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od stranke.

(4) Registrirani overitelj iz drugega odstavka tega člena, ki je stranki izdal kvalificirano digitalno potrdilo, mora zavezancu na njegovo zahtevo brez odlašanja predložiti podatke o načinu, s katerim je ugotovil in preveril istovetnost stranke, ki je imetnik potrdila. Pridobljene podatke zavezanec hrani skladno z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila ni dovoljena, če obstaja sum, da je bilo kvalificirano digitalno potrdilo zlorabljeno, oziroma če zavezanec ugotovi, da so se spremenile okoliščine, ki bistveno vplivajo na veljavnost potrdila, tega pa overitelj, ki ga je izdal, še ni prekalal.

(6) Če zavezanec pri sklepanju poslovnega razmerja ugotovi in preveri istovetnost stranke na podlagi prvega odstavka tega člena, mora sprejeti ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pred izvajanjem nadaljnjih transakcij stranke pri zavezancu prvo plačilo stranke opravi v breme plačilnega računa, ki ga stranka v svojem imenu ali strankin zakoniti zastopnik ali pooblaščenec v svojem imenu ali v imenu stranke odpre, ali ima odprtega pri kreditni instituciji.

(7) Če zavezanec ugotavlja in preverja istovetnost v skladu s tem členom, pri izdelavi ocene tveganja iz 13. člena tega zakona upošteva večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, ki nastane zaradi nenavzočnosti stranke.

26. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pravne osebe)

(1) Zavezanec za stranko, ki je pravna oseba, ugotovi in preveri istovetnost stranke ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki jo zavezancu v imenu pravne osebe predloži zakoniti zastopnik ali njegov pooblaščenec.

(2) Dokumentacija iz prejšnjega odstavka ob predložitvi zavezancu ne sme biti starejša od treh mesecev.

(3) Zavezanec lahko ugotovi in preveri istovetnost pravne osebe ter pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona tudi z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register. Na izpisu iz registra, v katerega je bil opravljen vpogled, zavezanec z zaznamkom navede datum in čas vpogleda ter osebno ime tistega, ki je vpogled opravil. Izpis iz registra zavezanec hrani v skladu z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(4) Druge podatke iz prvega odstavka 124. člena tega zakona, razen podatka o dejanskem lastniku, zavezanec pridobi z vpogledom v originalne ali overjene listine in drugo poslovno dokumentacijo. Če iz teh listin in dokumentacije ni mogoče dobiti vseh podatkov iz prvega odstavka 124. člena tega zakona, se manjkajoči podatki, razen o dejanskem lastniku, ki se pridobivajo v skladu z 33. členom tega zakona, pridobijo neposredno od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca.

(5) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pravne osebe podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, mora od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahtevati tudi njegovo pisno izjavo.

(6) Zavezanec mora pri preverjanju istovetnosti stranke na podlagi prvega in tretjega odstavka tega člena predhodno preveriti naravo registra, iz katerega bo pridobil podatke za preverjanje istovetnosti.

(7) Če je stranka tuja pravna oseba, ki opravlja dejavnost v Republiki Sloveniji prek svoje podružnice, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost tuje pravne osebe in njene podružnice.

27. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti drugih oseb civilnega prava)

(1) Če je stranka zavezanec oseba civilnega prava iz 18. točke 3. člena tega zakona, ki ni fizična ali pravna oseba, zavezanec:

1. ugotovi in preveri istovetnost osebe, pooblaščene za zastopanje (v nadaljnjem besedilu: zastopnik);
2. pridobi overjeno pisno pooblastilo za zastopanje;
3. pridobi podatke iz 2. in 13. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Zavezanec ugotovi in preveri istovetnost zastopnika iz prvega odstavka tega člena in pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument zastopnika v njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge veljavne javne listine, ki jo predloži zastopnik, oziroma neposredno od njega.

(3) Zavezanec podatke iz 13. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona o vsaki fizični osebi, ki je član osebe civilnega prava iz prvega odstavka tega člena, pridobi iz overjenega pisnega pooblastila za zastopanje, ki ga zavezancu predloži zastopnik. Če iz tega pooblastila ni mogoče dobiti vseh podatkov iz 13. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od zastopnika.

(4) Ne glede na 2. točko prvega odstavka in tretji odstavek tega člena lahko zavezanec v primeru, da je njena stranka skupnost dijakov, učencev ali otrok v vrtcu, ki je del vzgojno-izobraževalnega sistema v Republiki Sloveniji ali prostovoljna skupnost zaposlenih, ki kot blagajna vzajemne pomoči deluje v okviru sindikata posameznega delodajalca, pridobi zgolj pisno pooblastilo za zastopanje.

(5) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti osebe iz prvega odstavka tega člena podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin, iz katerih so bili podatki zajeti, lahko pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahteva tudi pisno izjavo zastopnika.

28. člen

(posebni primeri ugotavljanja istovetnosti stranke)

(1) Ob upoštevanju 17. člena tega zakona mora biti istovetnost stranke ugotovljena oziroma preverjena tudi v naslednjih primerih:

1. ob vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon koncesionarja, ki prireja igre na srečo;
2. ob vsakokratnem pristopu stranke k sefu.

(2) Pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti stranke na podlagi prvega odstavka tega člena koncesionar, ki prireja posebne igre na srečo v igralnici ali igralnem salonu, ali zavezanec, ki opravlja dejavnost oddajanja sefov, pridobi podatke iz 3. in 5. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe 22., 23. in 24. člena tega zakona se lahko istovetnost stranke ob vsakokratnem pristopu k sefu ugotovi in preveri na podlagi elektronske identifikacijske kartice in osebnega gesla za dostop oz. drugega primernega elektronskega identifikacijskega sredstva.

(4) Določbe tega člena v zvezi z obveznostjo preverjanja istovetnosti stranke pri pristopu k sefu se nanašajo na vsako fizično osebo, ki dejansko pristopi k sefu, ne glede na to, ali je ta oseba sama stranka pogodbe o sefu ali zgolj zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec takšne osebe, ter veljajo le, če je bila istovetnost vseh oseb ugotovljena in preverjena v njihovi osebni navzočnosti.

(5) Minister, pristojen za finance, s pravilnikom določi postopek ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi elektronskega identifikacijskega sredstva ter minimalne tehnične pogoje, ki jih morajo izpolnjevati sefi in elektronska identifikacijska sredstva.

3.3.2.2 Ugotavljanje dejanskega lastnika stranke

29. člen

(dejanski lastnik gospodarskega subjekta)

(1) Po tem zakonu se kot dejanski lastnik gospodarskega subjekta šteje:

1. vsaka fizična oseba, ki
 - je posredno ali neposredno imetnik zadostnega poslovnega deleža, delnic, glasovalnih oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju gospodarskega subjekta, ali
 - je posredno ali neposredno udeležena v kapitalu gospodarskega subjekta z zadostnim deležem, ali
 - ima obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev gospodarskega subjekta;
2. vsaka fizična oseba, ki gospodarskemu subjektu posredno zagotovi ali zagotavlja sredstva, in ima na tej podlagi možnost nadzorovati, usmerjati ali drugače bistveno vplivati na odločitve posloводства gospodarskega subjekta pri odločanju o financiranju in poslovanju.

(2) Pokazatelj neposrednega lastništva, ki ga ima v gospodarskem subjektu fizična oseba, iz prve in druge alineje 1. točke prejšnjega odstavka je lastništvo več kot 25 % poslovnega deleža, glasovalnih ali drugih pravic, na podlagi katerih je podana udeležba pri upravljanju pravne osebe, ali lastništvo 25 % in ene delnice.

(3) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja pri ugotavljanja posrednega lastništva, ki ga ima v gospodarskem subjektu pravna oseba, ki je pod nadzorom:

- ene ali več fizičnih oseb, ali
- ene ali več pravnih oseb, ki so pod nadzorom ene ali več istih fizičnih oseb.

(4) Fizična oseba, ki ima obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev gospodarskega subjekta, ali ki na drug način nadzoruje, usmerja ali bistveno vpliva na odločitve posloводства iz prvega odstavka tega člena, se lahko določi na podlagi pogojev, ki jih mora gospodarski subjekt, ki

obvladuje eno ali več odvisnih družb, upoštevati pri pripravi letnega konsolidiranega poročila v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(5) Če ni mogoče ugotoviti fizične osebe iz prvega odstavka tega člena, ali če obstaja kakršenkoli dvom, da je fizična oseba iz prvega odstavka tega člena dejanski lastnik, in pod pogojem, da ne obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, se za dejanskega lastnika gospodarskega subjekta šteje oseba, ki je na položaju višjega vodstva.

(6) Podatke in dokumentacijo o ukrepih, izvedenih za ugotovitev dejanskega lastnika gospodarskega subjekta na podlagi prejšnjih odstavkov, zavezanec hrani v skladu z določili tega zakona o hrambi podatkov.

(7) Določbe iz prejšnjih odstavkov ne veljajo za družbe na organiziranem trgu, ki morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informaciji o dejanskem lastniku.

(8) Stališče o ustreznosti izpolnjevanja skladnosti poslovanja organiziranih trgov z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi iz prejšnjega odstavka poda Agencija za trg vrednostnih papirjev na zahtevo zavezanca ali nadzornih organov iz 126. člena tega zakona.

30. člen

(dejanski lastnik drugih poslovnih subjektov, ustanov ali podobnih pravnih subjektov tujega prava)

(1) Kot dejanski lastnik drugih poslovnih subjektov, ustanov ali podobnih pravnih subjektov tujega prava, ki sprejemajo, upravljajo ali razdeljujejo premoženjska sredstva za določen namen, se v tem zakonu šteje:

a) vsaka fizična oseba, ki je:

- ustanovitelj drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava,
- skrbnik premoženja drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava,
- prejemnik koristi od premoženja, ki se upravlja, pod pogojem, da so bodoči upravičenci že določeni ali določljivi;

b) fizična oseba ali skupina oseb, v interesu katerih je ustanovitev in delovanje drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, če je treba posameznike, ki bodo prejemniki koristi drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, še določiti;

c) vsaka druga fizična oseba, ki kako drugače posredno ali neposredno obvladuje premoženje drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se za dejanskega lastnika stranke šteje tudi fizična ali pravna oseba, ki je v pravnem subjektu tujega prava imenovana za zastopanje in zaščito interesov prejemnikov koristi premoženja.

(3) Podatke in dokumentacijo o ukrepih, izvedenih za ugotovitev dejanskega lastnika drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnih pravnih subjektov na podlagi prejšnjih odstavkov, zavezanec hrani v skladu z določili tega zakona o hrambi podatkov.

31. člen

(obveznosti poslovnih subjektov)

(1) Poslovni subjekti, vpisani v poslovni register Slovenije, morajo v skladu z 29. in 30. členom tega zakona ugotoviti podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih.

(2) Poslovni subjekti vzpostavijo in upravlajo natančno evidenco podatkov o svojih dejanskih lastnikih, ki se posodablja ob vsaki spremembi podatkov. Vsebina evidence je predpisana v 17. odstavku 124. člena tega zakona.

(3) Poslovni subjekt brez odlašanja posreduje podatke o svojih dejanskih lastnikih na zahtevo:

- zavezancev iz 4. člena tega zakona, kadar jih zahtevajo v zvezi z izvajanjem ukrepov pregleda stranke v skladu s tem zakonom, ali
- organov odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzornih organov iz 126. člena tega zakona.

(4) Podatke o svojih dejanskih lastnikih poslovni subjekti hranijo pet let po vpisu v evidenco iz 17. odstavka 124. člena tega zakona.

(5) V primeru prenehanja poslovnega subjekta, mora organ, ki izvaja postopek prenehanja ali izvaja statusno spremembo poslovnega subjekta brez znanega naslednika, pred prenehanjem poslovnega subjekta poskrbeti za hrambo podatkov o dejanskih lastnikih v roku iz prejšnjega odstavka.

32. člen

(vpis podatkov o dejanskih lastnikih v poslovni register Slovenije)

(1) Podatki o dejanskih lastnikih se vpišejo v poslovni register Slovenije. Poslovni subjekti predložijo poslovnemu registru podatke o dejanskih lastnikih in spremembah njihovih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja poslovni register Slovenije.

(2) V poslovni register Slovenije iz prejšnjega odstavka se vpišejo naslednji podatki:

- a) osebno ime, datum rojstva, naslov stalnega in začasnega prebivališča, državljanstvo, višina lastniškega deleža ali drug način nadzora;
- b) v primeru iz točke b prvega odstavka 30. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev in delovanje drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(3) V zvezi s postopkom vpisa podatkov o dejanskih lastnikih v poslovni register Slovenije, vpisom sprememb podatkov, vodenjem, vzdrževanjem, upravljanjem, uporabo, dostopom, posredovanjem javnih podatkov o dejanskih lastnikih preko sistema povezovanja registrov upravljavcev registrov iz držav članic EU, hrambo podatkov in dokumentacije ter kazenskimi določbami za kršitev obveze posredovanja podatkov o dejanskih lastnikih poslovnemu registru in drugimi obveznostmi, se smiselno uporabljajo določbe zakona o poslovnem registru Slovenije.

33. člen

(dostop do podatkov o dejanskih lastnikih)

(1) Podatki o osebnem imenu, stalnem in začasnem bivališču ter o višini lastniškega deleža ali obliki nadzora dejanskih lastnikov so javni.

(2) Organi odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzorni organi iz 126. člena tega zakona imajo dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih iz 17. odstavka 124. člena.

(3) Zavezanci iz 4. člena imajo dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, ko izvajajo pregled stranke po določbah tega zakona.

(4) Osebe ali organizacije, ki izkažejo upravičen interes v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji, imajo poleg dostopa do podatkov iz prvega odstavka tega člena tudi dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu dejanskih lastnikov.

(5) Osebe ali organizacije iz prejšnjega odstavka vložijo zahtevo za dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu dejanskih lastnikov pri uradu. V zahtevi mora biti določno navedeno, v zvezi s katerim dejanskim lastnikom zahtevajo dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu, ter utemeljitev, iz katere izhaja upravičenost interesa v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji.

(6) Postopek z zahtevo iz prejšnjega odstavka vodi in o njem odloča urad v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(7) O pritožbi zoper odločbo urada iz prejšnjega odstavka odloči informacijski pooblaščenec.

34. člen

(obveznosti zavezanca glede ugotavljanja dejanskega lastnika)

(1) Zavezanec ugotovi dejanskega lastnika gospodarskega subjekta, drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava tako, da pridobi podatke iz 12. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Podatke iz prvega odstavka tega člena zavezanec pridobi z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki ne sme biti starejša od treh mesecev. Lahko jih pridobi tudi z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register. Pri tem zavezanec upošteva tretji in peti odstavek 26. člena tega zakona.

(3) Če iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra ni mogoče dobiti vseh podatkov o dejanskem lastniku stranke, zavezanec pridobi manjkajoče podatke z vpogledom v originalne ali overjene listine in drugo poslovno dokumentacijo, ki ji jih predloži zakoniti zastopnik ali njegov pooblaščenec. Če manjkajočih podatkov iz objektivnih razlogov ni mogoče dobiti na način, opisan v tem členu, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali njegovega pooblaščenca, pri čemer je zavezanec dolžan uporabiti za to stranko enega ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke.

(4) Zavezanec pridobi podatke o končnih dejanskih lastnikih gospodarskega subjekta, drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, vključno s podatki o njihovih ustanoviteljih, skrbnikih premoženja, prejemnikih koristi premoženja ter morebitnih fizičnih ali pravnih osebah, ki so v pravnem subjektu tujega prava imenovane za zastopanje in zaščito interesov prejemnikov koristi premoženja.

(5) Glede na tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je izpostavljen pri poslovanju s takšno stranko, zavezanec pridobljene podatke preveri v taki meri, da pozna lastniško in

nadzorno sestavo stranke ter je prepričan, da ve, kdo so dejanski lastniki stranke, pri čemer se ne sme izključno zanašati na podatke vpisane v poslovnem, sodnem ali drugem javnem registru.

3.3.2.3 Pridobitev podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije in drugih podatkov po tem zakonu

35. člen (nabor podatkov)

(1) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 1. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 4., 5., 10. in 12. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 2. in 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 6., 7., 8., 9., 10. in 12. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(4) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 4. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 3., 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(5) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 5. in 6. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz prvega odstavka 124. člena tega zakona.

3.3.2.4 Spremljanje poslovnih aktivnosti

36. člen (skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti)

(1) Zavezanec skrbno spremlja poslovne aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri njemu, s čimer se zagotovi poznavanje stranke, vključno z izvorom sredstev, s katerimi ta posluje. Spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu vključuje:

- preverjanje skladnosti strankinega poslovanja s predvideno naravo in namenom poslovnega razmerja, ki ga je stranka sklenila pri zavezancu;
- spremljanje in preverjanje skladnosti strankinega poslovanja z njenim običajnim obsegom poslovanja;
- preverjanje in posodabljanje pridobljenih listin in podatkov o stranki.

(2) Za stranko, ki je pravna oseba, preverjanje in posodabljanje pridobljenih listin in podatkov iz prejšnjega odstavka obsega vsaj:

1. preverjanje podatkov o firmi, naslovu in sedežu pravne osebe;
2. preverjanje podatkov o osebnem imenu in stalnem ali začasnem prebivališču zakonitega zastopnika pravne osebe;
3. preverjanje podatkov o dejanskem lastniku pravne osebe;
4. preverjanje veljavnosti pooblastila iz tretjega odstavka 24. člena tega zakona;
5. ugotavljanje, ali je stranka postala politično izpostavljena oseba v času trajanja poslovnega razmerja.

(3) Če opravlja transakcije iz prvega odstavka 17. člena tega zakona v imenu in za račun tuje pravne osebe njena podružnica, zavezanec v okviru preverjanja in posodabljanja pridobljenih listin o stranki poleg podatkov iz prejšnjega odstavka pridobi tudi:

1. podatke o naslovu in sedežu podružnice tuje pravne osebe;
2. podatke o osebnem imenu in stalnem prebivališču zakonitega zastopnika podružnice tuje pravne osebe.

(4) Zavezanec zagotovi, da sta obseg oziroma pogostost izvajanja ukrepov iz prvega odstavka tega člena prilagojena tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je zavezanec izpostavljen pri opravljanju posameznega posla oziroma pri poslovanju s posamezno stranko. To tveganje zavezanec določi na podlagi 13. člena tega zakona ob upoštevanju 9. člena tega zakona. Ne glede na navedeno mora zavezanec zagotoviti, da se pridobljene listine in podatki o stranki posodobijo najmanj po preteku petih let od zadnjega pregleda stranke, če je stranka pri zavezancu v zadnjih dvanajstih mesecih izvedla vsaj eno transakcijo.

37. člen (obravnava neobičajnih transakcij)

(1) V zvezi z zapletenimi in neobičajno visokimi transakcijami ali transakcijami, ki imajo neobičajno sestavo ali nimajo jasno razvidnega ekonomskega ali pravno utemeljenega namena ali niso v skladu ali so v nesorazmerju z običajnim oziroma pričakovanim poslovanjem stranke, zavezanec:

- preuči ozadje in namen teh transakcij, vključno z izvorom premoženja in sredstev, in sicer v takšni meri, kot je glede na okoliščine to mogoče, in
- zabeleži in hrani svoje ugotovitve.

(2) Če zavezanec oceni, da neobičajna transakcija predstavlja povečano tveganje za pranje denarja ali financiranja terorizma, uporabi enega ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke.

(3) Pri obravnavanju neobičajnih transakcij mora zavezanec posebno skrbnost nameniti strankam, poslovnim razmerjem ali transakcijam, ki so povezane z državami:

1. ki so uvrščene na seznam visoko tveganih tretjih držav s strateškimi pomanjkljivostmi, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja ali financiranja terorizma, ali
2. pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) Zavezanec v primerih iz 1. točke prejšnjega odstavka obvezno uporabi ukrepe poglobljenega pregleda stranke iz 50. člena.

(5) Za namene 1. točke tretjega odstavka tega člena, zavezanec upošteva delegiran akt, ki ga v skladu z 9. členom Direktive 2015/849/EU sprejme Evropska komisija, in v katerem so opredeljene visoko tvegane tretje države, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma. Informacijo o teh državah urad objavi tudi na svojih spletnih straneh.

(6) Seznam držav iz druge točke tretjega odstavka tega člena izdela urad, pri čemer upošteva tudi podatke pristojnih mednarodnih organizacij. Informacijo o teh državah objavi urad na svojih spletnih straneh.

3.3.3 Pregled stranke preko tretjih oseb

38. člen
(prepustitev pregleda stranke tretji osebi)

(1) Zavezanec lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, izvajanje ukrepov iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona pri sklepanju poslovnega razmerja zaupa tretji osebi.

(2) Zavezanec predhodno preveri, ali tretja oseba, ki ji bo zaupala izvedbo pregleda stranke, izpolnjuje vse pogoje, predpisane v tem zakonu.

(3) Pregleda stranke, ki ga je za zavezanca opravila tretja oseba, ne sme sprejeti za ustreznega, če je tretja oseba v okviru tega pregleda istovetnost stranke ugotovila in preverila brez njene navzočnosti.

(4) Zavezanec, ki zaupa pregled stranke tretji osebi, se s tem ne razbremeni odgovornosti za pravilno izvedbo pregleda stranke po tem zakonu.

39. člen
(tretje osebe)

(1) Tretje osebe iz prejšnjega člena so lahko samo:

1. zavezanci iz 4. člena tega zakona
2. druge institucije ali osebe s sedežem v državi članici ali tretji državi,
 - ki so zavezane k izvajanju enakih ali enakovrednih določb o izvajanju pregleda stranke in upravljanju evidenc, kot so določene v tem zakonu, ter
 - ki so glede izvajanja teh zahtev tudi nadzorovane v skladu z določbami, ki so enake ali enakovredne določbam tega zakona.

(2) Zavezanci preverijo, ali so pogoji iz druge točke prejšnjega odstavka tega člena izpolnjeni, ob upoštevanju informacij, ki jih pridobijo od urada.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se kot tretja oseba šteje tudi konzularno predstavništvo Republike Slovenije v drugi državi članici ali tretji državi.

(4) Ne glede na druge določbe tega člena kot tretja oseba v nobenem primeru ne more nastopati navidezna banka ali druga podobna kreditna institucija, ki ne opravlja ali ne sme opravljati svoje dejavnosti v državi, v kateri je registrirana.

(5) Med tretje osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena ne sodijo:

- zunanji izvajalci in zastopniki zavezancev,
- osebe, ustanovljene v tretjih državah, ki so uvrščene na seznam visoko tveganih tretjih držav iz 1. točke tretjega odstavka 37. člena tega zakona.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanec zaupa izvedbo pregleda stranke tretjim osebam, ki so podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ustanovljene v visoko tveganih tretjih državah ali državah, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja in financiranja terorizma, pod pogojem:

- da ima ustanovitelj podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sedež v državi članici, in
- da podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v celoti izvajajo politike in postopke skupine, ki so enake ali enakovredne določbam 58. člena, 59. člena in 62. člena tega zakona.

40. člen
(izjeme v zvezi s strankami)

Ne glede na prvi odstavek 38. člena tega zakona zavezanec ne more zaupati izvedbe pregleda stranke tretji osebi, kadar je stranka tuja pravna oseba, ki ne opravlja ali ne sme opravljati trgovske, proizvodne ali druge dejavnosti v državi, v kateri je registrirana.

41. člen
(pridobivanje podatkov in dokumentacije od tretje osebe)

(1) Tretja oseba, ki v skladu z določbami tega zakona namesto zavezanca opravi pregled stranke, je dolžna zavezancu nemudoma predložiti pridobljene podatke o stranki, ki jih zavezanec potrebuje za sklenitev poslovnega razmerja po tem zakonu.

(2) Tretja oseba mora zavezancu na njegovo zahtevo brez odlašanja predložiti tudi kopije listin in druge dokumentacije, na podlagi katerih je opravila pregled stranke in pridobila zahtevane podatke o stranki. Pridobljene kopije listin in dokumentacije zavezanec hrani v skladu z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(3) Če zavezanec presodi, da obstaja utemeljen dvom o verodostojnosti opravljenega pregleda stranke oziroma identifikacijske dokumentacije ali o resničnosti pridobljenih podatkov o stranki, mora sam opraviti pregled

(4) Zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja, če:

1. je pregled stranke opravila oseba, ki ni tretja oseba v skladu z 39. členom tega zakona;
2. če je tretja oseba, ki ji je zavezanec zaupal pregled stranke, ugotovil in preveril istovetnost stranke brez njene navzočnosti;
3. od tretje osebe, ki je opravila pregled stranke, predhodno ni dobil podatkov iz prvega odstavka tega člena;
4. od tretje osebe, ki je opravila pregled stranke, predhodno ni dobil kopije identifikacijskih listin in druge dokumentacije o stranki;
5. obstaja utemeljen dvom o verodostojnosti izvedenega pregleda stranke ali resničnosti pridobljenih podatkov o stranki, zavezanec pa ne opravi pregleda stranke sam.

42. člen
(tretje osebe in program skupine)

Zavezanec lahko v okviru svoje politike skupine zaupa izvajanje ukrepov pregleda stranke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona tretji osebi, ki je del te skupine, pod pogojem:

1. da ta skupina izvaja ukrepe pregleda stranke in upošteva obveznosti glede hrambe podatkov ter ima uveljavljene ustrezne programe proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona ali drugim predpisom in
2. da izvajanje obveznosti iz prejšnje točke na ravni skupine nadzorujejo nadzorni organi iz 126. člena tega zakona ali pristojni nadzorni organi držav članice ali tretje države.

3.3.4 Posebni obliki pregleda stranke

43. člen
(splošno)

Pregled stranke se opravi v skladu s prvim odstavkom 16. člena tega zakona, v nekaterih primerih, ki jih določa ta zakon, pa se zahtevajo posebno strogi ukrepi, ali se omogočajo poenostavljeni ukrepi za poznavanje in preverjanje strank. Posebni obliki pregleda stranke sta:

1. poenostavljen pregled stranke;
2. poglobljen pregled stranke.

3.3.4.1 Poenostavljen pregled stranke

44. člen
(splošno)

(1) Ne glede na določbo 16. člena tega zakona lahko zavezanec v primerih iz 1., 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona opravi poenostavljeni pregled stranke, če v skladu s prvim odstavkom 14. člena tega zakona oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranja terorizma.

(2) Pri odločitvi, ali bo opravil poenostavljen pregled stranke, zavezanec lahko upošteva tudi, ali je ugotovljeno neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranja terorizma v skladu s 2. točko drugega odstavka 9. člena in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena.

(3) Zavezanec kot stranke, poslovna razmerja, produkte, storitve, distribucijske poti, države ali geografska območja, za katere ocenjuje, da predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, lahko obravnava le tiste, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance.

(4) Zavezanci pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke upoštevajo smernice nadzornih organov iz 126. člena tega zakona o kriterijih tveganja in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih.

(5) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi.

(6) Ne glede na določbo 16. člena tega zakona revizijska družba ali samostojni revizor pri sklenitvi poslovnega razmerja obveznega revidiranja letnih računovodskih izkazov pravne osebe, ki izhaja iz zakona, ki ureja njeno delovanje, lahko opravi poenostavljeni pregled stranke, razen če v zvezi s stranko ali okoliščinami revidiranja obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(7) Poenostavljen pregled stranke ni dovoljen, kadar v zvezi s stranko, transakcijo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

45. člen
(izvajanje poenostavljenega pregleda stranke)

(1) Ne glede na prvi odstavek 16. člena tega zakona poenostavljen pregled stranke iz prvega odstavka prejšnjega člena obsega zgolj pridobitev nekaterih podatkov o stranki, poslovnem razmerju ali transakciji in redno skrbno spremljanje aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, v skladu s 36. členom tega zakona. Ne glede na drugi odstavek 36. člena tega zakona, se za stranko, za katero je dopuščen poenostavljen pregled, preverjanje in posodabljanje pridobljenih listin in podatkov o stranki izvaja zgolj v obsegu in na način, kot je predpisan v tem členu.

(2) Zavezanec v okviru poenostavljenega pregleda stranke pridobi naslednje podatke:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja:

- firmo, naslov in sedež pravne osebe, ki sklene poslovno razmerje oziroma pravne osebe, za katero se sklepa poslovno razmerje,
- osebno ime zakonitega zastopnika ali pooblaščenice osebe, ki za pravno osebo sklene poslovno razmerje,
- namen in predvideno naravo poslovnega razmerja ter datum sklenitve poslovnega razmerja;

2. pri izvajanju transakcije iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona:

- firmo, naslov in sedež pravne osebe, za katero se opravi transakcija,
- osebno ime zakonitega zastopnika ali pooblaščenice osebe, ki za pravno osebo opravi transakcijo,
- datum in čas izvedbe transakcije,
- znesek transakcije in valuto, v kateri se opravi transakcija, ter način izvedbe transakcije,
- namen transakcije ter osebno ime in stalno prebivališče oziroma firmo in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena.

(3) Zavezanec pridobi podatke iz drugega odstavka tega člena z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki jo zavezancu posreduje stranka, oziroma z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register.

(4) Če vseh zahtevanih podatkov ni mogoče dobiti na način, določen v tretjem odstavku tega člena, zavezanec pridobi manjkajoče podatke iz originalnih ali overjenih listin in druge poslovne dokumentacije, ki ji jih posreduje stranka. Če manjkajočih podatkov iz objektivnih razlogov ni mogoče dobiti niti na ta način, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali pooblaščenca.

(5) Dokumentacija iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ob predložitvi zavezancu ne sme biti starejša od treh mesecev.

3.3.4.2 Poglobljeni pregled stranke

46. člen (splošno)

(1) Poglobljeni pregled stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona vključuje dodatne ukrepe, ki jih ta zakon določa za naslednje primere:

1. sklepanje kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi;

2. sklepanje poslovnega razmerja ali izvajanje transakcije iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona s stranko, ki je politično izpostavljena oseba iz 48. člena tega zakona;

3. kadar so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, in dejanski lastniki upravičenca politično izpostavljene osebe iz 49. člena tega zakona;

4. kadar je stranka ali transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo.

(2) Zavezanec mora poglobljeni pregled stranke opraviti v vseh primerih iz prvega odstavka tega člena in:

1. kadar v skladu s drugim odstavkom 14. člena tega zakona oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, država ali geografsko področje predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranja terorizma;

2. kadar je ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranja terorizma v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena.

(3) Vlada z uredbo določi sektorje in področja, za katera je v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(4) Zavezanec kot stranke, poslovna razmerja, produkte, storitve, distribucijske poti, države ali geografska območja, za katere ocenjuje, da predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, obravnava vsaj tiste, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance.

(5) Zavezanci pri določanju ukrepov poglobljenega pregleda stranke upoštevajo smernice nadzornih organov iz 126. člena tega zakona o kriterijih tveganja in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih.

(6) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri določanju ukrepov poglobljenega pregleda stranke upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi.

47. člen

(kontokorentna bančna razmerja s kreditnimi institucijami tretjih držav)

(1) Pri sklepanju kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke izvede ukrepe iz prvega odstavka 16. člena tega zakona ter dodatno pridobi naslednje podatke, informacije in dokumentacijo:

1. datum izdaje dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ter naziv in sedež pristojnega organa tretje države, ki je dovoljenje izdal;

2. opis izvajanja internih postopkov, ki se nanašajo na odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, zlasti postopkov pregleda stranke, ugotavljanja dejanskih lastnikov, sporočanja podatkov o sumljivih transakcijah in strankah pristojnim organom, vodenja evidenc, notranje kontrole in drugih postopkov, ki jih je banka oziroma druga podobna kreditna institucija sprejela v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja ter financiranjem terorizma;

3. opis sistemske ureditve na področju odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma, ki velja v tretji državi, v kateri ima sedež oziroma je registrirana banka oziroma druga podobna kreditna institucija;

4. pisno izjavo, da banka oziroma druga podobna kreditna institucija ne posluje kot navidezna banka;

5. pisno izjavo, da banka oziroma druga podobna kreditna institucija nima vzpostavljenih oziroma ne sklepa poslovnih razmerij ali izvaja transakcij z navideznimi bankami;

6. pisno izjavo, da je banka ali druga podobna kreditna institucija v državi, v kateri ima sedež oziroma je registrirana, pod upravnim nadzorom ter je v skladu z zakonodajo te države zavezana k

upoštevanju zakonskih in drugih ustreznih predpisov glede odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Zaposleni pri zavezancu, ki sklepa kontokorentno razmerje iz prvega odstavka tega člena in vodi postopek poglobljenega pregleda stranke, mora pred to sklenitvijo pridobiti pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena zavezanec dobi z vpogledom v javne ali druge dostopne evidence podatkov oziroma z vpogledom v listine in poslovno dokumentacijo, ki jih ji pošlje banka ali druga podobna kreditna institucija s sedežem v tretji državi.

(4) Izvajanje ukrepov iz prejšnjih odstavkov zavezanec dokumentira.

(5) Zavezanec ne sme skleniti ali nadaljevati kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, če:

1. predhodno ni pridobila podatkov iz 1., 2., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena;
2. zaposleni pri zavezancu za sklenitev kontokorentnega razmerja predhodno ni pridobil pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe;
3. banka ali druga podobna kreditna institucija s sedežem v tretji državi nima vzpostavljenega sistema za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ali v skladu z zakonodajo tretje države, v kateri ima sedež oziroma je registrirana, ni zavezana k upoštevanju zakonskih in drugih ustreznih predpisov glede odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;
4. banka ali druga podobna kreditna institucija s sedežem v tretji državi posluje kot navidezna banka oziroma sklepa korespondenčna ali druga poslovna razmerja in opravlja transakcije z navideznimi bankami.

48. člen

(politično izpostavljene osebe)

(1) Zavezanec mora vzpostaviti ustrezen sistem upravljanja s tveganji, ki vključuje tudi postopek, s katerim ugotavlja, ali je stranka oziroma njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec politično izpostavljena oseba. Ta postopek, ki temelji na oceni tveganja iz 13. člena, določi v svojem notranjem aktu ob upoštevanju smernic pristojnega nadzornega organa iz 126. člena tega zakona. Politična izpostavljenost se ugotavlja tudi za dejanske lastnike stranke.

(2) Politično izpostavljena oseba iz prejšnjega odstavka je vsaka fizična oseba, ki deluje ali je v zadnjem letu delovala na vidnem javnem položaju v državi članici ali tretji državi, vključno z njenimi ožjimi družinskimi člani in ožjimi sodelavci.

(3) Fizične osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju, so:

- a) voditelji oziroma voditeljice držav, predsedniki oziroma predsednice vlad, ministri in njihovi namestniki oziroma pomočniki;
- b) izvoljeni predstavniki zakonodajnih teles;
- c) člani vodstvenih organov političnih strank;
- d) člani oziroma članice vrhovnih in ustavnih sodišč ter drugih sodnih organov na visoki ravni, zoper odločitve katerih, razen v izjemnih primerih, ni mogoče uporabiti rednih ali izrednih pravnih sredstev;
- e) člani oziroma članice računskih sodišč in svetov centralnih bank;
- f) veleposlaniki oziroma veleposlanice, odpravniki oziroma odpravnice poslov in visoki častniki oziroma častnice oboroženih sil;
- g) člani oziroma članice upravnih ali nadzornih organov podjetij, ki so v večinski lasti države.

h) direktorji, njihovi namestniki, člani in članice upravnih in nadzornih odborov, ter nosilci enakovrednih funkcij v mednarodnih organizacijah.

(4) Ožji družinski člani osebe iz drugega odstavka tega člena so: zakonec ali zunajzakonski partner, starši ter otroci in njihovi zakonci ali zunajzakonski partnerji.

(5) Ožji sodelavec osebe iz drugega odstavka tega člena je vsaka fizična oseba, ki ima skupni dobiček iz premoženja ali sklenjenega poslovnega razmerja, ali ima katere koli druge tesne poslovne stike.

(6) Če je stranka, ki sklepa poslovno razmerje ali opravlja transakcijo, oziroma če je stranka, za katero se sklepa poslovno razmerje ali opravlja transakcija, oziroma njen zakoniti zastopnik, pooblaščenec ali dejanski lastnik politično izpostavljena oseba, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona sprejme še naslednje:

1. pridobi podatke o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije, in sicer iz listin in druge dokumentacije, ki jih zavezancu predloži stranka. Če teh podatkov ni mogoče dobiti na opisani način, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave stranke.

2. zaposleni pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, pred njegovo sklenitvijo obvezno pridobi pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva.

3. po sklenitvi poslovnega razmerja s posebno skrbnostjo spremlja transakcije in druge poslovne aktivnosti, ki jih pri zavezancu izvaja politično izpostavljena oseba.

(7) Kadar politično izpostavljena oseba iz tega člena preneha delovati na vidnem javnem položaju, zavezanec oceni nadaljnje tveganje, ki ga ta oseba predstavlja, ter izvaja ustrezne ukrepe z upoštevanjem tveganja tako dolgo, dokler se ne šteje, da v zvezi s to osebo tveganje ne obstaja več. Obdobje izvajanja ukrepov ne sme biti krajše od 12 mesecev.

49. člen

(politično izpostavljene osebe in življenjsko zavarovanje)

(1) Zavezanec vzpostavi ustrezne ukrepe, s katerimi ugotavlja, ali so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, in dejanski lastnik upravičencev, politično izpostavljene osebe. Navedeni ukrepi se sprejmejo najpozneje v času izplačila ali popolnega ali delnega prenosa police. V primeru ugotovljenega povečanega tveganja zavezanec poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona sprejme še naslednja dodatna ukrepa:

1. pred izplačilom police o tem obvesti nadrejeno odgovorno osebo, ki zaseda položaj višjega vodstva,

2. posebej skrbno spremlja poslovno razmerje, sklenjeno z imetnikom police, in v primeru razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma uradu posreduje sporočilo o sumljivih transakcijah v skladu z 56. členom tega zakona.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se izvajajo tudi za ožje družinske člane in ožje sodelavce iz četrtega in petega odstavka prejšnjega člena tega zakona.

(3) Kadar politično izpostavljena oseba iz tega člena preneha delovati na vidnem javnem položaju, zavezanec oceni nadaljnje tveganje, ki ga ta oseba predstavlja, ter izvaja ustrezne ukrepe z upoštevanjem tveganja tako dolgo, dokler se ne šteje, da v zvezi s to osebo tveganje ne obstaja več. Obdobje izvajanja ukrepov ne sme biti krajše od 12 mesecev.

50. člen
(pregled strank iz visoko tveganih tretjih držav)

(1) Kadar je stranka oseba iz visoko tvegane tretje države ali je transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo iz petega odstavka 37. člena tega zakona, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona izvede najmanj še naslednje ukrepe:

1. pridobi dodatne podatke o dejavnosti stranke in pogosteje posodablja podatke o istovetnosti stranke in njenemu dejanskemu lastniku,
2. pridobi dodatne podatke o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja in podatke o razlogih nameravane ali izvršene transakcije,
3. pridobi podatke o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije,
4. zaposleni pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki prihaja iz visoko tvegane tretje države, pred njegovo sklenitvijo obvezno pridobi pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva,
5. po sklenitvi poslovnega razmerja s posebno skrbnostjo spremlja transakcije in druge poslovne aktivnosti, ki jih pri zavezancu izvaja oseba iz visoko tvegane tretje države.

(2) Zavezancu ni potrebno izvajati dodatnih ukrepov iz prejšnjega odstavka, kadar je stranka podružnica ali hčerinskih družba v večinski lasti družbe s sedežem v Evropski uniji, ustanovljena v visoko tvegani tretji državi, če ta podružnica ali hčerinska družba v celoti izvaja politike in postopke skupine, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona. V teh primerih zavezanec obseg ukrepov prilagodi oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz 13. člena tega zakona.

3.3.5 Omejitve pri poslovanju s strankami

51. člen
(prepoved uporabe anonimnih produktov)

Zavezanec strankam ne sme odpirati, izdajati ali zanje voditi anonimnih računov, hranilnih knjižic na geslo ali prinesitelja oziroma drugih produktov, ki bi posredno ali neposredno omogočali prikrivanje identitete stranke.

52. člen
(prepoved sklepanja poslovnega razmerja)

Zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja ali opraviti transakcij iz 17. člena tega zakona, če stranka izkazuje lastništvo pravne osebe ali podobnega subjekta tujega prava na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni omogočena preko centralne klirinško depotne družbe ali podobnega registra.

53. člen
(prepoved poslovanja z navideznimi bankami)

Zavezanec ne sme sklepati ali nadaljevati korespondenčnih ali kontokorentnih odnosov z banko, ki posluje, ali bi lahko poslovala kot navidezna banka, ali drugo podobno kreditno ali finančno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam.

54. člen

(omejitev gotovinskega poslovanja)

(1) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitve v Republiki Sloveniji, od stranke ali nekoga tretjega pri prodaji posameznega blaga ali opravljanju posamezne storitve ne smejo sprejeti plačila v gotovini, če to plačilo presega vrednost 5.000 evrov. Med osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga, se štejejo pravne in fizične osebe, ki organizirajo ali izvajajo dražbe, trgujejo z umetninami, se ukvarjajo s prometom plemenitih kovin in dragih kamnov ter izdelkov iz le-teh ter druge pravne in fizične osebe, ki pri prodaji blaga sprejemajo plačila v gotovini. Med osebe, ki opravljajo storitve se štejejo pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost davčnega svetovanja, posredovanja pri sklepanju kreditnih in posojilnih poslov, računovodskih storitev, fiduciarnih storitev, pravnega zastopanja in druge pravne in fizične osebe, ki pri opravljanju storitev sprejemajo plačila v gotovini.

(2) Omejitev sprejemanja gotovinskih plačil iz prejšnjega odstavka velja tudi, če se plačilo za prodano blago ali opravljeno storitev opravi v več med seboj povezanih gotovinskih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 5.000 eurov.

(3) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitev, plačilo iz prvega in drugega odstavka tega člena od stranke ali nekoga tretjega sprejmejo na svoj plačilni račun, če ni z drugim zakonom določeno drugače.

(4) Določbe iz prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za prireditelje in koncesionarje, ki prirejajo igre na srečo.

3.4 Sporočanje podatkov uradu

55. člen

(obveznost sporočanja gotovinskih transakcij in nakazil v tvegane države ter roki)

(1) Zavezanec sporoči uradu podatke iz 1., 2., 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona o vsaki gotovinski transakciji, ki presega vrednost 15.000 eurov, in sicer takoj ko je opravljena, najpozneje pa v treh delovnih dneh po opravljeni transakciji.

(2) Zavezanec iz 1., 2., 3., 4. in 12. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona sporoči uradu podatke iz 1., 2., 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona o vsaki transakciji, ki presega vrednost 15.000 eurov, in ki je na zahtevo stranke opravljena na račune:

- pravnih in fizičnih oseb v države iz 1. in 2. točke tretjega odstavka 37. člena tega zakona;
- pravnih in fizičnih oseb s sedežem oziroma stalnim ali začasnim prebivališčem v državah iz 1. in 2. točke tretjega odstavka 37. člena tega zakona.

(3) Zavezanec sporoči uradu podatke iz drugega odstavka tega člena takoj, ko je transakcija opravljena, najpozneje pa v treh delovnih dneh po opravljeni transakciji.

(4) Obveznost sporočanja gotovinskih transakcij iz prvega odstavka in transakcij iz drugega odstavka tega člena ne velja za revizijske družbe, samostojne revizorje ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja.

(5) Podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena zavezanec predloži uradu na način, ki ga s pravilnikom predpiše minister, pristojen za finance.

(6) Urad na svojih spletnih straneh takoj, najkasneje pa naslednji delovni dan, objavi prejete podatke iz drugega odstavka tega člena. Podatki, ki se objavijo, obsegajo podatke 1., 7. in 8. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(7) Minister, pristojen za finance, s pravilnikom določi pogoje, pod katerimi zavezancu za nekatere stranke uradu ni treba sporočiti podatkov o transakcijah iz prvega odstavka tega člena.

56. člen

(obveznost sporočanja sumljivih transakcij in roki)

(1) Zavezanec mora sporočiti uradu podatke iz prvega odstavka 124. člena tega zakona vedno, kadar v zvezi s transakcijo, stranko, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, in sicer še pred izvedbo transakcije, ter v sporočilu navesti rok, v katerem naj bi se ta opravila. Takšno sporočilo o sumljivi transakciji se lahko da tudi po telefonu ali posreduje po zaščiteni elektronski poti, vendar mora biti uradu poslano še v pisni obliki najpozneje naslednji delovni dan.

(2) Obveznost sporočanja transakcij iz prejšnjega odstavka velja tudi za nameravano transakcijo, ne glede na to, ali je bila pozneje opravljena ali ne.

(3) Sumljiva transakcija iz prvega in drugega odstavka tega člena je vsaka nameravana ali izvršena transakcija, v zvezi s katero zavezanec ve ali ima razloge za sum, da premoženje ali sredstva izvirajo iz kaznivih dejanj, ki bi lahko predstavljala predhodno dejanje za pranje denarja ali so povezana s financiranjem terorizma, ali po značilnostih ustrezajo indikatorjem za prepoznavanje sumljivih transakcij iz 74. člena tega zakona, ki napotujejo na razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena revizijske družbe, samostojni revizorji ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, v vseh primerih, ko stranka pri njih išče nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma, to sporočijo uradu takoj oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od dneva, ko je stranka pri njih iskala nasvet.

(5) Če zavezanec v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena, zaradi narave transakcije, ali ker ta sploh ni bila opravljena ali iz drugih upravičenih razlogov, ne more ravnati po opisanem postopku, mora uradu sporočiti podatke takoj, ko je to mogoče, oziroma takoj po zaznavi razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. V sporočilu mora obrazložiti razloge, zaradi katerih ni ravnal po opisanem postopku.

(6) Podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena organizacija predloži uradu na način, ki ga s pravilnikom predpiše minister, pristojen za finance.

57. člen

(zadrževanje izvršitve sumljive transakcije)

(1) Če po oceni zavezanca obstaja nevarnost, da bi takojšnja izvršitev sumljive transakcije odločilno ovirala ali preprečevala zavarovanje premoženja ali sredstev, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, zadrži izvršitev sumljive transakcije, vendar ne za več kot 24 ur po tem, ko je transakcijo v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena sporočil uradu.

(2) Po preteku 24 ur zavezanec izvrši sumljivo transakcijo ali ravna po postopku v skladu z 82. členom tega zakona, ki ureja začasno ustavitev transakcije.

(3) Če bi zadržanje transakcije iz prvega odstavka tega člena lahko zaradi njene narave povzročilo znatno škodo stranki ali zavezancu ali oviralo predkazenski ali kazenski postopek v zvezi s sumom pranja denarja ali financiranja terorizma, zavezanec izvrši sumljivo transakcijo in o tem obvesti urad. V obvestilu mora obrazložiti razloge, zaradi katerih ni ravnal po opisanem postopku.

3.5 Izvajanje politike skupine in ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti s sedežem v državah članicah in tretjih državah

58. člen

(obveznost izvajanja politike skupine)

(1) Zavezanci, ki so del skupine, izvajajo politike in postopke te skupine, ki se nanašajo na ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu, vključno s politikami in postopki varstva podatkov ter izmenjave informacij znotraj skupine za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Politike in postopki skupine iz prejšnjega odstavka se izvajajo v podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti zavezanca s sedežem v državah članicah in tretjih državah.

(3) Izmenjava informacij znotraj skupine je dovoljena, vključno z izmenjavo informacij o sumljivih transakcijah iz 56. in 72. člena tega zakona, razen če urad izmenjavi informacij o sumljivih transakcijah izrecno nasprotuje.

59. člen

(obveznost izvajanja ukrepov v državah članicah)

(1) Zavezanec, ki neposredno opravlja svojo poslovno dejavnost v drugi državi članici ali jo opravlja preko podružnice ali zastopnikov, zagotovi, da podružnice in zastopniki upoštevajo zakonodajo te države članice, ki ureja področje odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Nadzor nad izvajanjem prejšnjega člena izvajajo pristojni nadzorni organi države članice v kateri zavezanec opravlja svojo poslovno dejavnost preko podružnice, zastopnikov ali neposredno, v sodelovanju s pristojnimi nadzornimi organi iz 126. člena tega zakona.

60. člen

(osrednje kontaktne točke)

(1) Banka Slovenije lahko od družb za izdajo elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, zahteva, da na območju Republike Slovenije imenujejo osrednjo kontaktno točko v primerih, kadar družbe za izdajo elektronskega denarja ali ponudniki plačilnih storitev:

1. niso podružnice ali hčerinske družbe, ustanovljene na območju Republike Slovenije, in
2. je njihov sedež na območju druge države članice, in
3. opravljajo posle na območju Republike Slovenije preko mreže več zastopnikov.

(2) Zastopniki iz 3. točke prejšnjega odstavka so fizične ali pravne osebe, ki pri opravljanju poslov, povezanih z izdajo elektronskega denarja ali plačilnih storitev, na podlagi pooblastila o zastopanju, delujejo v imenu družb za izdajo elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko družbe za izdajo elektronskega denarja ali ponudniki plačilnih storitev s sedežem na območju druge države članice na lastno pobudo imenujejo osrednjo kontaktno točko na območju Republike Slovenije. O nameri imenovanja osrednje kontaktne točke družbe za izdajo elektronskega denarja ali ponudniki plačilnih storitev obvestijo Banko Slovenije.

(4) Osrednje kontaktne točke so lahko fizične ali pravne osebe, ki imajo stalno bivališče oz. sedež na območju Republike Slovenije.

(5) Osrednje kontaktne točke, imenovane na območju Republike Slovenije v imenu družb za izdajo elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev:

1. zagotavljajo, da mreže zastopnikov izvajajo ukrepe preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu,
2. posredujejo podatke, informacije in dokumentacijo Banki Slovenije ali uradu na njuno zahtevo, kadar izvajata nadzor v skladu z določbami tega zakona,
3. nudijo pomoč pri sodelovanju in usklajevanju nadzora nad mrežo zastopnikov med Banko Slovenije, uradom in pristojnimi nadzornimi organi držav članic, v katerih je sedež družbe za izdajo elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev.

(6) Pri določanju pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za imenovanje kontaktne točke, Banka Slovenije upošteva tehnične standarde, ki jih izda Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

61. člen (nadzor nad zastopniki)

(1) Če Banka Slovenije pri poslovanju zastopnikov iz prejšnjega člena ugotovi hujše pomanjkljivosti pri izvajanju ukrepov preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma, lahko v okviru svojih pristojnosti sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti. Ukrepi so začasni in prenehajo, ko so pomanjkljivosti odpravljene.

(2) Pri sprejemanju ukrepov in odpravljanju pomanjkljivosti iz prejšnjega odstavka, Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi nadzornimi organi države članice, v kateri ima družba za izdajo elektronskega denarja ali ponudnik plačilnih storitev sedež.

62. člen (obveznost izvajanja ukrepov v tretjih državah)

(1) Zavezanec zagotovi, da se ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, v enakem ali večjem obsegu izvajajo tudi v njegovih

podružnicah in hčerinskih družbah v njegovi večinski lasti, ki so ustanovljene v tretjih državah, v obsegu kakršnega dopušča pravo teh tretjih držav.

(2) Če so v tretjih državah iz prejšnjega odstavka minimalni standardi izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma manj strogi, kot so predpisani v tem zakonu, zavezanec zagotovi, da njegove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sprejmejo in izvajajo ustrezne ukrepe, ki so enakovredni ukrepom predpisanim v tem zakonu, kolikor to dopušča pravo te tretje države. Ustrezni ukrepi vključujejo tudi ukrepe varstva podatkov.

(3) Kadar pravo tretje države ne dopušča izvajanja politik in postopkov iz 58. člena tega zakona in iz prvega in drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvestijo evropske nadzorne organe in pristojne nadzorne organe drugih držav članic, z namenom, da se uskladijo aktivnosti pri doseganju ustrezne rešitve.

(4) Kadar pravo tretje države ne dopušča izvajanja politik in postopkov iz 58. člena tega zakona in iz prvega in drugega odstavka tega člena, zavezanec zagotovi, da podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v tretji državi sprejmejo in izvajajo ustrezne dodatne ukrepe, s katerimi učinkovito obvladujejo tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvestijo pristojne nadzorne organe iz 126. člena tega zakona.

(5) Če dodatni ukrepi iz prejšnjega odstavka ne zadostujejo, lahko nadzorni organi iz 126. člena tega zakona zavezancu naložijo, da v tretji državi izvede še dodatne ukrepe nadzora, med katerimi so lahko tudi:

1. prepoved sklepanja poslovnih razmerij,
2. prekinitev poslovnega razmerja,
3. prepoved izvajanje transakcij ali,
4. prenehanje delovanja v tej tretji državi.

(6) Zavezanci, ki jih nadzorujejo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor, pri sprejemanju in izvajanju ustreznih enakovrednih ukrepov iz drugega odstavka tega člena ter dodatnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena upoštevajo minimalne tehnične standarde, ki jih izda Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

3.6 Pooblaščenec, izobraževanje in notranja kontrola

3.6.1 Pooblaščenec

63. člen

(določitev pooblaščenca in njegovega namestnika)

(1) Zavezanci morajo za posamezne naloge odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so določene v tem zakonu in predpisih, sprejetih na njegovi podlagi, imenovati pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezancem, ki imajo zaposlene manj kakor štiri zaposlene, ni treba določiti pooblaščenca in izvajati notranje kontrole po tem zakonu.

64. člen
(pogoji za pooblaščenca)

(1) Zavezanec mora zagotoviti, da delo pooblaščenca iz 63. člena tega zakona lahko opravlja izključno oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je zaposlena na delovnem mestu, ki je pri zavezancu sistemizirano na tako visokem položaju, da osebi omogoča hitro, kakovostno in pravočasno izvajanje nalog, predpisanih v tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi;

2. da ni bila pravnomočno obsojena ali ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od teh kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti in kazni še ni bila izbrisana;

3. da je ustrezno strokovno usposobljena za naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma ter ima lastnosti in izkušnje, potrebne za opravljanje funkcije pooblaščenca;

4. da dobro pozna naravo poslovanja zavezanca na področjih, ki so izpostavljena tveganju za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Namestnik pooblaščenca mora izpolnjevati pogoje iz druge, tretje in četrte točke prvega odstavka tega člena.

65. člen
(dolžnosti pooblaščenca in namestnika pooblaščenca)

(1) Pooblaščenec iz 63. člena tega zakona opravlja zlasti naslednje naloge:

1. skrbi za vzpostavitev, delovanje in razvoj sistema odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma pri zavezancu;

2. skrbi za pravilno in pravočasno sporočanje podatkov uradu v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;

3. sodeluje pri pripravi in spremembah operativnih postopkov ter pri pripravi določb notranjih aktov zavezanca, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma;

4. sodeluje pri izdelavi smernic za opravljanje kontrole v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma;

5. spremlja in koordinira dejavnosti zavezanca na področju odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;

6. sodeluje pri vzpostavitvi in razvoju informacijske podpore za izvajanje dejavnosti v zvezi z odkrivanjem in preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma pri zavezancu;

7. upravi ali drugemu poslovnemu organu pri zavezancu daje pobude in predloge za izboljšanje sistema odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma,

8. sodeluje pri pripravi programov strokovnega usposabljanja in izobraževanja zaposlenih pri zavezancu na področju preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Namestnik nadomešča pooblaščenca med njegovo odsotnostjo v celotnem obsegu nalog iz prvega odstavka tega člena in opravlja druge naloge po tem zakonu, če je tako določeno z notranjim aktom zavezanca.

66. člen
(dolžnosti zavezanca)

(1) Zavezanec mora za izvajanje nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu pooblaščenca:

1. zagotoviti neomejen dostop do vseh podatkov, informacij in dokumentacije, ki so potrebni za izvajanje teh nalog;
2. priskrbeti ustrezna pooblastila za učinkovito izvajanje nalog iz prvega odstavka 65. člena tega zakona;
3. izpolniti ustrezne kadrovske, materialne in druge pogoje dela;
4. ponuditi primerne prostorske in tehnične zmogljivosti, ki zagotavljajo ustrezno stopnjo varnosti tajnih podatkov in informacij, s katerimi razpolaga pooblaščenec na podlagi tega zakona;
5. zagotoviti ustrezno informacijsko-tehnično podporo, ki omogoča stalno in varno spremljanje dejavnosti na tem področju;
6. zagotavljati redno strokovno usposabljanje v zvezi z odkrivanjem in preprečevanjem pranja denarja in financiranjem terorizma; in
7. priskrbeti nadomeščanje med njegovo odsotnostjo.

(2) Notranje organizacijske enote, vključno z upravo ali drugim poslovnim organom pri zavezanec, morajo pooblaščenca zagotoviti pomoč in podporo pri opravljanju nalog po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, ter ga tekoče obveščati o vseh dejstvih, ki so, ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma. Zavezanec podrobneje uredi način sodelovanja med svojimi organizacijskimi enotami in pooblaščenca z notranjim aktom.

(3) Zavezanec mora zagotoviti osebi, ki ima funkcijo pooblaščenca po tem zakonu, da svoje delo in naloge opravlja kot izključno delovno obveznost s polnim delovnim časom, če je zaradi velikega števila zaposlenih, narave ali obsega poslovanja oziroma drugih upravičenih razlogov trajno povečan obseg nalog preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Pooblaščenec iz prejšnjega odstavka opravlja svoje naloge kot samostojen organizacijski del, ki je neposredno odgovoren upravi ali drugemu poslovnemu organu ter je funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov zavezanca.

(5) Zavezanec sporoči uradu podatke o osebnem imenu in nazivu delovnega mesta pooblaščenca ter namestnika pooblaščenca in vsako spremembo teh podatkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od dneva imenovanja oziroma spremembe podatka.

3.6.2 Izobraževanje in strokovno usposabljanje

67. člen

(obveznost rednega usposabljanja in izobraževanja)

(1) Zavezanec sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da so zaposleni, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu, seznanjeni z določbami tega zakona, vključno z ustreznimi zahtevami glede varstva podatkov. Sprejeti ukrepi morajo biti sorazmerni glede na vrsto in velikost zavezanca ter tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma.

(2) Zavezanec mora skrbeti za redno strokovno usposabljanje in izobraževanje vseh zaposlenih, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu.

(3) Strokovno usposabljanje in izobraževanja iz prejšnjega odstavka tega člena se nanaša na seznanjanje z določili zakona ter na njegovi podlagi izdanih pravilnikov in notranjih aktov, s strokovno literaturo glede preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, s seznamami indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) Zavezanec mora pripraviti program letnega strokovnega usposabljanja in izobraževanja za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma najpozneje do konca marca za tekoče leto.

3.6.3 Notranja kontrola in podzakonski predpisi za izvajanje nekaterih nalog

68. člen

(obveznost redne notranje kontrole)

Zavezanci morajo zagotoviti redno notranjo kontrolo nad opravljanjem nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu.

69. člen

(podrobnejši predpisi o pooblaščenju, načinu izvajanja notranje kontrole, hrambi in varovanju podatkov, vodenju evidenc in strokovnem usposabljanju zaposlenih)

Minister, pristojen za finance, s pravilnikom predpiše podrobnejša pravila o pooblaščenju, načinu izvajanja notranje kontrole, hrambi in varovanju podatkov, upravljanju evidenc in strokovnem usposabljanju zaposlenih po tem zakonu pri zavezancih.

IV. POGLAVJE

NALOGE IN OBVEZNOSTI ODVETNIKOV, ODVETNIŠKIH DRUŽB IN NOTARJEV

70. člen

(naloge in obveznosti odvetnikov, odvetniških družb in notarjev)

Če v tem poglavju ni določeno drugače, mora odvetnik, odvetniška družba ali notar pri izvajanju ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ravnati po določbah tega zakona, ki urejajo naloge in obveznosti ostalih zavezancev, kadar:

1. pomaga pri načrtovanju ali izvajanju transakcij za stranko v zvezi z:

- a) nakupom ali prodajo nepremičnine ali gospodarske družbe,
- b) upravljanjem strankinega denarja, vrednostnih papirjev ali drugega premoženja,
- c) odpiranjem ali upravljanjem bančnih računov, hranilnih vlog ali računov za poslovanje z vrednostnimi papirji,
- d) zbiranjem sredstev, potrebnih za ustanovitev, delovanje ali upravljanje gospodarske družbe,

- e) ustanavljanjem, delovanjem ali upravljanjem ustanove, sklada, gospodarske družbe ali druge podobne pravno-organizacijske oblike;
2. ali v imenu in za račun stranke izvaja finančno transakcijo ali transakcijo v zvezi z nepremičnino.

71. člen (pregled stranke)

(1) Odvetnik, odvetniška družba ali notar v okviru pregleda stranke v primeru iz 1. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6. in 11. točke tretjega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Odvetnik, odvetniška družba ali notar v okviru pregleda stranke v primeru iz 2. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 3., 4., 7., 8., 9., 10. in 11. točke tretjega odstavka 124. člena tega zakona.

(3) Odvetnik, odvetniška družba ali notar v okviru pregleda stranke v primerih iz 3. in 4. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz tretjega odstavka 124. člena tega zakona.

(4) Odvetnik, odvetniška družba ali notar ugotovi in preveri istovetnost stranke oziroma njenega zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca ter pridobi podatke iz 1., 2. in 3. točke tretjega odstavka 124. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument stranke v njegovi osebni navzočnosti oziroma v originalno ali overjeno dokumentacijo iz sodnega ali drugega javnega registra, ki ne sme biti starejša od treh mesecev.

(5) Odvetnik, odvetniška družba ali notar ugotovi dejanskega lastnika stranke, ki je pravna oseba ali podoben pravni subjekt tujega prava, s pridobitvijo podatkov iz 4. točke tretjega odstavka 124. člena tega zakona z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz sodnega ali drugega javnega registra, ki ne sme biti starejša od treh mesecev. Če iz tega registra ni mogoče dobiti vseh podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo z vpogledom v originalne in overjene listine ter drugo poslovno dokumentacijo, ki jih predloži zakoniti zastopnik pravne osebe oziroma njegov pooblaščenec.

(6) Odvetnik, odvetniška družba ali notar preostale podatke iz tretjega odstavka 124. člena tega zakona pridobi z vpogledom v originalne ali overjene listine in drugo poslovno dokumentacijo.

(7) Če vseh podatkov ni mogoče dobiti na način, določen v tem členu, se manjkajoči podatki, razen tistih iz 12., 13. in 14. točke tretjega odstavka 124. člena tega zakona, pridobijo neposredno iz pisne izjave stranke.

72. člen (sporočanje podatkov o strankah, transakcijah, sredstvih ali premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma)

(1) Če odvetnik, odvetniška družba ali notar pri opravljanju poslov iz 70. člena tega zakona ugotovi, da v zvezi s transakcijo, določeno osebo, sredstvi ali premoženjem obstajajo razlogi za sum pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, to sporoči uradu še pred izvedbo transakcije in v sporočilu navesti rok, v katerem naj bi se transakcija opravila. Takšno sporočilo o sumljivi transakciji se lahko da tudi po telefonu, vendar mora biti poslano uradu tudi v pisni obliki najpozneje naslednji delovni dan.

(2) Obveznost sporočanja sumljivih transakcij iz prejšnjega odstavka velja tudi pri nameravani transakciji, ne glede na to, ali je bila pozneje izvedena ali ne.

(3) Če odvetnik, odvetniška družba ali notar v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena zaradi narave transakcije, ali ker ta sploh ni bila izvedena, ali iz drugih upravičenih razlogov ne more ravnati po opisanem postopku, uradu sporoči podatke takoj, ko je to mogoče, oziroma takoj po zaznavi razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. V sporočilu mora odvetnik, odvetniška družba ali notar obrazložiti razloge, zaradi katerih ni ravnal po opisanem postopku.

(4) Odvetnik, odvetniška družba ali notar vedno, ko stranka pri njih išče nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma, to sporoči uradu, in sicer takoj oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od dneva, ko je stranka pri njih iskala nasvet.

(5) Odvetnik, odvetniška družba ali notar sporoči uradu podatke iz tretjega odstavka 124. člena tega zakona na način, ki ga s pravilnikom predpiše minister, pristojen za finance.

73. člen (izjeme)

(1) Za odvetnika, odvetniško družbo ali notarja prvi in drugi odstavek 72. člena tega zakona ne veljata v zvezi s podatkom, ki ga dobi od stranke ali o stranki pri ugotavljanju njenega pravnega položaja ali njenem zastopanju v zvezi s sodnim postopkom, kar vključuje svetovanje o predlaganju ali izogibanju tega postopka, ne glede na to, ali je takšen podatek pridobljen pred ali med sodnim postopkom ali po njem.

(2) Pod pogoji iz prvega odstavka tega člena odvetniku, odvetniški družbi ali notarju ni treba poslati podatkov, informacij in dokumentacije na podlagi zahteve urada iz prvega in drugega odstavka 80. člena tega zakona. V tem primeru mora uradu brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve, pisno sporočiti razloge, zaradi katerih ni ravnal v skladu z zahtevo urada.

V. POGLAVJE SEZNAM INDIKATORJEV ZA PREPOZNAVANJE STRANK IN TRANSAKCIJ, V ZVEZI S KATERIMI OBSTAJAJO RAZLOGI ZA SUM PRANJA DENARJA ALI FINANCIRANJA TERORIZMA

74. člen (obveznost sestave in uporabe seznama indikatorjev)

(1) Zavezanci morajo sestaviti seznam indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Pri sestavi seznama indikatorjev iz prvega odstavka tega člena zavezanci upoštevajo zlasti zapletenost in obseg izvajanja transakcij, neobičajno sestavo, vrednost ali povezanost transakcij, ki nimajo jasno razvidnega ekonomskega ali pravno utemeljenega namena, oziroma niso v skladu, ali so v nesorazmerju z običajnim oziroma pričakovanim poslovanjem stranke, in druge okoliščine, ki so povezane s statusom ali drugimi lastnostmi stranke.

(3) Zavezanci morajo pri ugotavljanju razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ter drugih okoliščin v zvezi s tem uporabljati seznam indikatorjev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko s pravilnikom predpiše obvezno vključitev posameznih indikatorjev na seznam indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

75. člen (sodelovanje pri sestavi seznama indikatorjev)

Pri sestavi seznama indikatorjev iz prvega odstavka prejšnjega člena sodelujejo tudi urad, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Finančna uprava Republike Slovenije, Agencija za javni nadzor nad revidiranjem, Slovenski inštitut za revizijo, Notarska zbornica Slovenije, Odvetniška zbornica Slovenije ter združenja in društva, katerih člani so zavezanci po tem zakonu.

VI. POGLAVJE NALOGE IN PRISTOJNOSTI URADA

6.1 Splošne določbe

76. člen (splošno)

(1) Urad opravlja naloge, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, ter druge naloge, določene s tem zakonom.

(2) Urad je osrednji nacionalni organ pristojen za sprejemanje in analiziranje sporočil o sumljivih transakcijah ter drugih podatkov, informacij in dokumentacije o morebitnem pranju denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ali financiranju terorizma, ki jih pridobi v skladu z določbami tega in drugih zakonov, ter posredovanje rezultatov svojih analiz pristojnim organom.

(3) Urad je pri opravljanju svojih nalog iz prejšnjega odstavka v celoti avtonomen, samostojen in operativno neodvisen, vključno z odločitvami o sprejemanju in analiziranju podatkov, informacij in dokumentacije ter posredovanju rezultatov svojih analiz pristojnim organom.

(4) Za opravljanje svojih nalog mora imeti urad na razpolago zadostna finančna sredstva, kadrovske in tehnične vire, tako da ne bo ogrožena njegova avtonomnost, samostojnost in operativna neodvisnost.

(5) Urad mora imeti za opravljanje svojih nalog pravočasen, neposreden ali posreden dostop do podatkov, informacij in dokumentacije, s katerimi razpolagajo zavezanci, državni organi in nosilci javnih pooblastil, vključno z informacijami v zvezi z odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj.

(6) Vsaka predložitev podatkov, informacij in dokumentacije uradu po tem zakonu je brezplačna.

6.2 Odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma

77. člen

(sprejemanje in analiziranje podatkov in informacij)

(1) Urad je pristojen za sprejemanje in analiziranje naslednjih vrst podatkov in informacij:

1. sporočil o sumljivih transakcijah prejetih od zavezancev na podlagi prvega, drugega in četrtega odstavka 56. člena ter 72. člena tega zakona;
2. sporočil o gotovinskih transakcijah in nakazilih prejetih od zavezancev na podlagi prvega in drugega odstavka 55. člena tega zakona;
3. pobud, prejetih na podlagi prvega in drugega odstavka 86. člena tega zakona;
4. podatkov, prejetih od carinskih organov na podlagi 106. člena tega zakona;
5. obvestil, prejetih na podlagi 141. člena tega zakona;
6. zaprosil, obvestil, podatkov, informacij in dokumentacije, prejetih na podlagi določb tega zakona o mednarodnem sodelovanju;
7. podatkov, informacij in dokumentacije zbranih na podlagi 79., 80., 81. in 82. člena tega zakona;
8. podatkov in informacij, pridobljenih na drug način, pri katerih urad presodi, da vsebujejo razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

78. člen

(analitična funkcija urada)

V okviru analitične funkcije, urad na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih prejme in zbere na podlagi prejšnjega in 101. člena tega zakona, opravlja:

1. operativne analize, ki so osredotočene na analiziranje:
 - posameznih ali izbranih sporočil o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena in
 - drugih sporočil, obvestil, podatkov in informacij iz prejšnjega člena,z namenom, da presodi ali so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma ter
2. strateške analize, ki so osredotočene na ugotavljanje tipologij in trendov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma.

79. člen

(zahteva zavezancu za predložitev podatkov
o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, lahko od zavezanca zahteva, da mu predloži:

1. podatke iz evidence o strankah in transakcijah, ki jo zavezanci vodijo na podlagi prvega odstavka 83. člena tega zakona;
2. podatke o stanju sredstev in drugega premoženja te osebe pri zavezancu;
3. podatke o prometu s sredstvi, posameznih transakcijah in premoženjem te osebe pri zavezancu;
4. podatke o drugih poslovnih razmerjih, sklenjenih pri zavezancu;

5. vse druge podatke in informacije, ki jih je zavezanec pridobil, ali jih vodi na podlagi zakona, ter so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma.

Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od zavezanca zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena mora zavezanec uradu na njegovo zahtevo poslati tudi vso potrebno dokumentacijo.

(4) Podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov mora zavezanec predložiti uradu brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve. Izjemoma lahko urad v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali zaradi pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam, ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

(5) Urad lahko zaradi obsežnosti dokumentacije ali drugih upravičenih razlogov zavezanec na njeno obrazloženo pisno pobudo s pisnim obvestilom podaljša rok iz četrtega odstavka tega člena, lahko pa v takih primerih opravi pregled dokumentacije pri zavezancu.

80. člen

(zahteva odvetniku, odvetniški družbi ali notarju
za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, lahko od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva podatke, informacije in dokumentacijo v zvezi s posli iz 70. člena tega zakona, ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Glede rokov za predložitev podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo četrty in peti odstavek prejšnjega člena tega zakona.

81. člen

(zahteva državnemu organu ali nosilcem javnih pooblastil
za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, lahko od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva podatke, informacije in dokumentacijo,

ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Državni organi in nosilci javnih pooblastil uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve, ali mu brez nadomestila omogočijo neposreden elektronski dostop do določenih podatkov in informacij.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko urad izjemoma v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

82. člen

(zahteva drugim osebam javnega in zasebnega prava
za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, ali osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, ali osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, lahko tudi od drugih oseb javnega in zasebnega prava zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, s katerimi taka oseba razpolaga in ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od drugih oseb javnega in zasebnega prava zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Druge osebe javnega in zasebnega prava uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve, ali mu brez nadomestila omogočijo neposreden elektronski dostop do določenih podatkov in informacij.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko urad izjemoma v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

83. člen

(odredba o začasni ustavitvi transakcije)

(1) Urad lahko s pisno odredbo začasno, vendar največ za pet delovnih dni ustavi transakcijo, če presodi, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvesti pristojne organe.

(2) Namen ukrepa začasne ustavitve transakcije je, da se uradu zagotovi potreben čas za analiziranje sumljivih transakcij, drugih podatkov in informacij, ter za posredovanje svojih ugotovitev pristojnim organom.

(3) Če zaradi narave ali načina izvedbe transakcije oziroma okoliščin, ki transakcijo spremljajo, ni mogoče odlašati in v drugih nujnih primerih, se lahko odredba izjemoma izda tudi ustno, vendar jo mora urad v pisni obliki poslati zavezancu takoj, ko je to mogoče, oziroma še isti dan, ko je bila izdana. O prejemu ustne odredbe odgovorna oseba zavezanca naredi zaznamek in ga hrani v svojih evidencah v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo varstvo in hrambo podatkov.

(4) V zvezi z izdajo odredbe lahko urad, če je v predkazenskem ali kazenskem postopku treba zbrati še dodatne podatke ali iz drugih upravičenih razlogov, zavezancu da navodila o postopku z osebami, vključno z informacijami, ki se lahko razkrijejo stranki, na katere se začasna ustavitve transakcije nanaša.

(5) Pristojni organi iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo po prejemu obvestilu o odredbi ali ugotovitvah urada ravnati posebno hitro in najpozneje v petih delovnih dneh od začasne ustavitve transakcije ukrepati v skladu s svojimi pooblastili.

84. člen

(prenehanje začasne ustavitve transakcije)

(1) Če urad v petih delovnih dneh od izdaje odredbe o začasni ustavitvi transakcije presodi, da ni več utemeljenih razlogov za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, obvesti o tem pristojne organe in zavezanca, ki transakcijo lahko opravi takoj.

(2) Če urad v roku iz prvega odstavka tega člena ne ukrepa, lahko zavezanec takoj opravi transakcijo.

85. člen

(zahteva za tekoče spremljanje finančnega poslovanja stranke)

(1) Urad lahko od zavezanca pisno zahteva, da tekoče spremlja finančno poslovanje osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, ali druge osebe, za katero je mogoče utemeljeno sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih takšne osebe, in mu sproti sporoča podatke o transakcijah ali poslih, ki jih pri zavezancu opravita ali nameravata opraviti navedeni osebi. V zahtevi urad obvezno določi rok, v katerem mu morajo zavezanci poslati zahtevane podatke.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora zavezanec sporočiti uradu še pred izvedbo transakcije ali sklenitvijo posla in v sporočilu navesti rok, v katerem naj bi se transakcija ali posel opravila.

(3) Če zavezanec zaradi narave transakcije oziroma posla ali iz drugih upravičenih razlogov ne more ravnati po drugem odstavku tega člena, mora uradu sporočiti podatke takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa naslednji delovni dan. V sporočilu mora obvezno navesti, zakaj ni ravnala po drugem odstavku tega člena.

(4) Izvajanje ukrepa iz prvega odstavka tega člena lahko traja največ tri mesece, iz utemeljenih razlogov pa se njegovo trajanje vsakič lahko podaljša še za en mesec, vendar skupno ne več kakor šest mesecev.

86. člen (pobudniki)

(1) Če v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na obrazloženo pisno pobudo sodišča, državnega tožilstva, Policije, Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, Obveščevalno varnostne službe Ministrstva za obrambo, Računskega sodišča, Komisije za preprečevanje korupcije, Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna in Finančne uprave Republike Slovenije. Pobuda mora vsebovati podatke iz devetega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Če obstajajo razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma v zvezi z delovanjem nepridobitne organizacije, njenih članov ali z njimi povezanih oseb, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na podlagi obrazložene pisne pobude inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, in drugih inšpekcijskih organov, pristojnih za nadzor nad delovanjem nepridobitnih organizacij.

(3) Urad zavrne pobudo iz prvega in drugega odstavka tega člena, če v njej niso obrazloženi razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. O tej zavrnitvi pisno obvesti pobudnika in navede razloge, zaradi katerih pobude ni sprejel v obravnavo.

87. člen (pobuda državnega tožilstva v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora)

(1) Kadar državno tožilstvo vodi postopek finančne preiskave v skladu z zakonom, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na obrazloženo pisno pobudo državnega tožilstva, ki mora vsebovati podatke iz devetega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Urad pri zbiranju podatkov smiselno uporablja pooblastila določena v 79. do 84. členu in poglavju o mednarodnem sodelovanju tega zakona.

88. člen (obvestilo o sumljivih transakcijah)

(1) Če urad na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih pridobi v skladu s tem zakonom, presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma, pošlje pisno obvestilo s potrebno dokumentacijo pristojnim organom.

(2) Urad v obvestilu iz prejšnjega odstavka ne navede podatkov o zavezancu in zaposlenemu pri tem zavezancu, ki je uradu prvi sporočil podatke na podlagi 56. člena tega zakona, razen če obstajajo razlogi za sum, da sta zavezanec ali njegov zaposleni storila kaznivo dejanje pranja

denarja ali financiranja terorizma, ali če so podatki potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskem postopku, in če predložitev teh podatkov pisno zahteva pristojno sodišče.

89. člen
(informacija o drugih kaznivih dejanjih)

Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena tega zakona urad pošlje pisno informacijo s potrebno dokumentacijo pristojnim organom tudi, če na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, pridobljenih po tem zakonu, presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivih dejanj določenih v Kazenskem zakoniku, ki se preganjajo po uradni dolžnosti in za katera je predpisana kazen zapora.

90. člen
(povratna informacija)

(1) O končanem zbiranju in analiziranju podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi, pri katerih so bili podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma ali so bila ugotovljena dejstva, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma, urad pisno obvesti zavezanca iz 56. člena in 72. člena tega zakona, pobudnika iz 86. in 87. člena tega zakona ter nadzorni organ iz 141. člena tega zakona, razen če presodi, da bi to lahko škodovalo nadaljnjemu postopku.

(2) Urad zavezanca, ki na podlagi določb tega zakona sporočajo uradu sumljive transakcije, obvesti o koristnosti in uporabnosti sporočenih sumljivih transakcij.

6.3 Mednarodno sodelovanje

91. člen
(splošne določbe)

(1) Določbe tega zakona o mednarodnem sodelovanju se uporabljajo, če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(2) Določbe tega zakona o mednarodnem sodelovanju se nanašajo na sodelovanje urada s tujimi finančno obveščevalnimi enotami, pristojnimi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ne glede na njihov organizacijski status, ter na sodelovanje z Evropsko komisijo.

(3) Sodelovanje urada s tujimi finančno obveščevalnimi enotami se nanaša na izmenjavo podatkov, informacij in dokumentacije na:

1. zaprosilo urada tujim finančno obveščevalnim enotam,
2. zaprosilo tujih finančno obveščevalnih enot uradu,
3. izmenjavo na podlagi spontane pobude urada ali tujih finančno obveščevalnih enot.

(4) Urad sodeluje z Evropsko komisijo, kadar je to potrebno za lažje usklajevanje in izmenjavo informacij med finančno obveščevalnimi enotami držav članic, in se udeležuje zasedanj foruma finančno obveščevalnih enot držav članic v zvezi s pomembnimi vprašanji z njihovega področja dela in sodelovanjem, ki se nanaša na:

- odkrivanje sumljivih transakcij s čezmejno razsežnostjo,
- standardizacijo izmenjave podatkov in informacij preko decentraliziranega omrežja FIU.net,
- skupne analize čezmejnih zadev,
- opredelitev trendov in dejavnikov pomembnih za ocenjevanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma na nacionalni ravni in ravni Evropske unije.

(5) Urad lahko za namene izmenjave podatkov, informacij in dokumentacije iz tretjega odstavka tega člena s tujimi finančno obveščevalnimi enotami sklene dogovor o sodelovanju.

(6) Pred pošiljanjem osebnih podatkov tuji finančno obveščevalni enoti urad pridobi zagotovila, da ima finančno obveščevalna enota iz države, v katero se podatki pošiljajo, urejeno varstvo osebnih podatkov in da jih bo uporabila samo za namene, določene s tem zakonom.

(7) Različne definicije davčnih kaznivih dejanj v posameznih državah članicah ne smejo ovirati izmenjave podatkov in informacij med finančno obveščevalnimi enotami držav članic.

92. člen

(zaposilo tuji finančno obveščevalni enoti za predložitev podatkov)

(1) Urad lahko v okviru svojih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma tujo finančno obveščevalno enoto pisno zaprosi za podatke, informacije in dokumentacijo, ki jih potrebuje za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Če urad potrebuje podatke, informacije in dokumentacijo od zavezanca iz druge države članice, pošlje zaposilo finančno obveščevalni enoti te države članice.

(3) Zaposilo urada iz prejšnjih odstavkov mora vsebovati pomembna dejstva in okoliščine v zvezi z razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in opredelitev namena uporabe zaprosenih podatkov. Za podatke lahko zaprosi tudi, če predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja v času zaposila ni znano.

(4) Podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljene na podlagi prejšnjih odstavkov, sme urad uporabiti izključno za namene, določene v tem zakonu. Brez predhodnega soglasja tuje finančno obveščevalne enote urad prejetih podatkov, informacij in dokumentacije ne sme pošiljati oziroma dajati na vpogled tretji osebi ali jih uporabiti v nasprotju s pogoji in omejitvami, ki jih določi zaproseni organ.

93. člen

(predložitev podatkov in informacij na zaposilo tuje finančno obveščevalne enote)

(1) Urad podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, sredstvih in premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ki jih pridobi ali vodi v skladu z določbami tega zakona, predloži tuji finančno obveščevalni enoti na njeno pisno zaposilo ob pogoju dejanske vzajemnosti.

(2) Kadar tuja finančno obveščevalna enota zaprosi urad za podatke, informacije in dokumentacijo, ki se nanašajo na zavezanca s sedežem v Republiki Sloveniji, urad pri pridobivanju podatkov, informacij in dokumentacije uporabi vsa pooblastila, ki jih ima na voljo v skladu z določbami tega zakona.

(3) Zaposilo tuje finančno obveščevalne enote iz prejšnjih odstavkov mora vsebovati pomembna dejstva in okoliščine v zvezi z razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in

namenom uporabe zaprošenih podatkov. Urad lahko odgovori na zaprosilo tuje finančne obveščevalne enote tudi, če predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja v času zaprosila ni znano.

(4) Urad lahko izjemoma zavrne izpolnitev zaprosila tuje finančno obveščevalne enote v naslednjih primerih:

1. če ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe iz šestega odstavka 91. člena tega zakona;

2. če bi bila predložitev podatkov in informacij v nasprotju s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije.

Urad tujo finančno obveščevalno enoto o zavrnitvi zaprosila pisno obvesti ter v obvestilu navede in obrazloži razloge zavrnitve.

(5) Podatke, informacije in dokumentacijo, predložene na podlagi prejšnjih odstavkov tega člena, smejo tuje finančno obveščevalne enote uporabiti izključno za namene, za katere so bili posredovani. Brez predhodnega soglasja urada, tuja finančno obveščevalna enota prejetih podatkov, informacij in dokumentacije ne sme pošiljati oziroma dajati na vpogled tretji osebi ali jih uporabiti v nasprotju s pogoji in omejitvami, ki jih določi urad.

(6) Soglasje za pošiljanje podatkov tretjim osebam iz prejšnjega odstavka mora urad dati v čim krajšem času in v največjem možnem obsegu. Urad lahko zavrne izdajo soglasja za odstop podatkov tretjim osebam le v naslednjih primerih:

1. če predložitev podatkov presega uporabo določil tega zakona;

2. če bi predložitev podatkov ogrozila ali utegnila ogroziti potek kazenskega postopka v Republiki Sloveniji, oziroma bi lahko kakor koli drugače škodovala interesom tega postopka;

3. če bi bila predložitev podatkov nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične in pravne osebe ali Republike Slovenije;

4. če predložitev podatkov ne bi bila v skladu s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije;

5. če ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe iz šestega odstavka 90. člena tega zakona.

Vsaka zavrnitev izdaje soglasja mora biti ustrezno obrazložena.

(7) Urad lahko določi dodatne pogoje in omejitve, ob upoštevanju katerih sme tuja finančno obveščevalna enota uporabiti podatke iz prvega odstavka tega člena.

94. člen

(spontana pobuda za predložitev podatkov tuji finančno obveščevalni enoti)

(1) Urad podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, premoženju ali sredstvih, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ki jih pridobi ali vodi v skladu z določbami tega zakona, in se nanašajo na drugo državo članico ali tretjo državo, pošlje finančno obveščevalni enoti države članice ali tretje države, pristojni za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, na lastno pobudo ob pogoju dejanske vzajemnosti.

(2) Za izmenjavo podatkov na podlagi prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona iz poglavja o mednarodnem sodelovanju.

95. člen

(povratna informacija)

(1) Urad tuji finančno obveščevalni enoti na njeno zahtevo ob pogoju dejanske vzajemnosti pošlje povratno informacijo o koristnosti in uporabnosti prejetih podatkov iz prvega odstavka 92. člena tega zakona in informacijo o rezultatih analiz, ki jo je izdelal na podlagi podatkov prejetih od tuje finančno obveščevalne enote.

(2) Urad lahko od tuje finančno obveščevalne enote zahteva povratno informacijo o koristnosti in uporabnosti predloženih podatkov iz prvega odstavka 93. člena tega zakona in informacijo o rezultatih analize izdelane na podlagi predloženih podatkov.

96. člen

(začasna ustavitev transakcije na pobudo tuje finančno obveščevalne enote)

(1) Urad lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, in ob pogoju dejanske vzajemnosti s pisno odredbo začasno, vendar največ za pet delovnih dni ustavi transakcijo tudi na obrazloženo pisno pobudo tuje finančno obveščevalne enote in o tem obvesti pristojne organe.

(2) Urad lahko zavrne pobudo tuje finančno obveščevalne enote, če na podlagi dejstev in okoliščin, navedenih v pobudi iz prejšnjega odstavka tega člena presodi, da niso podani utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma. O zavrnitvi pobude urad pisno obvesti pobudnika in navede razloge, zaradi katerih je pobudo zavrnil.

(3) V zvezi z odredbo o začasni ustavitvi transakcije po tem členu se smiselno uporabljata 83. in 84. člen tega zakona.

97. člen

(pobuda tuji finančno obveščevalni enoti za začasno ustavitev transakcije)

Urad lahko v okviru svojih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma tujim finančno obveščevalnim enotam pošlje pisno pobudo za začasno ustavitev transakcije, če presodi, da so podani utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma.

98. člen

(varni komunikacijski sistemi)

Izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije med uradom in tujimi finančno obveščevalnimi enotami na podlagi 91. do 97. člena tega zakona mora potekati po varnih komunikacijskih sistemih.

99. člen

(diagonalna izmenjava)

(1) Urad lahko za podatke, informacije in dokumentacijo posredno zaprosi tudi tuje organe države članice ali tretje države, pristojne za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, vendar mora takšna izmenjava podatkov, informacij in dokumentacijo izključno potekati preko finančno obveščevalne enote te države z uporabo varnih komunikacijskih sistemov.

(2) Urad lahko podatke, informacije in dokumentacijo na podlagi zaprosila posredno posreduje tudi tujemu organu države članice ali tretje države, pristojnemu za preprečevanje in

odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma, vendar mora takšna izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije izključno potekati preko finančno obveščevalne enote te države z uporabo varnih komunikacijskih sistemov.

(3) Za izmenjavo podatkov na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena zakona se smiselno uporabljajo določbe iz poglavja o mednarodnem sodelovanju tega zakona.

6.4 Preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma

100. člen

(preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma)

Urad opravlja naloge, ki se nanašajo na preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, tako da:

1. pristojnim organom predlaga spremembe in dopolnitve predpisov, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma;
2. sodeluje pri sestavi seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;
3. pripravlja in izdaja priporočila ali smernice za enotno izvajanje tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, pri zavezancih iz prvega in drugega odstavka 4. člena tega zakona;
4. sodeluje pri strokovnem usposabljanju zaposlenih pri zavezancih, državnih organih, nosilcih javnih pooblastil, odvetnikih, odvetniških družbah in notarjih;
5. zbira in objavi statistične podatke v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma;
6. na drug primeren način obvešča javnost o pojavnih oblikah pranja denarja in financiranja terorizma.

101. člen

(predložitev podatkov uradu)

(1) Urad lahko od zavezancev iz 4. člena tega zakona, nadzornih organov iz 126. člena tega zakona ter drugih državnih organov in organizacij z javnimi pooblastili zahteva podatke:

1. iz vseh evidenc, ki so jih dolžni voditi na podlagi tega zakona;
2. o vseh poslovnih razmerjih, ki so jih sklenile s svojimi strankami, ne glede na njihovo vrsto in obliko;
3. o vseh transakcijah med njimi in njihovimi strankami;
4. o vseh transakcijah njihovih strank, ki so opravljene znotraj Republike Slovenije;
5. o vseh transakcijah, ki so jih njihove stranke opravile v države članice ali tretje države;
6. o vseh transakcijah, ki so bile opravljene iz držav članic ali tretjih držav njihovim strankam v Republiki Slovenijo;
7. druge razpoložljive podatke in dokumentacijo, ki jo vodijo na podlagi drugih predpisov in ki jih urad potrebuje za namene iz tega člena.

(2) Urad v zahtevi navede katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti podatki posredovani uradu.

(3) Podatke, informacije, dokumentacijo in druge razpoložljive podatke iz prvega odstavka tega člena urad uporablja za namene izdelave operativnih in strateških analiz, ugotavljanja izpostavljenosti in izdelave ocene tveganja finančnega in nefinančnega sistema Republike Slovenije

za pranje denarja in financiranje terorizma ter za ugotavljanje pojavnih oblik in trendov pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Zavezanci iz 4. člena tega zakona uradu posredujejo podatke, informacije, dokumentacijo in druge razpoložljive podatke iz prvega dostavka tega člena brezplačno v roku petnajstih dni po prejemu zahteve.

(5) Brezplačno in v roku iz prejšnjega odstavka tega člena posredujejo uradu zahtevane podatke tudi nadzorniki iz 126. člena tega zakona ter drugi državni organi in organizacije z javnimi pooblastili.

(6) Ne glede na rok iz četrtega in petega odstavka tega člena lahko urad zaradi obsežnosti dokumentacije ali drugih upravičenih razlogov, subjektom iz četrtega in petega odstavka tega člena na njihovo obrazloženo pisno pobudo s pisnim obvestilom podaljša rok.

(7) Urad rezultate opravljenih analiz, ugotovljenih ocen tveganj, pojavnih oblik in trendov pranja denarja objavi na svoji spletni strani, lahko pa z rezultati seznanijo tudi Vlado Republike Slovenije v obliki posebnega ali rednega letnega poročila o delu urada.

6.5 Druge naloge

102. člen

(predložitev podatkov sodišču, državnemu tožilstvu
ali policiji)

(1) Urad predloži sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji na njihovo obrazloženo pisno zahtevo podatke iz svojih evidenc iz 1. do 9. točke četrtega odstavka 123. člena tega zakona, ki jih sodišče, državno tožilstvo ali policija potrebujejo:

1. pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za odkrivanje, pregon ali sojenje kaznivih dejanj pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivih dejanj financiranja terorizma, v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek;

2. pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za zavarovanje ali odvzem premoženjske koristi v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Urad sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji ne predloži podatkov iz evidence iz 5. in 6. točke četrtega odstavka 123. člena tega zakona, če tuja finančno obveščevalna enota za takšno predložitev ni podala soglasja.

(3) Iz obrazložene pisne zahteve iz prejšnjega odstavka mora biti razvidno, da v zvezi z osebami, transakcijami, sredstvi ali premoženjem nezakonitega izvora potekajo postopki odkrivanja, preгона ali preiskovanja kaznivih dejanj pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali postopki v zvezi z odvzemom premoženja nezakonitega izvora.

(4) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka zavrne, če oceni:

1. da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje in izvajanje nalog urada, ali

2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(5) Sodišče, državno tožilstvo in policija morajo enkrat na leto ,najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto urad obvestiti o svojih ugotovitvah, do katerih so prišli na podlagi prejetih podatkov iz tega člena, in drugih ukrepov, ki so jih sprejeli na tej podlagi.

103. člen

(predložitev podatkov Finančni upravi Republike Slovenije)

(1) Urad predloži Finančni upravi Republike Slovenije podatke iz evidence iz 1. točke četrtega odstavka 123. člena, ki se nanaša na podatke o osebah in transakcijah iz 55. člena tega zakona, ki jih Finančna uprava Republike Slovenije potrebuje za namene izvajanja naslednjih nalog iz njene pristojnosti:

1. finančni nadzor;
2. finančna preiskava;
3. nadzor nad prirejanjem iger na srečo;
4. nadzor nad prijavo vnosa in iznosa gotovine na območje ali iz območja Evropske unije;
5. izvajanje nalog s področja carin na podlagi predpisov Evropske unije, ki urejajo medsebojno pravno pomoč med upravnimi organi držav članic.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko Finančna uprava Republike Slovenije zahteva le na podlagi obrazložene pisne zahteve, iz katere mora biti razvidno, da v zvezi z osebami ali transakcijami izvaja naloge iz prejšnjega odstavka v skladu z njenimi pristojnostmi.

(3) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka zavrne, če oceni:

1. da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje ali izvajanje nalog urada, ali
2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(4) Finančna uprava Republike Slovenije mora enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto urad obvestiti o svojih ugotovitvah, do katerih je prišla na podlagi prejetih podatkov iz tega člena in drugih ukrepov, ki jih je sprejela na tej podlagi.

104. člen

(predložitev podatkov organu, pristojnemu za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov ali za odločanje na podlagi predpisov, ki urejajo omejevalne ukrepe)

(1) Urad predloži državnemu organu, pristojnemu za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov ali za odločanje na podlagi predpisov, ki urejajo omejevalne ukrepe, podatke iz svojih evidenc iz 1. do 9. točke četrtega odstavka 123. člena tega zakona, ki jih ta državni organ potrebuje pri izvajanju svojih pristojnosti v skladu s predpisi, ki urejajo omejevalne ukrepe;

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Urad državnemu organu, pristojnemu za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov ali za odločanje na podlagi predpisov, ki urejajo omejevalne ukrepe, ne predloži podatkov iz evidence iz 5. in 6. točke četrtega odstavka 123. člena tega zakona, če tuji pristojni organ za takšno predložitev ni podal soglasja.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko državni organ zahteva le na podlagi obrazložene pisne zahteve, iz katere mora biti razvidno, da v zvezi z osebami ali transakcijami izvaja naloge iz prejšnjega odstavka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(4) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka zavrne, če oceni:

1. da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje ali izvajanje nalog urada, ali

2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(5) Pristojni državni organ iz prvega odstavka tega člena mora enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto urad obvestiti o svojih ugotovitvah, do katerih je prišel na podlagi prejetih podatkov iz tega člena in drugih ukrepov, ki jih je sprejel na tej podlagi.

105. člen (poročanje vladi)

Urad najmanj enkrat na leto o svojem delu poroča vladi.

VII. POGLAVJE NALOGE DRŽAVNIH ORGANOV IN NOSILCEV JAVNIH POOBLASTIL

106. člen (Finančna uprava Republike Slovenije)

(1) Finančna uprava Republike Slovenije uradu najpozneje v treh dneh sporoči podatke iz petega odstavka 83. člena tega zakona o vsaki prijavi vnosa ali iznosa gotovine v vrednosti 10.000 eurov ali več pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje.

(2) Finančna uprava Republike Slovenije podatke iz petega odstavka 124. člena tega zakona sporoči uradu tudi, če vnos ali iznos gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje iz prvega odstavka tega člena ni bil prijavljen Finančni upravi Republike Slovenije.

(3) Finančna uprava Republike Slovenije sporoči uradu podatke iz šestega odstavka 124. člena tudi pri vnosu oziroma iznosu ali poskusu vnosa oziroma iznosa gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje v znesku, ki je nižji od 10.000 eurov, če v zvezi z osebo, ki gotovino prenaša, načinom prenosa ali drugimi okoliščinami prenosa obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

107. člen (sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi)

(1) Zaradi centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma morajo sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi uradu pošiljati podatke o kaznivih dejanjih pranja denarja in financiranja terorističnih dejavnosti ter o prekrških po tem zakonu.

(2) Pristojni državni organi morajo uradu tekoče pošiljati naslednje podatke:

1. datum vložitve kazenske ovadbe;
2. osebno ime, datum rojstva in naslov oziroma firmo, naslov in sedež ovadene osebe;
3. zakonsko označbo kaznivega dejanja ter kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake kaznivega dejanja;

4. zakonsko označbo predhodnega kaznivega dejanja ter kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake predhodnega kaznivega dejanja;

(3) Državna tožilstva in sodišča morajo uradu dvakrat na leto poslati naslednje podatke:

1. osebno ime, datum rojstva in naslov oziroma firmo, naslov in sedež ovađene osebe ali osebe, ki je vložila zahtevo za sodno varstvo v okviru postopka o prekršku;
2. opravilno številko zadeve, fazo postopka in njihovo zadnjo odločitev v posamezni fazi;
3. zakonsko označbo kaznivega dejanja ali prekrška;
4. osebno ime, datum rojstva in naslov oziroma firmo in sedež osebe, v zvezi s katero je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasni zaseg;
5. datum izdaje in čas trajanja odredbe o začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasnem zasegu;
6. znesek sredstev ali vrednost premoženja, na katero se nanaša odredba o začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasnem zasegu;
7. datum izdaje odredbe o odvzemu sredstev ali premoženja;
8. znesek odvzetih sredstev ali vrednost odvzetega premoženja.

(4) Pristojni državni organi morajo enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, obvestiti urad o svojih ugotovitvah, do katerih so prišli na podlagi prejetih obvestil o sumljivih transakcijah iz 88. člena tega zakona ali informacij o drugih kaznivih dejanjih iz 89. člena tega zakona, in drugih ukrepih, ki so jih sprejeli na tej podlagi.

VIII. POGLAVJE

VARSTVO IN HRAMBA PODATKOV, STATISTIČNI PODATKI TER UPRAVLJANJE EVIDENC

8.1 Varstvo podatkov

108. člen

(prepoved razkritja)

(1) Zavezanci in njihovi zaposleni, vključno s člani upravnih, nadzornih ali drugih poslovnih organov, oziroma druge osebe, ki so jim kakor koli dostopni podatki o spodnjih dejstvih, stranki, tretji osebi ali drugemu nadzornemu organu iz 126. člena, razen uradu, ne smejo razkriti:

1. da je bil ali da bo podatek, informacija ali dokumentacija o stranki ali transakciji iz 56. in 72. člena tega zakona sporočena uradu,
2. da je urad zahteval predložitev podatkov iz 79., 80., 81. in 82. člena tega zakona;
3. da je urad na podlagi 83. člena tega zakona začasno ustavil transakcijo oziroma v zvezi s tem zavezancu dal navodila;
4. da je urad na podlagi 85. člena tega zakona zahteval tekoče spremljanje poslovanja stranke;
5. da urad zoper stranko ali tretjo osebo opravlja ali bo opravljal operativno analizo iz 1. točke 78. člena;
6. da je zoper stranko ali tretjo osebo uvedena ali bi bila lahko uveden predkazenski ali kazenski postopek zaradi pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Dejstva iz prvega odstavka tega člena in obvestilo o sumljivih transakcijah oziroma informacija o drugih kaznivih dejanjih iz 88. in 89. člena tega zakona ter podatki iz 102., 103. in 104. člena tega zakona morajo biti označeni in obravnavani z ustrezno stopnjo tajnosti v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke.

(3) O umiku oznake tajnosti iz prejšnjega odstavka odloča predstojnik urada.

(4) Prepoved razkritja dejstev iz prvega odstavka tega člena ne velja, če so podatki, informacije in dokumentacija, ki jih v skladu s tem zakonom pridobi in vodi zavezanec, potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskih postopkih in če predložitev teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče.

(5) Prepoved razkritja dejstev iz 1. točke prvega odstavka tega člena ne velja, če podatke iz prejšnje točke zahteva nadzorni organ iz 126. člena tega zakona zaradi nadzora nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti. Obstoje dejstev iz 2. do 6. točke prvega odstavka tega člena lahko nadzorni organi preverijo neposredno pri uradu.

(6) Kadar poskušajo odvetniki, odvetniške družbe, notarji, revizijske družbe, samostojni revizorji in pravne ali fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, odvrniti stranko od nezakonite dejavnosti, to ne predstavlja razkritja v smislu prvega odstavka tega člena.

109. člen

(razkritje podatkov v okviru skupine)

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi institucijami in med finančnimi institucijami iz držav članic, ki so del iste skupine, in če so politike in postopki skupine enakovredni določbam tega zakona.

(2) Prepoved razkritja podatkov iz 1. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena prav tako ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi ali finančnimi institucijami iz držav članic in njihovimi podružnicami ali hčerinskimi družbami v večinski lasti, ki so ustanovljene v tretjih državah, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. da podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v tretjih državah izvajajo politike in postopke skupine, vključno s postopki izmenjave informacij znotraj skupine, ki so enakovredni določbam iz 58., 59. in 62. člena tega zakona, in

2. da so politike in postopki skupine enakovredni določbam iz tega zakona.

110. člen

(razkritje podatkov v okviru mreže)

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. in 5. točke prvega odstavka 108. člena tega zakona ne velja, če gre za razkritje podatkov med odvetniki, odvetniškimi družbami, notarji, revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji, pravnimi in fizičnimi osebami, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev in storitev davčnega svetovanja, pod pogojem, da opravljajo svojo poklicno dejavnost v isti pravni osebi ali mreži in imajo sedež v državah članicah.

(2) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporabi tudi v primeru, ko imajo osebe iz prejšnjega odstavka sedež v tretjih državah, pod pogojem, da se v tretjih državah izvajajo ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam iz tega zakona.

111. člen

(razkritje podatkov v okviru istih kategorij)

(1) V primerih, ki se nanašajo na isto stranko ali transakcijo, v kateri sodeluje dva ali več zavezancev ali oseb iz več držav, prepoved razkritja podatkov iz 1. in 5. točke prvega odstavka 108. člena tega zakona ne velja med zavezanci, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi in finančnimi institucijami, odvetniki, odvetniškimi družbami, notarji, revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji ter pravnimi in fizičnimi osebami, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev, storitev davčnega svetovanja, če so izpolnjeni pogoji, da:

1. imajo navedeni zavezanci ali osebe sedež v državi članici ali tretji državi, ki izvaja ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma enakovredne zahtevam iz tega zakona, in

2. zavezanci ali osebe opravljajo istovrstno dejavnost ali pripadajo isti kategoriji poklicev, in

3. zanje veljajo obveznosti glede varovanja poklicne in poslovne skrivnosti ter osebnih podatkov.

112. člen

(izjema od načela varovanja tajnosti)

(1) Pri posredovanju podatkov, informacij in dokumentacije uradu po tem zakonu za zavezanca, državni organ ali drugega nosilca javnih pooblastil, sodišče, državno tožilstvo in njihove zaposlene ne velja obveznost varovanja tajnih podatkov, poslovne skrivnosti, poklicne tajnosti ter zaupnih bančnih podatkov.

(2) Zavezanci in njihovi zaposleni ne odgovarjajo za škodo, povzročeno strankam ali tretjim osebam, če v skladu z določbami tega zakona ali na njegovi podlagi sprejetimi predpisi:

1. uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo o svojih strankah;

2. pridobivajo in obdelujejo podatke, informacije in dokumentacijo o strankah;

3. uresničujejo odredbo urada o začasni ustavitvi transakcije ali navodilo, dano v zvezi s to odredbo;

4. uresničujejo zahtevo urada o tekočem spremljanju finančnega poslovanja stranke.

(3) Zaposleni pri zavezancu ne morejo biti disciplinsko ali kazensko odgovorni za kršitve obveznosti varovanja tajnih podatkov, poslovne skrivnosti, poklicne tajnosti ter zaupnih bančnih podatkov, če:

1. podatke, informacije in dokumentacijo predložijo uradu v skladu z določbami tega zakona ali na njegovi podlagi sprejetimi predpisi.

2. podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljene v skladu s tem zakonom, obdelujejo zaradi preverjanja strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

113. člen

(uporaba pridobljenih podatkov)

(1) Urad, državni organi in drugi nosilci javnih pooblastil, zavezanci in njihovi zaposleni smejo podatke, informacije in dokumentacijo, ki so jih pridobili po tem zakonu, uporabljati samo za namene, določene s tem zakonom.

(2) Organi iz 102., 103. in 104. člena tega zakona smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi navedenih členov, uporabiti izključno za namen, zaradi katerega so bili pridobljeni.

114. člen

(obveščanje posameznika o obdelavi osebnih podatkov)

Zavezanci, ki na podlagi določb tega zakona zbirajo osebne podatke neposredno od posameznika, ga o obdelavi osebnih podatkov obvestijo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

8.2 Hramba podatkov

115. člen

(rok hrambe podatkov pri zavezancu)

(1) Zavezanci iz prvega odstavka 4. člena tega zakona hranijo podatke, ki so jih pridobili na podlagi 16., 17., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 34., 35., 36., 37., 41., 45., 46., 47., 48. in 49. člena tega zakona, in pripadajočo dokumentacijo, ki se nanaša na pregled stranke in posamezne transakcije, pet let po prenehanju poslovnega razmerja, opravljeni transakciji, vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon ali pristopu k sefu.

(2) Pripadajoča dokumentacija iz prejšnjega odstavka obsega kopije, zapise ali originale naslednje dokumentacije:

- uradnih dokumentov za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke,
- dokumentacije o poslovnih razmerjih in računih,
- dokumentacije o poslovni korespondenci,
- zapisov in evidenc, potrebnih za prepoznavo in sledljivost domačih ali čezmejnih transakcij,
- dokumentacije v zvezi z ugotavljanjem ozadja in namena neobičajnih transakcij, in
- drugo pripadajočo dokumentacijo, ki je bila pridobljena ali je nastala pri pregledu stranke ali posamezni transakciji.

(3) Zavezanci iz prvega odstavka 4. člena tega zakona hranijo podatke in pripadajočo dokumentacijo o pooblaščenca in namestniku pooblaščenca, strokovnem usposabljanju zaposlenih, izvajanju notranje kontrole in upravljanju s tveganji iz 13. člena, 63., 67. in 68. člena tega zakona štiri leta po imenovanju pooblaščenca in namestnika pooblaščenca, opravljenem strokovnem usposabljanju ter izvedenih notranji kontroli in analizi vplivov, ki jih v zvezi s tveganjem pranja denarja ali financiranja terorizma predstavljajo spremembe poslovnih procesov zavezanca.

(3) Odvetnik, odvetniška družba ali notar hrani podatke, ki jih je pridobil na podlagi prvega odstavka 71. člena tega zakona, in pripadajočo dokumentacijo pet let po tem, ko je ugotovil istovetnosti stranke.

(4) Odvetnik, odvetniška družba ali notar hranijo podatke in pripadajočo dokumentacijo o strokovnem usposabljanju zaposlenih štiri leta po opravljenem usposabljanju.

(5) Po preteku rokov iz prejšnjih odstavkov tega člena se osebni podatki izbrišejo, razen če ni z zakonom drugače določeno.

(6) V primeru prenehanja zavezanca, mora organ, ki izvaja postopek prenehanja ali izvaja statusno spremembo zavezanca brez znanega naslednika, pred prenehanjem zavezanca obvestiti urad in poskrbeti za hrambo podatkov in pripadajočo dokumentacije v rokih, določenih s tem zakonom.

116. člen

(podaljšanje roka hrambe podatkov)

(1) Za namene preprečevanja, odkrivanja, pregona in preiskovanja kaznivih dejanj pranja denarja in financiranja terorizma lahko urad, drugi nadzorni organi iz 126. člena tega zakona, policija, tožilstvo in sodišče zavezancem odredijo podaljšanje roka hrambe podatkov in pripadajoče dokumentacije iz prejšnjega člena za največ dodatnih pet let, če so podatki in dokumentacija potrebni za nemoteno izvedbo postopkov nadzora nad izvajanjem tega zakona, predkazenskega ali kazenskega postopka.

(2) V odredbi za podaljšanje roka iz prejšnjega odstavka hrambe urad, drugi nadzorni organi iz 85. člena tega zakona, policija, tožilstvo ali sodišče obrazložijo razloge vključno z oceno potrebnosti in sorazmernosti podaljšanja roka hrambe.

117. člen

(podaljšanje roka hrambe podatkov po uveljavitvi zakona)

(1) Za namene preprečevanja, odkrivanja, pregona in preiskovanja kaznivih dejanj pranja denarja in financiranja terorizma urad, policija, tožilstvo in sodišče zavezancem z odredbo odredijo podaljšanje roka hrambe podatkov in pripadajoče dokumentacije iz 115. člena tega zakona, ki so potrebni za nemoteno izvedbo predkazenskih ali kazenskih postopkov, ki so na dan uveljavitve tega zakona v teku, za največ pet let od uveljavitve zakona.

(2) Rok hrambe iz prvega odstavka tega člena lahko urad, policija, tožilstvo ali sodišče še enkrat podaljšajo za največ pet let ob pogoju, da v odredbi obrazložijo razloge vključno z oceno potrebnosti in sorazmernosti ponovnega podaljšanja roka hrambe.

118. člen

(rok hrambe podatkov pri Finančni upravi Republike Slovenije)

Finančna uprava Republike Slovenije hrani podatke iz evidenc iz petega in šestega odstavka 124. člena tega zakona 12 let od dneva, ko jih je pridobila. Po tem roku se podatki in informacije uničijo.

119. člen

(rok hrambe podatkov v uradu)

(1) Urad podatke in informacije iz evidenc, ki jih upravlja po tem zakonu, hrani 12 let od dneva, ko jih je pridobil. Po tem roku se podatki in informacije uničijo.

(2) O zbranih podatkih in informacijah urad ne sme obvestiti osebe, na katero se podatki in informacije nanašajo, ali tretje osebe.

(3) Oseba, na katero se podatki in informacije nanašajo, ima pravico do vpogleda v osebne podatke oziroma do njihovega prepisa, izpisa ali kopije:

- za evidence iz 1., 2., 3., 4., 5., 6. in 9. točke četrtega odstavka 123. člena tega zakona po osmih letih od dneva, ko so bili podatki pridobljeni;
- za evidenci iz 7. in 8. točke četrtega odstavka 123. člena tega zakona po pravnomočnosti sodbe ali druge odločbe za kaznivo dejanje ali prekršek oziroma po zastaranju kazenskega pregona oziroma takoj po dokončni odločitvi pristojnega organa, da ne bo ukrepal zoper osebo, na katero se podatki in informacije nanašajo.

8.3 Statistični podatki

120. člen

(zbiranje statističnih podatkov urada)

Urad za namen priprave nacionalne ocene tveganja in preverjanja učinkovitosti sistema preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma na letnem nivoju zbira statistične podatke o:

- številu, velikosti in pomembnosti posameznih skupin zavezancev,
- številu sporočenih sumljivih transakcij, ki so mu bile poslano v skladu s tem zakonom,
- številu obvestil o sumljivih transakcijah, ki jih je urad posredoval pristojnim organom,
- številu in deležu sumljivih transakcij, na podlagi katerih so bili uvedeni ukrepi iz pristojnosti policije, tožilstva ali sodišča,
- številu prejetih, zavrnjenih in odgovorjenih zaprosil tujih finančno obveščevalnih enot.

121. člen

(zbiranje statističnih podatkov drugih organov)

(1) Sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi za namen priprave nacionalne ocene tveganja in preverjanja učinkovitosti sistema preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma na letnem nivoju zbirajo statistične podatke o:

1. številu oseb, zoper katere poteka kriminalistična preiskava za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,
2. številu oseb, zoper katere je vložena kazenska ovadba za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,
3. številu oseb, zoper katere je uvedena preiskava,
4. številu oseb, obtoženih za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma
5. številu oseb, obsojenih za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma
6. vrsti predhodnega kaznivega dejanja za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma, če je podatek na voljo,
7. vrednosti zavarovanega, zaseženega ali odvzetega nezakonitega premoženja v eurih.

(2) Sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi uradu enkrat na leto, najkasneje do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, posredujejo podatke iz prejšnjega odstavka.

122. člen

(objava statističnih podatkov)

Urad najmanj enkrat na leto objavi in pošlje Evropski komisiji statistične podatke v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma iz 120. in 121. člena.

8.4 Upravljanje evidenc

123. člen

(upravljanje evidenc)

(1) Zavezanci, razen odvetniki, odvetniške družbe in notarji, upravljajo naslednje evidence podatkov:

1. evidence podatkov o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah iz 17. člena tega zakona;
2. evidence sporočenih podatkov uradu iz 56. člena tega zakona.

(2) Odvetniki, odvetniške družbe in notarji upravljajo naslednje evidence podatkov:

1. evidence podatkov o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah iz 17. člena tega zakona;
2. evidence sporočenih podatkov uradu iz prvega odstavka 72. člena tega zakona.

(3) Finančna uprava republike Slovenije upravlja naslednje evidence podatkov:

1. evidenco o prijavljenih in neprijavljenih vnosih in iznosih gotovine v vrednosti 10.000 eurov ali več pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje iz prvega in drugega odstavka 106. člena tega zakona;

2. evidenco o vnosih oziroma iznosih ali poskusih vnosov oziroma iznosov gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje v znesku, ki je nižji od 10.000 eurov, če so podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, iz tretjega odstavka 106. člena tega zakona.

(4) Urad upravlja naslednje evidence podatkov:

1. evidence podatkov o osebah in transakcijah iz 55. in 56. člena tega zakona;
2. evidenco podatkov o osebah in transakcijah iz prvega odstavka 72. člena tega zakona;
3. evidenco o prejetih pobudah iz 86. in 87. člena tega zakona;
4. evidenco obvestil in informacij iz 88. in 89. člena tega zakona;
5. evidenco mednarodnih zaprosil iz 92. in 93. člena tega zakona;
6. evidenco o iznesenih osebnih podatkih iz države iz 93. in 94. člena tega zakona;
7. evidenco o kaznivih dejanjih in prekrških iz 107. člena tega zakona;
8. evidenco o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah in izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora iz 140. člena tega zakona;
9. evidenco o sporočenih dejstvih iz 141. člena tega zakona;
10. evidenco o dostopu do podatkov iz 102. člena tega zakona;
11. evidenco o dostopu do podatkov iz 103. člena tega zakona;
12. evidenco o dostopu do podatkov iz 104. člena tega zakona.

(5) Poslovni subjekti upravljajo evidenco podatkov o svojih dejanskih lastnikih iz 29. in 30. člena tega zakona.

124. člen
(vsebina evidenc)

(1) V evidencah o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah, ki jih upravljajo zavezanci, razen odvetniki, odvetniške družbe in notarji, se za namen izvajanja 16. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. firma, naslov, sedež in matična številka, če je bila dodeljena:

- pravne osebe,
- samostojnega podjetnika posameznika ali
- posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost,

ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo, oziroma za katero se sklepa poslovno razmerje ali opravi transakcija;

2. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka in državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta:

- fizične osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklne poslovno razmerje ali opravi transakcijo, oziroma fizične osebe, za katero se sklne poslovno razmerje ali opravi transakcija,
- zakonitega zastopnika pravne osebe, ki sklne poslovno razmerje ali opravi transakcijo,
- pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklne poslovno razmerje ali opravi transakcijo,
- pooblaščenec osebe, ki za pravno osebo ali drugo osebo civilnega prava iz 19. točke 3. člena tega zakona sklne poslovno razmerje ali opravi transakcijo.

3. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter državljanstvo fizične osebe, ki vstopi v igralnico oziroma igralni salon ter ki vplača stavni vložek ali ji je izplačan dobiček, ali fizične osebe, ki pristopi k sefu;

4. namen in predvidena narava poslovnega razmerja, vključno z informacijo o dejavnosti stranke;

5. datum sklenitve poslovnega razmerja oziroma datum in čas vstopa v igralnico oziroma igralni salon ali pristopa k sefu;

6. datum in čas izvedbe transakcije;

7. znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija;

8. namen transakcije ter osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča oziroma firma in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena in državo, v katero je izvršena transakcija;

9. način izvedbe transakcije;

10. podatki o izvoru premoženja in sredstev, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja ali transakcije;

11. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

12. Za dejanske lastnike iz 27., 28. in 48. člena tega zakona:

a) osebno ime, datum rojstva, naslov stalnega in začasnega prebivališča, številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta ter državljanstvo, višina lastniškega deleža ali drug način nadzora;

b) v primeru iz točke b prvega odstavka 28. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev in delovanje drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

13. naziv druge osebe civilnega prava iz 19. točke 3. člena tega zakona ter osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ter državljanstvo člana.

(2) V evidencah o sporočenih podatkih uradu, ki jih upravljajo zavezanci, razen odvetniki, odvetniške družbe in notarji, se za namen izvajanja 55. in 56. člena tega zakona obdelujejo podatki iz prvega odstavka tega člena.

(3) V evidencah o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah, ki jih upravljajo odvetniki, odvetniške družbe in notarji, se za namen izvajanja 16. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter državljanstvo fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, oziroma firma, naslov in sedež ter matična številka pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in za katerega odvetnik, odvetniška družba ali notar opravlja storitve;

2. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter državljanstvo zakonitega zastopnika, ki za osebo iz prve točke tega odstavka vzpostavi trajno poslovno razmerje ali opravi transakcijo;

3. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter državljanstvo pooblaščenec osebe, ki za osebo iz 1. točke tega odstavka opravi transakcijo;

4. podatki iz 12. točke prvega odstavka tega člena v zvezi s pravno osebo, za katero odvetnik, odvetniška družba ali notar opravlja storitve;

5. namen in predvidena narava poslovnega razmerja, vključno z informacijo o dejavnosti stranke;
6. datum sklenitve poslovnega razmerja;
7. datum izvedbe transakcije;
8. znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija;
9. namen transakcije ter osebno ime in naslov stalnega in začasnega prebivališča oziroma firma in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena;
10. način izvedbe transakcije;
11. podatki o izvoru premoženja in sredstev, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja ali transakcije;
12. osebno ime, datum in kraj rojstva, naslov stalnega in začasnega prebivališča ter državljanstvo oziroma firma, naslov in sedež osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;
13. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);
14. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) V evidencah o sporočenih podatkih uradu, ki jih upravljajo odvetniki, odvetniške družbe in notarji, se za namen izvajanja prvega odstavka 72. člena tega zakona obdelujejo podatki iz tretjega odstavka tega člena.

(5) V evidencah o prijavljenih in neprijavljenih vnosih in iznosih gotovine v vrednosti 10.000 eurov ali več pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje, ki jih upravlja Finančna uprava Republike Slovenije, se za namen izvajanja prvega in drugega odstavka 105. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter državljanstvo fizične osebe, ki vnaša ali iznaša gotovino prek meje Evropske unije;
2. firma, naslov in sedež pravne osebe oziroma osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča in državljanstvo fizične osebe, za katero se opravlja vnos ali iznos gotovine prek meje Evropske unije;
3. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča in državljanstvo fizične osebe oziroma firma, naslov in sedež pravne osebe, ki je nameravani prejemnik gotovine;
4. znesek, valuta in vrsta gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;
5. izvor in namen uporabe gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;
6. kraj, datum in čas prehoda meje Evropske unije;
7. podatek o tem, ali je bil vnos ali iznos gotovine prijavljen Finančni upravi Republike Slovenije.

(6) V evidencah, ki jih upravlja Finančna uprava Republike Slovenije o vnosih oziroma iznosih ali poskusih vnosov oziroma iznosov gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje v znesku, ki je nižji od 10.000 eurov, če obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, se za namen izvajanja tretjega odstavka 105. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter državljanstvo fizične osebe, ki vnaša oziroma iznaša ali poskuša vnesti oziroma iznesti gotovino prek meje Evropske unije;
2. firma, naslov in sedež pravne osebe oziroma osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča in državljanstvo fizične osebe, za katero se opravlja vnos ali iznos gotovine prek meje Evropske unije;
3. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča in državljanstvo fizične osebe oziroma firma, naslov in sedež pravne osebe, ki je nameravani prejemnik gotovine;
4. znesek, valuta in vrsta gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;
5. izvor in namen uporabe gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;
6. kraj, datum in čas prehoda ali poskusa prehoda prek meje Evropske unije;

7. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(7) V evidencah o podatkih o osebah in transakcijah, prejetih na podlagi 55. in 56. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 76. člena tega zakona obdelujejo podatki iz prvega odstavka tega člena.

(8) V evidencah o podatkih o osebah in transakcijah, prejetih na podlagi prvega odstavka 72. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 76. člena tega zakona obdelujejo podatki iz tretjega odstavka tega člena.

(9) V evidencah o prejetih pobudah iz 85. in 86. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 76. in 99. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, datum in kraj rojstva, naslov stalnega in začasnega prebivališča ter državljanstvo oziroma firma, naslov in sedež osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;
2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);
3. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(10) V evidencah o obvestilih in informacijah iz 87. in 88. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 76. in 99. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega in začasnega prebivališča ter državljanstvo oziroma firma in sedež osebe, v zvezi s katero je urad poslal obvestilo ali informacijo;
2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);
3. podatki o predhodnem kaznivem dejanju;
4. podatki o organu, ki mu je bilo obvestilo ali informacija poslana.

(11) V evidencah mednarodnih zaprosil iz 91. in 92. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 76. in 99. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega in začasnega prebivališča ter državljanstvo oziroma firma, naslov in sedež osebe, na katere se zaprosilo nanaša;
2. ime države in naziv zaprosenega organa oziroma organa, ki je izdal zaprosilo.

(12) V evidencah o iznesenih osebnih podatkih iz države iz 92. in 93. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 76. in 99. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega in začasnega prebivališča ter državljanstvo oziroma firma, naslov in sedež osebe, katere podatki se iznašajo iz države;
2. ime države in naziv organa, h kateremu se podatki iznašajo.

(13) V evidencah o kaznivih dejanjih in prekrških iz 106. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranja terorizma obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega in začasnega prebivališča ter državljanstvo oziroma firma in sedež ovadene osebe, osebe, v zvezi s katero je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi, ali osebe, zoper katero teče postopek o prekršku po tem zakonu pred sodiščem;
2. kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake kaznivega dejanja ali prekrška;
3. faza postopka, v kateri je zadeva, zakonska označba kaznivega dejanja pranja denarja in predhodnega kaznivega dejanja ali zakonska označba prekrška;
4. znesek odvzetega denarja ali vrednost premoženja nezakonitega izvora in datum odvzema.

(14) V evidencah, ki jih upravlja urad, o opravljenih nadzorih, začelih postopkih o prekršku, izdanih odločbah in drugih ukrepih, ki jih v zvezi z zaznanimi kršitvami sprejmejo nadzorni organi iz 126. člena tega zakona, se za namen izvajanja 139. člena tega zakona obdelujejo:

1. podatke o zavezancu fizični osebi (osebno ime, enotna matična številka občana, če je fizična oseba tujec, pa datum in kraj rojstva, državljanstvo in naslov stalnega in začasnega prebivališča);
2. podatke o zavezancu pravni osebi (ime, sedež in matična številka);
3. kraj in čas opravljanja nadzora;
4. predmet nadzora;
5. ugotovitve;
6. podatki o kršitelju fizični osebi (osebno ime, enotna matična številka občana, če je fizična oseba tujec, datum in kraj rojstva, državljanstvo in naslov stalnega in začasnega prebivališča fizične osebe, za odgovorno osebo pravne osebe pa tudi zaposlitev ter dela in naloge, ki jih opravlja);
7. podatki o kršitelju pravni osebi (ime, sedež in matična številka);
8. opis kršitve;
9. podatki o odrejenih ukrepih nadzora.

(15) V evidencah o sporočenih dejstvih iz 140. člena tega zakona, ki jih obdeluje urad, se za namen izvajanja 76. in 99. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, datum in kraj rojstva, naslov stalnega in začasnega prebivališča ter državljanstvo oziroma firma, naslov in sedež osebe, v zvezi s katero obstajajo dejstva, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma;
2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo dejstva, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);
3. opis dejstev, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

(16) V evidencah o predložitvi podatkov iz 101., 102. in 103. člena tega zakona se za namene izvajanja 76. in 99. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, datum in kraj rojstva, naslov stalnega in začasnega prebivališča oziroma firma, naslov in sedež osebe, v zvezi s katero so sodišče, državno tožilstvo, policija, Finančna uprava Republike Slovenije ali organ, pristojen za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov, dostopali do podatkov urada;
2. podatki o transakciji, v zvezi s katero so sodišče, državno tožilstvo, policija, Finančna uprava Republike Slovenije ali organ, pristojen za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov, dostopali do podatkov urada (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);
3. opis okoliščin in razlogov za predložitev podatkov urada ter namena uporabe zahtevanih podatkov.

(17) V evidencah o dejanskih lastnikih, ki jih upravljajo poslovni subjekti, se za namene izvajanja 29. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, datum rojstva, naslov stalnega in začasnega prebivališča, številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta ter državljanstvo, višina lastniškega deleža ali drug način nadzora;
2. v primeru iz točke b prvega odstavka 28. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev in delovanje drugega poslovnega subjekta, ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(18) Ne glede na prejšnje odstavke evidence iz 122. člena tega zakona ne obsegajo matične oziroma davčne številke, kadar gre za nerezidenta, razen če ta zakon ne določa drugače.

125. člen

(evidenca o dostopu nadzornih organov do podatkov,
informacij in dokumentacije)

(1) Zavezanec mora voditi ločeno evidenco o dostopu nadzornih organov iz 126. člena do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Evidenca iz prvega odstavka tega člena obsega naslednje podatke:

1. naziv nadzornega organa;
2. osebno ime pooblaščenega uradne osebe nadzornega organa, ki je vpogled opravila;
3. datum in ura vpogleda v podatke;
4. podatek, informacija in dokumentacija, do katere je nadzorni organ dostopal.

(3) O vsakem dostopu nadzornih organov iz 126. člena tega zakona do podatkov iz prvega odstavka tega člena mora zavezanec najpozneje v treh delovnih dneh od vpogleda v te podatke pisno obvestiti urad.

IX. POGLAVJE

NADZOR

9.1 Nadzorni organi

126. člen

(nadzorni organi in njihovo ukrepanje)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo v okviru svojih pristojnosti:

- a) urad,
- b) Banka Slovenije,
- c) Agencija za trg vrednostnih papirjev,
- d) Agencija za zavarovalni nadzor,
- e) Finančna uprava Republike Slovenije,
- f) Tržni inšpektorat Republike Slovenije,
- g) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo,
- h) Odvetniška zbornica Slovenije in
- i) Notarska zbornica Slovenije.

(2) Če nadzorni organ iz prvega odstavka tega člena pri opravljanju nadzornih nalog ugotovi kršitve iz 151., 152., 153., 154., 155., 156. in 157. člena tega zakona, ima pravico in dolžnost:

1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;
2. izvesti postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške;
3. predlagati pristojnemu organu sprejetje ustreznih ukrepov;
4. odrediti druge ukrepe in dejanja, za katere je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

(3) Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba nadzornega organa iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(4) V hitrem postopku o prekršku se sme storilcu prekrška, določenem s tem zakonom, izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane mere globe, če je globa predpisana v razponu.

127. člen (nadzor in ocena tveganja)

(1) Pri nadzoru nad zavezanci iz 4. člena tega zakona se uporabi pristop, ki temelji na tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Nadzorni organi iz prejšnjega člena pri načrtovanju pogostosti, obsega in intenzivnosti ter izvajanju nadzora upoštevajo:

- podatke o ugotovljenih tveganjih za pranje denarja in financiranje terorizma iz nacionalne ocene tveganja,
- podatke o specifičnih nacionalnih in mednarodnih tveganjih, povezanih s strankami, produkti in storitvami,
- podatke o tveganju posameznih zavezancev in druge razpoložljive podatke, in
- pomembne dogodke ali spremembe v zvezi z upravljanjem in vodenjem zavezanca ter spremembo dejavnosti.

(3) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri načrtovanju in izvajanju inšpekcijskega nadzora upoštevajo tudi smernice evropskih nadzornih organov.

(4) Urad ostalim nadzornim organom iz prejšnjega člena predlaga izvedbo nadzora pri določenem zavezancu ali vrsti zavezancev glede na informacije in podatke, s katerimi urad razpolaga, ter glede na opravljene strateške in operativne analize.

128. člen (splošne pristojnosti urada)

(1) Urad opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 4. člena tega zakona.

(2) Urad opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona z zbiranjem in preverjanjem podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih pridobi na podlagi tega zakona.

(3) Zavezanci uradu pisno posredujejo podatke, informacije in dokumentacijo v zvezi z opravljanjem svojih nalog po tem zakonu ter druge podatke, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora, in sicer brez odlašanja, najpozneje pa v treh dneh od prejema zahteve.

(4) Urad lahko od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva vse podatke, informacije in dokumentacijo, ki jo potrebuje pri izvajanju nadzora po tem zakonu in pri vodenju postopka o prekršku.

9.2 Inšpekcijski nadzor urada

129. člen (pristojnosti urada v inšpekcijskem nadzoru)

(1) Poleg nadzora, ki ga izvajajo nadzorni organi v skladu s 127. in 128. členom tega zakona, inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona in drugih predpisov s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma izvaja urad na kraju samem in zunaj njega.

(2) Urad v okviru poročila iz 104. člena tega zakona vladi poroča tudi o svojem delu s področja inšpekcijskega nadzorstva.

130. člen (inšpektor za preprečevanje pranja denarja)

(1) Naloge inšpekcijskega nadzora urada opravljajo pooblašcene uradne osebe. Pooblašcene uradne osebe po tem zakonu so inšpektorji za preprečevanje pranja denarja.

(2) Inšpektor za preprečevanje pranja denarja mora izpolnjevati pogoje, ki jih za opravljanje nalog inšpekcijskega nadzora predpisuje zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor.

131. člen (uporaba zakona)

Inšpektor za preprečevanje pranja denarja samostojno opravlja naloge nadzora po tem zakonu, vodi postopke ter izdaja odločbe in sklepe v upravnem in prekrškovnem postopku. Za preostala pooblastila, pristojnosti, postopek in ukrepanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

132. člen (službena izkaznica)

(1) Inšpektor pooblastilo za opravljanje inšpekcijskih nalog izkazuje s službeno izkaznico, ki jo izda minister, pristojen za finance.

(2) Obliko izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister, pristojen za finance, če poseben zakon ne določa drugače.

133. člen (uvedba postopka)

Inšpekcijski nadzor se vodi pri zavezancih iz 4. člena tega zakona po uradni dolžnosti.

134. člen (pooblastila inšpektorja)

(1) Poleg pooblastil, ki jih določa zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor, ima inšpektor za preprečevanje pranja denarja pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora pri fizični ali pravni osebi pravico:

- vstopiti in pregledati prostore, zemljišča in prevozna sredstva (v nadaljnjem besedilu: prostori) na sedežu zavezancev in na drugem kraju;
- pregledovati notranje akte, poslovne knjige, pogodbe, listine, poslovno korespondenco, evidence in druge podatke ter dokumentacijo, ki se nanašajo na poslovanje zavezanca in

izvajanje ukrepov za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ne glede na nosilec, na katerem so zapisani ali shranjeni (v nadaljnjem besedilu: poslovne knjige in druga dokumentacija);

- odvzeti ali pridobiti kopije, forenzične kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in druge dokumentacije v kakršni koli obliki z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme zavezanca ali urada. Če zaradi tehničnih razlogov ni mogoče narediti kopij z uporabo fotokopirnih sredstev in računalniške opreme zavezanca ali urada, lahko inšpektor odnese poslovne knjige in drugo dokumentacijo za čas, potreben, da se naredijo kopije. O tem naredi uradni zaznamek;
- zapečatiti vse poslovne prostore ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za čas trajanja nadzora in v obsegu, potrebnem za njegovo izvedbo;
- zaseči predmete ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za največ 20 delovnih dni;
- zahtevati od katerega koli predstavnika ali predstavnice (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) ali osebe zaposlene pri zavezancu ustno ali pisno pojasnilo dejstev ali dokumentov, ki se nanašajo na predmet ali namen nadzora, ter o tem sestaviti zapisnik. Če inšpektor zahteva pisno pojasnilo, določi rok, v katerem mora biti posredovano;
- pregledati listine, s katerimi se lahko ugotovi istovetnost oseb;
- opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom nadzora.

(2) Zavezanec mora inšpektorju omogočiti dostop do prostorov ter do poslovnih knjig in druge dokumentacije in na zahtevo inšpektorja zagotoviti pogoje za delo v prostorih zavezanca.

135. člen (oviranje nadzora)

(1) Če zavezanec ne dovoli vstopa v prostore ali ga ovira ali ne dovoli dostopa do poslovnih knjig ali druge dokumentacije ali ga ovira ali kako drugače ovira opravljanje inšpekcijskega nadzora ali če se to utemeljeno pričakuje, lahko inšpektor vstopi v prostore ali dostopi do poslovnih knjig ali druge dokumentacije proti volji zavezanca ob pomoči policije. Stroške vstopa ali dostopa in morebitno škodo krije zavezanec.

(2) Če zavezanec ovira inšpektorja pri izvajanju pooblastil iz prejšnjega člena, lahko urad izda sklep, s katerim mu naloži denarno kazen v višini do enega odstotka njegovega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od enega meseca.

(3) Če fizična oseba ovira inšpektorja pri izvajanju pooblastil iz prejšnjega člena in se v skladu s petim odstavkom tega člena ne šteje, da opravljanje inšpekcijskega nadzora ovira pravna oseba, lahko urad izda sklep, s katerim ji naloži denarno kazen v višini do 50.000 eurov. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od enega meseca.

(4) Sklep iz drugega in tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov. Izvršbo opravi davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti.

(5) Šteje se, da pravna oseba ovira opravljanje inšpekcijskega nadzora, če jo ovirajo člani organov vodenja ali nadzora pravne osebe, zaposleni v pravni osebi ali pogodbeni sodelavci pravne osebe.

136. člen (zapisnik)

(1) O opravljenem inšpekcijskem nadzoru inšpektor sestavi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti podatke o:

- začetku in zaključku oz. trajanju inšpekcijskega pregleda,
- zavezancu,
- ugotovljenem dejanskem stanju
- izjavah oseb, navzočih pri inšpekcijskem pregledu,
- zasegu dokumentacije,
- pooblaščenim uradni osebi, ki opravlja pregled, ter o drugih osebah, prisotnih pri pregledu.

(2) Za potrebe vodenja postopka o prekrških zapisnik iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi podatke o zakonu, ki ureja prekrške, zlasti pa:

- podatke o kršitelju: osebno ime, EMŠO oz. datum in kraj rojstva, državljanstvo, prebivališče oz. ime, sedež in matično številko pravne osebe, zaposlitev odgovorne osebe,
- kraj in čas storitve prekrška,
- pravno opredelitev prekrška.

137. člen (odločba)

(1) Po opravljenem inšpekcijskem nadzoru ima inšpektor pravico in dolžnost z odločbo zavezancu odrediti, da z dejanjem, opustitvijo dejanja oziroma z aktom v roku, ki ga določi inšpektor, zagotovi izvajanje zakonov in drugih predpisov iz svoje pristojnosti.

(2) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba v 15 dneh od njene vročitve. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Zavezanec mora inšpektorju poročati o izvršitvi odločbe v osmih dneh po poteku posameznega roka za njeno izvršitev.

138. člen (pritožbeni organ)

O pritožbi zoper odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena odloča ministrstvo, pristojno za finance.

9.3 Pristojnosti drugih nadzornih organov

139. člen (drugi nadzorni organi)

(1) Banka Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 9. in 10. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah. Pri zavezancih iz 1., 2., in 3. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona opravlja nadzor samo v delu, ki se nanaša na storitve in dejavnost investicijskega bančništva zavezanca in za katerega se uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov. Nadzor lahko opravlja samostojno ali v sodelovanju z Banko Slovenije.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 6., 8., 15. (h) in 15. (i) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(4) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 12. in 13. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(5) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s svojimi pooblastili opravlja nadzor nad izvajanjem prepovedi sprejemanja plačil za blago in opravljene storitve v gotovini, ki presega vrednost 5.000 eurov, pri pravnih in fizičnih osebah iz 54. člena tega zakona.

(6) Tržni inšpektorat Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 14., 15. (a), 15. (b), 15. (g), 15. (m) in 15. (p) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(7) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravljata nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 11. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(8) Odvetniška zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri odvetnikih in odvetniških družbah ter drugih osebah.

(9) Notarska zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri notarjih in drugih osebah.

(10) Nadzorni organi iz tega člena morajo drugemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo predložiti vse potrebne informacije, ki jih potrebuje za opravljanje nadzornih nalog.

9.4 Sporočanje podatkov v zvezi z nadzorom

140. člen

(sporočanje kršitev in ukrepov)

(1) Nadzorni organi iz 126. člena tega zakona brez odlašanja pisno obvestijo urad o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora ter drugih pomembnih ugotovitvah.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati:

1. podatke o zavezancu fizični osebi (osebno ime, enotna matična številka občana, če je fizična oseba tujec, pa datum in kraj rojstva, državljanstvo in naslov stalnega in začasnega prebivališča);
2. podatke o zavezancu pravni osebi (ime, sedež in matična številka);
3. kraj in čas opravljanja nadzora;
4. predmet nadzora;
5. ugotovitve;
6. podatki o kršitelju fizični osebi (osebno ime, enotna matična številka občana, če je fizična oseba tujec, datum in kraj rojstva, državljanstvo in naslov stalnega in začasnega prebivališča fizične osebe, za odgovorno osebo pravne osebe pa tudi zaposlitev ter dela in naloge, ki jih opravlja);

7. podatki o kršitelju pravni osebi (ime, sedež in matična številka);
8. opis kršitve;
9. podatki o izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora .

(3) Nadzorni organ, ki je zaznal kršitev, o svojih ugotovitvah oziroma nepravilnostih obvešča še druge nadzorne organe, če so pomembne za njihovo delo.

(4) Zaradi centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma morajo nadzorni organi poslati uradu tudi izvod odločbe, izdane v postopku o prekršku, ter odločbe ali odredbe, s katero so odrejeni drugi ukrepi.

141. člen (sporočanje dejstev)

(1) Nadzorni organi iz 126. člena tega zakona, ki pri izvajanju nadzora po tem zakonu ali izvajanju dejavnosti ali poslov, ki jih opravljajo v skladu s pristojnostmi, določenimi v drugih zakonih, ugotovijo ali odkrijejo dejstva, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, o tem brez odlašanja pisno obvestijo urad.

(2) Na podlagi sporočenih dejstev iz prvega odstavka tega člena lahko urad, če tako presodi, začne z zbiranjem in analiziranjem podatkov, informacij in dokumentacije v skladu s svojimi pooblastili, določenimi v tem zakonu.

9.5 Izdajanje priporočil in smernic

142. člen (izdajanje priporočil in smernic)

Da bi zagotovili enotno izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov pri zavezancih, nadzorni organi iz 126. člena tega zakona samostojno, ali v sodelovanju z drugimi nadzornimi organi izdajo priporočila ali smernice v zvezi z izvajanjem posameznih določb tega zakona pri zavezancih iz 4. člena tega zakona.

143. člen (nacionalno sodelovanje)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz 126. člena tega zakona sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si prizadevajo za učinkovitost ukrepov in nadzora v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz 126. člena tega zakona si v največji možni meri prizadevajo za poenotenje nadzorniških praks ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa pri izvajanju ukrepov in nadzora.

9.6 Sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi držav članic, tretjih držav in evropskimi nadzornimi organi

144. člen
(sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi držav članic)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz 126. člena tega zakona sodelujejo z organi držav članic, ki so pristojni za nadzor na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, glede nadzora nad zavezanci, ki poslujejo zlasti preko podružnic in hčerinskih družb v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz 126. člena tega zakona sodelujejo s pristojnimi nadzornimi organi drugih držav članic zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad zavezanci.

145. člen
(sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz 126. člena tega zakona sodelujejo z organi tretjih držav, ki so pristojni za nadzor na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, glede nadzora nad zavezanci, ki poslujejo zlasti preko podružnic in hčerinskih družb v Republiki Sloveniji in tretjih državah, v katerih nimajo sedeža.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz 126. člena tega zakona sodelujejo s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad zavezanci.

(3) Sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav je možno, v kolikor so v teh tretjih državah uveljavljeni ustrezni standardi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam tega zakona, mednarodnih standardov ali drugim predpisom.

146. člen
(sodelovanje z evropskimi nadzornimi organi)

(1) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor evropskim nadzornim organom zagotovijo vse informacije, ki so potrebne za omogočanje opravljanja njihovih nalog v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

9.6 Sistem obveščanja o kršitvah

147. člen
(interni sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Zavezanec vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, ki omogoča zaposlenim in osebam v primerljivem položaju, da prek neodvisnih in anonimnih poročevalskih linij interno prijavijo kršitve določb tega zakona.

(2) Sistem iz prejšnjega odstavka mora vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, ki so sorazmerni z naravo in velikostjo zavezanca.

(3) Kadar je identiteta prijavitelja kljub določbi prvega odstavka tega člena zavezanec razkrita, mora zavezanec zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo o kršitvah, obravnavajo kot zaupni v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Zavezanec teh podatkov ne sme razkriti brez soglasja prijavitelja, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja nujna za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka.

148. člen (sistem obveščanja nadzornih organov o kršitvah)

(1) Nadzorni organi iz 126. člena tega zakona vzpostavijo učinkovit in zanesljiv sistem obveščanja, ki omogoča zaposlenim in osebam v primerljivem položaju pri zavezancih, da jim posredujejo prijave o možnih ali dejanskih kršitvah določb tega zakona.

(2) Nadzorni organi iz 126. člena tega zakona v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotovijo:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav,
3. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper zavezanca, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Podatkov iz 3. točke prejšnjega odstavka ni dovoljeno razkriti brez soglasja prijavitelja in domnevnega kršitelja, razen kadar je razkritje njune identitete v skladu z zakonom nujna za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka. Nadzorni organi iz 126. člena tega zakona ne smejo zavezanec, zoper katerega je prijava podana, ali tretjim osebam razkriti podatkov o prijavitelju ali domnevnemu kršitelju. Nadzorni organi iz 126. člena tega zakona si morajo prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete prijavitelja in domnevnega kršitelja.

9.7 Razkritja v zvezi z nadzorom

149. člen (razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Nadzorni organi iz 126. člena tega zakona z namenom preprečevanja in odvratanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona, javno objavijo informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrškov, ki so jih izrekli zaradi kršitev tega zakona.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju in zavezanec za izvedbo ukrepa:
 - naziv in sedež pravne osebe, ali
 - osebno ime fizične osebe;
2. o kršitvi ali naravi odrejenega ukrepa:
 - opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona oziroma narekujejo izvedbo odrejenega ukrepa,
 - naravo ugotovljenih kršitev oz. vrsto pomanjkljivosti, zaradi katerih je bil odrejen ukrep;
3. izrek odločbe, s katero je postopek pravnomočno končan.

(3) Informacije iz drugega odstavka tega člena se javno objavijo na spletnih straneh nadzornih organov iz 126. člena tega zakona, takoj ko je kršitelj ali zavezanec za izvedbo ukrepa seznanjen z odločbo, s katero je postopek pravnomočno končan, in so na spletni strani dostopne pet let po objavi.

(4) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor informacije iz drugega odstavka tega člena posredujejo pristojnim evropskim nadzornim organom.

150. člen (razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena lahko nadzorni organi iz 126. člena tega zakona odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. je ukrep nadzora ali sankcija izrečena fizični osebi zaradi lažjih kršitev iz XY. člena tega zakona, ali

2. bi objava informacij o identiteti kršitelja oz. zavezanca za izvedbo ukrepa lahko škodovala izvedbi predkazenskega ali kazenskega postopka.

(2) Če nadzorni organi iz 126. člena tega zakona ob izdaji odločbe ocenijo, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izrečejo ukrepe nadzora, odločijo tudi, da se identiteta kršitelja:

- ne objavi, ali

- se objava identitete kršitelja začasno zadrži ter navede roke za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju predvidoma prenehali obstajati.

X. POGLAVJE KAZENSKÉ DOLOČBE

151. člen (najtežje kršitve)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če ne izdelava ocene tveganja oziroma ne določi ocene tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti in upošteva dejavnike geografskega tveganja (drugi odstavek 13. člena tega zakona);
2. če ne opravi pregleda stranke (prvi odstavek 17. člena in četrti odstavek 21. člena tega zakona);
3. če s stranko sklenu poslovno razmerje, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (prvi odstavek 18. člena tega zakona);
4. če opravi transakcijo, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (19. člen tega zakona);
5. če urada ne obvesti o nameravani delni opustitvi pregleda stranke ter obvestilu ne priloži dokumentacije o izpolnjevanju pogojev in oceno tveganja iz prvega odstavka 21. člena, še pred trženjem produkta (tretji odstavek 21. člena tega zakona);
6. če ne ugotovi in ne preveri istovetnosti fizične osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, zakonitega zastopnika pravne osebe, pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pooblaščenca pravne osebe, pravne osebe, zakonitega zastopnika pravne osebe, pooblaščenca, zastopnika drugih oseb civilnega prava in dejanskega lastnika gospodarskega subjekta, drugega poslovnega subjekta,

- ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način ali ne pridobi overjenega pisnega pooblastila ali pisnega pooblastila za zastopanje (22., 23., 24., 26., 27., 31. in 34. člen tega zakona);
7. če ugotovi in preveri istovetnosti stranke z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila na nedovoljeni način (peti odstavek 25. člena tega zakona);
 8. če ne ugotovi in preveri istovetnosti stranke ob vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon koncesionarja, ki prireja igre na srečo, ali ob vsakokratnem pristopu stranke k sefu oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način (28. člen tega zakona);
 9. če ne pridobi podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov po tem zakonu oziroma ne pridobi vseh zahtevanih podatkov (35. člen tega zakona);
 10. če je zavezanec sklenil poslovno razmerje v nasprotju z določbami zakona (četrty odstavek 41. člena tega zakona);
 11. če opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v skladu s prvim odstavkom 14. člena tega zakona ne oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarje ali financiranja terorizma (prvi odstavek 44. člena tega zakona);
 12. če v okviru poenostavljenega pregleda stranke ne pridobi predpisanih podatkov o stranki, poslovnem razmerju ali transakciji ali jih ne pridobi na predpisani način (45. člen tega zakona);
 13. če pri sklepanju kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, ne izvede predpisanih ukrepov ter dodatno ne pridobi podatkov, informacij in dokumentacije v skladu s prvim odstavkom 47. člena ali jih ne pridobi na predpisani način (prvi in tretji odstavek 47. člena tega zakona);
 14. če sklene ali nadaljuje kontokorentno razmerje z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, v nasprotju z zakonom (četrty odstavek 47. člena tega zakona);
 15. če pri sklepanju poslovnega razmerja ali opravljanju transakcije za stranko, ki je politično izpostavljena oseba, ne pridobi podatkov o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije, ali jih ne pridobi na predpisani način (1. točka šestega odstavka 48. člena tega zakona);
 16. če ne vzpostavi in izvaja ukrepov glede politično izpostavljenih oseb pri poslih življenjskega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov (49. člen tega zakona);
 17. če ne izvaja ukrepov v okviru poglobljenega pregleda strank v primeru, ko so stranke iz visoko tveganih tretjih držav (50. člen tega zakona);
 18. če strankam odpira, izdaja ali zanje vodi anonimne račune, hranilne knjižice na geslo ali prinositelja oziroma vodi zanje druge produkte, ki bi posredno ali neposredno omogočali prikrivanje identitete stranke (51. člen tega zakona);
 19. če sklepa poslovno razmerje ali opravi transakcijo iz 17. člena tega zakona, kljub temu, da stranka izkazuje lastništvo pravne osebe ali podobnega subjekta tujega prava na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni omogočena preko centralne klirinško depotne družbe ali podobnega registra (52. člen tega zakona);
 20. če sklepa oziroma nadaljuje korespondenčne ali kontokorentne odnose z banko, ki posluje ali bi lahko poslovala kot navidezna banka, ali z drugo podobno kreditno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam (53. člen tega zakona);
 21. če od stranke ali tretje osebe pri prodaji posameznega blaga ali opravljanju posamezne storitve sprejme plačilo v gotovini, ki presega vrednost 5.000 eurov oziroma sprejme plačilo v več med seboj povezanih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 5.000 eurov (prvi in drugi odstavek 54. člena tega zakona);
 22. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov, kadar v zvezi s transakcijo ali nameravano transakcijo oziroma stranko obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (56. člena tega zakona);

23. če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo ali osebo podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (79. člena tega zakona);
24. če ne upošteva odredbe urada o začasni ustavitvi transakcije ali v zvezi s tem danih navodil urada (83. člen ter prvi in tretji odstavek 96. člena tega zakona);
25. če ne upošteva pisne odredbe urada o tekočem spremljanju finančnega poslovanja določene stranke (prvi, drugi in tretji odstavek 85. člena tega zakona);
26. če uradu v predpisanem roku in na predpisani način ne predložijo podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z opravljanjem njihovih nalog po tem zakonu ter drugih podatkov, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora (tretji odstavek 128. člena tega zakona);
27. če ne odpravi ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga je odredila pooblaščen uradna oseba (1. točka drugega odstavka 126. člena tega zakona);
28. če stranki ali tretji osebi razkrije dejstva iz prvega odstavka 108. člena tega zakona;

(2) Z globo od 800 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz 1. do 17. točke prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se pravna oseba kaznuje z globo v višini do dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, ali do 1.000.000 eurov.

(5) Pravna oseba iz prejšnjega odstavka, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do 5.000.000 eurov ali 10 % skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu. Kadar je pravna oseba iz prejšnjega odstavka oseba, kreditna ali finančna institucija, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb, ali ki je odvisna družba, se za podatek o skupnem letnem prometu v predhodnem poslovnem letu upošteva letno konsolidirano poročilo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(6) Zoper pravno osebo iz četrtega in petega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi trajen ali začasen umik dovoljenja za opravljanje dejavnosti, kadar pravna oseba za opravljanje svoje dejavnosti takšno dovoljenje potrebuje.

(7) Zoper odgovorno osebo pravne osebe iz četrtega in petega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi začasno prepoved izvrševanja vodstvenih nalog.

(8) Odgovorno osebo pravne osebe iz četrtega odstavka tega člena se kaznuje z globo v višini do 5.000.000 eurov.

152. člen (težje kršitve)

- (1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:
1. če ne opravi pregleda stranke v predpisanem obsegu (prvi odstavek 16. člena tega zakona);
 2. če postopkov izvajanja ukrepov iz prvega odstavka 16. člena ne opredeli v svojih notranjih aktih (peti odstavek 16. člena tega zakona);

3. če od stranke, zakonitega zastopnika, pooblaščenca ali zastopnika drugih oseb civilnega prava ne zahteva pisne izjave (tretji odstavek 22. člena, četrti odstavek 23. člena, četrti odstavek 24. člena, peti odstavek 26. člena in peti odstavek 27. člena tega zakona);
4. če ne spremlja skrbno poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu (prvi odstavek 36. člena tega zakona);
5. če pri preverjanju in posodabljanju podatkov ne pridobi predpisanih podatkov (drugi in tretji odstavek 36. člena tega zakona);
6. če je tretji osebi zaupala opravljanje pregleda stranke, vendar predhodno ni preverila, ali ta tretja oseba izpolnjuje vse pogoje, ki so predpisani v tem zakonu (drugi odstavek 38. člena tega zakona);
7. če je sprejela za ustreznega pregled stranke, v okviru katerega je tretja oseba ugotovila in preverila istovetnost stranke brez njene navzočnosti (tretji odstavek 38. člena tega zakona);
8. če je izvedbo pregleda stranke zaupala tretji osebi, ki je navidezna banka ali druga podobna kreditna institucija, ki ne opravlja ali ne sme opravljati svoje dejavnosti v državi, v kateri je registrirana (četrti odstavek 39. člena tega zakona);
9. če je izvedbo pregleda stranke zaupala tretji osebi, pri čemer je stranka tuja pravna oseba, ki ne opravlja ali ne sme opravljati trgovske, proizvodne ali druge dejavnosti v državi, v kateri je registrirana (40. člen tega zakona);
10. če pri sklepanju kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, dodatno ne pridobi vseh podatkov, informacij in dokumentacije v skladu s prvim odstavkom 47. člena (47. člen tega zakona);
11. če zavezanec postopek ugotavljanja politično izpostavljenih oseb ne določi v svojem notranjem aktu (prvi odstavek 48. člena tega zakona);
12. če po sklenitvi poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, ne spremlja s posebno skrbnostjo transakcij in drugih poslovnih dejavnosti, ki jih pri organizaciji izvaja ta oseba (3. točka šestega odstavka 48. člena tega zakona);
13. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov o transakciji, ki poteka v gotovini in presega vrednost 15.000 eurov (prvi odstavek 55. člena tega zakona);
14. če ne zagotovi izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v tem zakonu, pri svojih podružnicah in hčerinskih družbah v njeni večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi (prvi odstavek 62. člena tega zakona);
15. če ne imenuje pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov za opravljanje posameznih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v tem zakonu in predpisih, sprejetih na njegovi podlagi (63. člen tega zakona);
16. če pooblaščenca ne zagotovi ustreznih pooblastil, pogojev in podpore za opravljanje njegovih del in nalog (66. člen tega zakona);
17. če ne sestavi seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, oziroma ga ne sestavi na predpisani način oziroma v predpisanem roku (74. člen);
18. če ne hrani podatkov in dokumentacije pet let po prenehanju poslovnega razmerja, opravljeni transakciji, vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon ali pristopu k sefu (prvi odstavek 115. člena tega zakona);

(2) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prvega odstavka tega člena.

153. člen
(lažje kršitve)

- (1) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:
1. če pri preverjanju istovetnosti stranke predhodno ne preveri narave registra, iz katerega bo pridobila podatke o stranki (šesti odstavek 26. člena tega zakona);
 2. če ne zagotovi, da sta obseg oziroma pogostost izvajanja ukrepov iz prvega odstavka 36. člena prilagojena tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je zavezanec izpostavljen pri opravljanju posameznega posla oziroma pri poslovanju s posamezno stranko (četrti odstavek 36. člena tega zakona);
 3. če ne zagotovi, da se ukrepi, ki se nanašajo na odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, izvajajo tudi v njegovih podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi (prvi odstavek 62. člena tega zakona);
 4. če ne obvesti urada ter ne sprejme ustreznih ukrepov za odpravo tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma (četrti odstavek 62. člena tega zakona);
 5. če ne zagotovi, da delo pooblaščenca in njegovega namestnika opravlja oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje (prvi in drugi odstavek 64. člena tega zakona);
 6. če uradu v predpisanem roku ne sporoči podatkov o osebnem imenu in nazivu delovnega mesta pooblaščenca ter namestnika pooblaščenca ter vsako spremembo teh podatkov (peti odstavek 66. člena tega zakona);
 7. če ne skrbi za redno strokovno usposabljanje in izobraževanje vseh zaposlenih, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu (drugi odstavek 67. člena tega zakona);
 8. če ne pripravi programa letnega strokovnega usposabljanja in izobraževanja za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma v predpisanem roku (četrti odstavek 67. člena tega zakona);
 9. če ne zagotovi redne notranje kontrole nad opravljanjem nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu (68. člen tega zakona);
 10. če pri ugotavljanju razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ter drugih okoliščin v zvezi s tem ne uporablja seznama indikatorjev iz prvega odstavka 74. člena (tretji odstavek 74. člena tega zakona);
 11. če ne hrani podatkov in pripadajoče dokumentacije o pooblaščenca in namestniku pooblaščenca, strokovnem usposabljanju zaposlenih, izvajanju notranje kontrole in upravljanju s tveganji iz 13., 63., 67. in 68. člena tega zakona štiri leta po imenovanju pooblaščenca in namestnika pooblaščenca, opravljenem strokovnem usposabljanju ter izvedeni notranji kontroli in analizi vplivov, ki jih v zvezi s tveganjem pranja denarja ali financiranja terorizma predstavljajo spremembe poslovnih procesov zavezanca (tretji odstavek 115. člena tega zakona);
 12. če ne vodi ločene evidence o dostopu nadzornih organov iz 126. člena tega zakona do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 108. člena zakona oziroma je ta evidenca pomanjkljiva (prvi in drugi odstavek 125. člena tega zakona);
 13. če o dostopu nadzornih organov iz 126. člena tega zakona do podatkov iz prvega odstavka 125. člena o tem dogodku ne obvesti urada v predpisanem roku in na predpisan način (tretji odstavek 125. člena tega zakona).

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prvega odstavka tega člena.

154. člen

(kršitve registriranih overiteljev kvalificiranih digitalnih potrdil)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje registrirani overitelj kvalificiranega digitalna potrdila, če zavezancu na njegovo zahtevo ne predloži podatkov o načinu, s

katerim je ugotovil in preveril istovetnost stranke, ki je imetnik potrdila (četrti odstavek 25. člena tega zakona).

(2) Z globo od 800 do 4.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba registriranega overitelja kvalificiranega digitalna potrdila, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

155. člen

(kršitve zaposlenih pri zavezancu)

(1) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposlenega pri zavezancu, ki sklepa kontokorentno razmerje iz prvega odstavka 47. člena in vodi postopek poglobljenega pregleda stranke, če pred sklenitvijo tega razmerja ne pridobi pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe pri zavezancu (drugi odstavek 47. člena tega zakona).

(2) Z globo od 200 do 1000 eurov se za prekršek kaznuje zaposlenega pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, če pred sklenitvijo tega razmerja ne pridobi pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva pri zavezancu (2. točka šestega odstavka 48. člena tega zakona).

156. člen

(posebne kršitve revizijske družbe, samostojnega revizorja ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba ali samostojni revizor, če opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v zvezi s stranko ali okoliščinami revidiranja obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (šesti odstavek 44. člena tega zakona).

(2) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba oziroma pravna oseba, ki opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, samostojni revizor oziroma posameznik, ki kot dejavnost samostojno opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči podatkov, da je stranka pri njih iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (prvi odstavek 55. člena tega zakona).

(3) Z globo od 800 do 4.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba revizijske družbe in pravne osebe, ki opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 800 do 4.000 eurov se kaznuje odgovorno osebo oziroma posameznika, ki opravlja samostojno dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

157. člen

(kršitve odvetnikov, odvetniških družb in notarjev)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetnik, odvetniška družba ali notar:

1. če ne pridobi podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov po tem zakonu oziroma ne pridobi vseh zahtevanih podatkov (35. člen tega zakona);

2. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov o transakciji, ki poteka v gotovini in presega vrednost 15.000 eurov (prvi odstavek 55. člena v zvezi s 70. členom tega zakona);
3. če v okviru pregleda stranke ne pridobi vseh predpisanih podatkov po tem zakonu (prvi, drugi, tretji odstavek 71. člena tega zakona);
4. če ne ugotovi in ne preveri istovetnosti stranke oziroma njenega zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca ali če predpisanih podatkov ne pridobi na predpisani način (četrti in sedmi odstavek 71. člena tega zakona);
5. če uradu v predpisanem roku in na predpisani način ne sporoči, da v zvezi z neko transakcijo ali nameravano transakcijo oziroma določeno osebo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (prvi, drugi in tretji odstavek 72. člena tega zakona);
6. če uradu v predpisanem roku ne sporoči, da je stranka pri njem (njej) iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (četrti odstavek 72. člena tega zakona);
7. če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo ali osebo podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (prvi, drugi in tretji odstavek 80. člena tega zakona);
8. če ne hrani podatkov, pridobljenih na podlagi prvega odstavka 71. člena tega zakona, in pripadajoče dokumentacije pet let po tem, ko je ugotovil in preveril istovetnost stranke (tretji odstavek 115. člena tega zakona).

(2) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetnik, odvetniška družba ali notar:

1. če ne imenuje pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov za opravljanje posameznih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v tem zakonu in predpisih, sprejetih na njegovi podlagi (63. člen v zvezi s 70. členom tega zakona);
2. če pooblaščenca ne zagotovi ustreznih pooblastil, pogojev in podpore za opravljanje njegovih del in nalog (prvi, tretji in četrti odstavek 66. člena v zvezi s 70. členom tega zakona);
3. če ne ugotovi dejanskega lastnika stranke, ki je pravna oseba ali podoben pravni subjekt tujega prava oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način (peti in sedmi odstavek 71. člena tega zakona);
4. če ne sestavi seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, oziroma ga ne sestavi na predpisani način oziroma v predpisanem roku (prvi in drugi odstavek 74. člena);
5. če uradu v predpisanem roku in na predpisani način ne predloži podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z opravljanjem njihovih nalog po tem zakonu ter drugih podatkov, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora (tretji odstavek 128. člena tega zakona).

(3) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetnik, odvetniška družba ali notar:

1. če ne zagotovi, da delo pooblaščenca in njegovega namestnika opravlja oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje (prvi in drugi odstavek 64. člena v zvezi s 70. členom tega zakona);
2. če uradu v predpisanem roku ne sporoči podatkov o osebni imenu in nazivu delovnega mesta pooblaščenca ter namestnika pooblaščenca ter vsako spremembo teh podatkov (peti odstavek 66. člena v zvezi s 70. členom tega zakona);
3. če ne skrbi za redno strokovno usposabljanje in izobraževanje zaposlenih, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu (drugi odstavek 67. člena v zvezi s 70. členom tega zakona);
4. če ne pripravi programa letnega strokovnega usposabljanja in izobraževanja za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma v predpisanem roku (četrti odstavek 67. člena v zvezi s 70. členom tega zakona);
5. če ne zagotovi redne notranje kontrole nad opravljanjem nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu (68. člen v zvezi s 70. členom tega zakona);

6. če uradu ne sporoči razlogov, zaradi katerih se ni ravnalo v skladu z njegovo zahtevo, oziroma jih ne sporoči v predpisanem roku (drugi odstavek 73. člena tega zakona);
7. če pri ugotavljanju razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ter drugih okoliščin v zvezi s tem ne uporablja seznama indikatorjev iz prvega odstavka 74. člena (tretji odstavek 74. člena tega zakona);
8. če ne hrani podatkov in pripadajoče dokumentacije o strokovnem usposabljanju zaposlenih štiri leta po tem usposabljanju (četrti odstavek 115. člena tega zakona);
9. če ne vodi ločene evidence o dostopu nadzornih organov iz 126. člena tega zakona do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 108. člena zakona oziroma je ta evidenca pomanjkljiva (prvi in drugi odstavek 125. člena tega zakona);
10. če o dostopu nadzornih organov iz 126. člena tega zakona do podatkov iz prvega odstavka 125. člena o tem dogodku ne obvesti urada v predpisanem roku in na predpisan način (tretji odstavek 125. člena tega zakona).

(4) Z globo od 800 do 4.000 eurov se kaznuje odgovorno osebo odvetniške družbe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

XI. POGLAVJE PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

158. člen (podzakonski predpisi)

(1) Vlada sprejme uredbo iz prvega odstavka 5. člena in četrtega odstavka 9. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih po seznanitvi s poročilom o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja.

(2) Minister, pristojen za finance, sprejme pravilnike iz prvega odstavka 25. člena, petega odstavka 28. člena, tretjega odstavka 44. člena, četrtega odstavka 46. člena, petega in sedmega odstavka 55. člena, šestega odstavka 56. člena, 69. člena, petega odstavka 72. člena in drugega odstavka 132. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

159. člen (izvedba ocene tveganja)

Zavezanci v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izdelajo oceno tveganja v skladu s 13. členom tega zakona za posamezne skupine ali vrste strank, poslovna razmerja, transakcije, produkte, storitve ali distribucijske poti ob upoštevanju dejavnikov geografskega tveganja glede na možne zlorabe za pranje denarja ali financiranje terorizma.

160. člen (ugotavljanje in vpis podatkov o dejanskih lastnikih v poslovni register Slovenije)

(1) Poslovni subjekti v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih v skladu z 31. členom tega zakona.

(2) Poslovni subjekti v enem letu od uveljavitve tega zakona predložijo poslovnemu registru podatke o dejanskih lastnikih v skladu z 32. členom tega zakona.

161. člen
(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/2007, 19/2010, 77/2011, 108/2012 in 19/2014, v nadaljevanju ZPPDFT).

- (2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi:
1. Pravilnik o določitvi seznama enakovrednih tretjih držav (Uradni list RS, št. 10/08, 102/11 in 84/12);
 2. Pravilnik o določitvi pogojev za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila stranke (uradni list RS, št. 10/08);
 3. Pravilnik o izvajanju notranje kontrole, pooblaščenca, hrambi in varstvu podatkov ter urpavljanju evidenc pri organizacijah, odvetnikih, odvetniških družbah in notarjih (Uradni list RS, št. 10/08);
 4. Pravilnik o določitvi pogojev, pod katerimi za nekatere stranke ni treba sporočiti podatkov o gotovinskih transakcijah (Uradni list RS, št. 10/08);
 5. Pravilnik o določitvi pogojev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko nastopa v vlogi tretje osebe (Uradni list RS, št. 10/08);
 6. Pravilnik o določitvi pogojev za obravnavo osebe kot stranke z neznatnim tveganjem za pranje denarja ali financiranje terorizma (Uradni list RS, št. 10/08);
 7. Pravilnik o načinu sporočanja podatkov odvetnika, odvetniške družbe ali notarja Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 10/08);
 8. Pravilnik o načinu sporočanja podatkov Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 90/11);

(3) Podzakonski predpisi iz drugega odstavka tega člena se uporabljajo do izdaje novih predpisov, če niso v nasprotju s tem zakonom.

162. člen
(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe 32. člena v zvezi z vpisom podatkov o dejanskih lastnikih v poslovni register Slovenije se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi zakona.

OBRAZLOŽITEV

Predlog zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma v primerjavi z obstoječim Zakonom o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07, 19/10, 77/11, 108/12_ZIS-E in 19/14) skladno z *Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES* (v nadaljevanju besedila: Direktiva 2015/849/EU) bolj sistematično in podrobno ureja področje preprečevanja in odkrivanja pranja denarja. Dosedanjim desetim poglavjem je dodano novo poglavje »Sodelovanje in nacionalna ocena tveganja«, namesto dosedanjih 106 členov pa predlog zakona sestavlja 162. členov. Vsako poglavje predstavlja vsebinsko zaokroženo celoto, kar je neposredno razvidno tudi iz posameznih poglavij:

- I. Splošne določbe
- II. Sodelovanje in nacionalna ocena tveganja
- III. Naloge in obveznosti zavezancev
- IV. Naloge in obveznosti odvetnikov, odvetniških družb in notarjev
- V. Seznam indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma
- VI. Naloge in pristojnosti Urada RS za preprečevanje pranja denarja
- VII. Naloge državnih organov in nosilcev javnih pooblastil
- VIII. Varstvo in hramba podatkov, statistični podatki ter upravljanje evidenc
- IX. Nadzor
- X. Kazenske določbe
- XI. Prehodne in končne določbe

Obrazložitev posameznih členov je podrobnejša predvsem v tistih delih, ki predstavljajo novost v primerjavi z veljavnim zakonom.

K 1. členu (vsebina zakona in prenos direktiv EU)

Poglavitni cilj predloga zakona je uskladitev slovenske zakonodaje z zakonodajo EU na področju odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter posredno s tem tudi uskladitev in harmonizacija s splošno uveljavljenimi mednarodnimi standardi na tem področju, zlasti z novimi priporočili mednarodne skupine FATF iz leta 2012, ki so tudi podlaga za ocenjevanje učinkovitosti in primernosti sprejetih ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma. Del ukrepov iz Direktive 2015/849/EU bodo povzemali podzakonski akti, ki jih bosta za izvajanje novega zakona v obliki uredb ali pravilnikov izdala vlada ali minister, pristojen za finance. Na podlagi 9. člena Direktive 2015/849/EU bo Evropska komisija izdala tudi delegirani akt, v katerem bodo opredeljene visoko tvegane tretje države.

K 2. členu (pranje denarja in financiranje terorizma)

V tem členu so naštetá ravnanja, ki so opredeljena kot pranje denarja in financiranje terorizma, zoper katera se izvajajo ukrepi, določeni v tem zakonu. Besedilo, ki se nanaša na ravnanja pranja denarja, se v predlogu zakona glede na veljavni zakon ni spremenilo in je usklajeno z 9. členom Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplombi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma (ETS 198) iz maja 2005, ki jo je Republika Slovenija ratificirala marca 2010 in je nadomestila Konvencijo SE 141, ter 245. členom Kazenskega zakonika. V slovarju novih FATF priporočil so na listo kategorij predhodnih kaznivih dejanj na novo vključena tudi davčna kazniva dejanja. V skladu s tem so v 3. členu Direktive 2015/849/EU, kjer je definiran pojem kriminalne dejavnosti, med kazniva dejanja vključena tudi davčna kazniva dejanja, ki se nanašajo na neposredne in posredne davke, vendar to ne vpliva na besedilo 2. člena predloga zakona. V Republiki Sloveniji je namreč že več let uveljavljen model, pri katerem so lahko vsa kazniva dejanja, ki generirajo

premoženjsko korist, vključno z davčnimi kaznivimi dejanji, predhodna kazniva dejanja za pranje denarja (*angl: »all crime model«*).

Pri opredelitvi pojma financiranja terorizma je predlagatelj izhajal iz definicije FATF, Zakona o ratifikaciji Mednarodne konvencije o zatiranju financiranja terorizma (Uradni list RS, MP št. 21/04), Konvencije Sveta Evrope ETS 198 in Direktive 2015/849/EU, ki v četrtem odstavku 1. člena določa, da je financiranje terorizma zbiranje sredstev, ki bodo uporabljena za storitev enega od kaznivih dejanj iz 1. do 4. člena *Okvirnega Sklepa Sveta 2002/475/PNZ z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu*, ki je bil spremenjen z *Okvirnim sklepom Sveta 2008/919/PNZ z dne 28. novembra 2008*.

K 3. členu (pomen drugih pojmov)

Zaradi uskladitve zakonodaje z direktivo, predlog zakona, poleg že obstoječih pojmov iz veljavnega zakona, po novem podrobneje opredeljuje tudi nekatere nove pojme. Tako so v ta člen vključeni pojmi kot so finančno obveščevalna enota, FIU.net, višje vodstvo in poslovodstvo, nadrejena odgovorna oseba, ki zaseda položaj višjega vodstva, distribucijska pot, nacionalna ocena tveganja, denarno nakazilo, prenos sredstev, igre na srečo, poslovni subjekt, skupina, evropski nadzorni organi, nerezident in mreža. Pojmi, kot so politično izpostavljene osebe, dejanski lastnik, sumljiva transakcija in tretja oseba, so definirani v tistih členih predloga, ki urejajo navedena področja.

K 4. členu (zavezanci)

Direktiva 2015/849/EU v 2. členu razširja nabor zavezancev na vse ponudnike storitev iger na srečo (*angl: »gambling services«*) in ne samo na igralnice, kot je bilo predpisano v tretji direktivi. Glede na to, da obstoječi zakon med zavezance ne vključuje vseh ponudnikov, temveč le koncesionarje, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah oziroma igralnih salonih, prireditelje, ki trajno prirejajo športne stave ter prireditelje in koncesionarje, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih, sta v predlogu zakona v prvem odstavku 4. člena prva dva zavezanca nadomeščena s prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo igre na srečo.

Glede na številna tveganja, ki obstajajo pri poslovanju z virtualnimi valutami, je zaradi jasnosti v 15c) točki prvega odstavka 4. člena izrecno navedeno, da med zavezance spadajo tudi izdajatelji virtualnih valut, čeprav to že predvideva obstoječi zakon. Podobno velja za posrednike pri dajanju nepremičnin v najem, ki se sicer že v skladu z obstoječim zakonom uvrščajo med zavezance, vendar je zaradi jasnosti in nedvornosti v 15p) točki dodano, da posli posredovanja v prometu z nepremičninami vključujejo tudi posredovanje pri dajanju nepremičnin v najem, kot je obrazloženo v 8. recitalu Direktive 2015/849/EU.

Ne glede na točko e) tretjega odstavka 2. člena Direktive 2015/849/EU, predlog zakona med zavezance za izvajanje ukrepov na področju preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ter financiranja terorizma ni posebej uvrstil pravnih in fizičnih oseb, ki trgujejo z blagom, če gre za plačila v gotovini v znesku 10.000 eurov ali več. Določitev trgovcev z blagom kot samostojnih zavezancev za izvajanje preventivnih ukrepov bi namreč pomenila dodatno administrativno obremenitev za zelo širok krog pravnih in fizičnih oseb, saj bi bili trgovci z blagom, ki prodajajo blago v vrednosti nad 10.000 eurov, na tej podlagi dolžni izvajati celoten sklop zakonsko prepisanih ukrepov na področju preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma, od skrbnega pregleda poslovanja svojih strank do sporočanja predpisanih podatkov uradu. Z vidika smiselnosti in učinkovitosti izvajanja preventivnih ukrepov predlog zakona, podobno kot obstoječi zakon, ohranja ureditev, ki omejuje poslovanje z gotovino pri trgovcih z blagom oziroma sprejemanje plačil v vrednosti nad 5.000 eurov (glej tudi obrazložitev k 54. členu).

K 5. členu (izjeme v zvezi z igrami na srečo)

Ker vsi prireditelji vseh klasičnih¹ iger na srečo ne predstavljajo enakega tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma, je v skladu z drugim odstavkom 2. člena Direktive 2015/849/EU v 5. členu predloga zakona omogočena izjema, ki določa, da lahko na podlagi izvedene ocene tveganja Finančne uprave Republike Slovenije in ugotovljenega neznatnega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma, Vlada Republike Slovenije z uredbo te ponudnike, v celoti ali delno, izvzame iz izvajanja ukrepov po tem zakonu (na primer: srečelovi, tombole, kviz loterije). Navedena izjema ne velja za koncesionarje, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah oziroma igralnih salonih, prireditelje, ki trajno prirejajo športne stave, prireditelje in koncesionarje, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih ter prireditelje in koncesionarje ki prirejajo čezmejne igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih.

K 6. členu (izjeme v zvezi z občasnim opravljanjem finančne dejavnosti)

Glede na možnost, ki jo nudi tretji odstavek 2. člena Direktive 2015/849/EU (prej določena v izvedbeni Direktivi 2006/70/ES), predlog zakona v 6. členu omogoča, da se lahko pod določenimi pogoji iz kroga zavezancev za izvajanje ukrepov s področja preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma izloči določene pravne ali fizične osebe, ki finančno dejavnost izvajajo zgolj občasno ali v omejenem obsegu kot dopolnilo k ostalim nefinančnim dejavnostim (npr.: hoteli, ki zagotavljajo storitve menjave valut svojim strankam) in pri katerih obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma. Namen te določbe je zmanjšati administrativne ovire poslovanja, vendar zgolj pri tistih zavezancih, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena.

K 7. členu (sodelovanje pristojnih organov)

V skladu z 49. členom Direktive 2015/849/EU morajo države članice vzpostaviti učinkovite mehanizme, ki bodo omogočili nadzornikom, FIU-jem in drugim pristojnim organom, da sodelujejo, koordinirajo in izvajajo politike in aktivnosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, vključno v smislu izpolnjevanja obveznosti izdelave nacionalne ocene tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma v skladu s 7. členom Direktive 2015/849/EU. Glede na to in ker je pri preprečevanju in odkrivanju pranja denarja in financiranja terorizma ključnega pomena dobro sodelovanje med vsemi pristojnimi organi, je v 7. členu predloga zakona vzpostavljena pravna podlaga za takšno sodelovanje na nacionalni ravni.

K 8. členu (nacionalna ocena tveganja)

Predlagani člen prenaša 7. člen Direktive 2015/849/EU, ki določa, da morajo države članice izvesti nacionalno oceno tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma ter sprejeti ustrezne ukrepe za ublažitev tveganj, obenem pa tudi upošteva novo FATF priporočilo 1, ki uvaja strožje zahteve glede pristopa na podlagi tveganja (*angl: »Risk Based Approach«*) in določa ukrepe, ki jih morajo izvajati tako država kot posamezni zavezanci. Namen tega priporočila je uveljavitev novega pristopa k oblikovanju učinkovitega nacionalnega sistema za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki bo temeljil na prepoznanih tveganjih za pranje denarja in financiranje terorizma v državi in bo omogočal učinkovito razporejanje omejenih sredstev države na bolj tvegana področja. Osnova za uveljavitev tega pristopa je izdelana ocena tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma na nadnacionalnem, nacionalnem in sektorskem nivoju ter nivoju posameznih zavezancev.

V skladu s tem predlog 8. člena določa, da mora Republika Slovenija za ugotovitev, oceno, razumevanje in blažitev tveganj izvesti nacionalno oceno tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma, ki jo je potrebno posodobiti najmanj vsake štiri leta, ob spremenjenih okoliščinah lahko tudi

1

Igre na srečo po Zakonu o igrah na srečo so igre, pri katerih imajo udeleženci za plačilo določenega zneska enake možnosti zadeti dobitke, izid igre pa je odvisen od naključja. Zakon ločuje med klasičnimi in posebnimi igrami na srečo. Klasične igre na srečo so številčne loterije, loterije s trenutno znanim dobitkom, kviz loterije, tombole, loto, športne napovedi, srečelovi in druge podobne igre. Občasno se lahko prirejajo stave v zvezi s športnimi tekmovanji kot so kasaške in galopske dirke. Vrste posebnih iger na srečo pa so poker, ruleta, igre z igralnimi kartami, igre s kockami, igre na igralnih panojih (bingo, keno, big wheele, toto), igre na igralnih avtomatih, stave. Te igre se smejo prirejati samo v igralnicah in preko interneta (razen stav).

prej. Predlog člena določa, da Vlada Republike Slovenije za izvedbo nacionalne ocene tveganja ustanovi stalno medresorsko delovno skupino, ki jo usmerja urad, ki je že sicer osrednji nacionalni organ na tem področju. Člen določa tudi naloge stalne medresorske delovne skupine, ki so med drugim tudi priprava predlogov ukrepov in akcijskega načrta za ublažitev ugotovljenih tveganj za pranje denarja in financiranje terorizma.

V četrti odstavek tega člena je prenesen 6. člen Direktive 2015/849/EU, ki Evropski komisiji nalaga obveznost izdelave ocene tveganj pranja denarja in financiranja terorizma na ravni Evropske unije, ki vplivajo na delovanje njenega notranjega trga in se nanašajo na specifične čezmejne pojave. Gre torej za nekakšno nadnacionalno oceno tveganja na ravni Evropske unije (*angl: "Supra National Risk Assessment"*). Evropska komisija mora v ta namen v roku dveh let po uveljavitvi Direktive 2015/849/EU pripraviti poročilo, v katerem opredeli, analizira in oceni nadnacionalna tveganja. Poročilo zajema vsaj področja notranjega trga, na katerih obstaja največje tveganje, tveganja posameznih sektorjev in najbolj razširjene metode storilcev kaznivih dejanja pranja denarja. Pri izdelavi poročila Evropska komisija upošteva tudi mnenje evropskih nadzornih organov (EBA, EIOPA in ESMA) o tveganjih, ki vplivajo na finančne trge Evropske unije. To mnenje mora biti na voljo državam članicam in zavezancem v 18 mesecih po uveljavitvi Direktive 2015/849/EU. V izvedbo ocene tveganja mora Evropska komisija vključiti tudi strokovnjake držav članic, predstavnike FIU-jev in druge evropske organe, kadar je to primerno. V skladu s tem predlog člena določa, da se pri izvajanju nacionalne ocene tveganja upoštevata tudi poročilo Evropske komisije in mnenje evropskih nadzornih organov.

K 9. členu (poročilo in namen nacionalne ocene tveganja)

Predlagani člen določa, da je za izdelavo končnega poročila o nacionalni oceni tveganja pristojen urad, ki z njim seznaniti Vlado Republike Slovenije. Ugotovitve iz poročila o nacionalni oceni tveganja so namenjene izboljšanju nacionalne ureditve preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, ugotavljanju področij ali sektorjev povečanega ali neznatnega tveganja, opredelitvi prednostne razporeditve vseh virov sredstev, morebitni prilagoditvi predpisov in kot pomoč zavezancem pri izvedbi njihovih ocen tveganja pranja denarja in financiranja terorizma. Usklajevanje ukrepov, ki jih na podlagi poročila z akcijskim načrtom sprejme Vlada Republike Slovenije, prav tako izvaja urad.

V primeru, da bo iz nacionalne ocene tveganja izhajalo, da določeni sektorji ali dejavnosti predstavljajo neznatno ali povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, bo Vlada Republike Slovenije te sektorje ali dejavnosti določila z uredbo.

Predlog člena v skladu s pojasnili k FATF priporočilu 1 tudi omogoča, da se določen sektor ali dejavnost, ki še ni uvrščena med zavezance, med njih uvrsti, če se ugotovi obstoj tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma. Uvrstitev sektorja ali dejavnosti med zavezance se izvede z dopolnitvijo tega zakona.

K 10. členu (obveščanje držav članic in evropskih institucij)

V člen je prenesen drugi odstavek 7. člena Direktive 2015/849/EU in določa, da mora urad seznaniti Evropsko komisijo, evropske nadzorne organe in druge države članice z nazivom organa, ki je pristojen za usklajevanje aktivnosti pri izdelavi nacionalne ocene tveganja. Predlog zakona v 8. členu določa, da je ta organ urad.

Nadalje je v člen prenesen tudi peti odstavek 7. člena Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim je v tem členu določeno, da mora urad navedene evropske organe in države članice seznaniti s povzetkom nacionalne ocene tveganja.

K 11. členu (priporočila Evropske komisije)

Navedeni člen se navezuje na nadnacionalno oceno tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki jo mora v skladu s 6. členom Direktive 2015/849/EU izdelati Evropska komisija. Evropska komisija v zvezi s tveganji, ugotovljenimi na podlagi nadnacionalne ocene tveganja, državam članicam priporoči ukrepe primerne za obravnavo in ublažitev teh tveganj. Če se Republika Slovenija odloči, da v svoji nacionalni zakonodaji ne bo upoštevala njenih priporočil, jo o tem obvesti in obrazloži razloge za takšno odločitev.

K 12. členu (naloge in obveznosti zavezancev)

Zaradi novih obveznosti zavezancev iz 8. člena Direktive 2015/849/EU je v 5. členu predloga zakona med njihove naloge uvrščena tudi obveznost izdelave ocene tveganj za pranje denarja in financiranja terorizma ter vzpostavitev učinkovitih politik, kontrol in postopkov za ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma.

K 13. členu (ocena tveganja za pranje denarja in financiranja terorizma)

Predlog zakona v skladu z 8. členom Direktive 2015/849/EU in FATF priporočilom 1 razširja obveznosti zavezancev v zvezi z izdelavo ocene tveganje in ukrepi za obvladovanje tveganj za pranje denarja in financiranja terorizma. V predlaganem 13. členu je sedaj bolj podrobno določeno, da morajo zavezanci poleg izdelave ocene tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja in produkta izdelati tudi oceno tveganja storitve in distribucijske poti in pri tem upoštevati dejavnike geografskega tveganja. Upoštevati morajo tudi ugotovitve iz nacionalne in nadnacionalne ocene tveganja. Novost v predlogu zakona je tudi obveznost, da morajo zavezanci ocene tveganj dokumentirati, redno posodabljeni ter dati na razpolago pristojnim nadzornim organom na njihovo zahtevo.

Zaradi uskladitve s FATF priporočilom 18 in recitalom 19 Direktive 2015/849/EU je v šestem in sedmem odstavku 13. člena določena obveznost izdelave ocene tveganja tudi v primerih, ko zavezanec uvaja nove produkte, poslovne prakse, distribucijske poti, nove tehnologije za nove in obstoječe produkte ali organizacijske spremembe. Navedene določbe so v obstoječem zakonu sicer obravnavane v poglavju o notranji kontroli in upravljanju s tveganji, vendar ker po vsebini sodijo v področje, ki ureja oceno tveganja, so sedaj obravnavane v 13. členu predloga zakona.

14. členu (neznatno in povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma)

Kadar zavezanec ugotovi področje neznatnega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma, lahko uporabi ukrepe poenostavljenega pregleda stranke, če pa ugotovi področje povečanega tveganja, mora obvezno uporabljati ukrepe poglobljenega pregleda stranke, kot je podrobneje urejeno v določbah predloga zakona o poenostavljenem in poglobljenem pregledu stranke. Gre za uskladitev s FATF priporočilom 1 in prenos nekaterih določb iz 15. in 18. člena Direktive 2015/849/EU, ki obravnavajo obveznosti zavezancev v primerih, ko je ugotovljeno neznatno ali povečano tveganje za pranje denarja ali financiranja terorizma.

K 15. členu (obvladovanje tveganj za pranje denarja in financiranje terorizma)

V 15. člen se prenaša ena od pomembnih novosti, ki jo uvajata 8. člen Direktive 2015/849/EU in FATF priporočilo 1 in ki ureja obvladovanje tveganj, ugotovljenih tako na ravni Evropske unije, kot tudi na nacionalni ravni in na nivoju zavezancev. V skladu s tem predlagani 15. člen določa, da morajo zavezanci razvijati notranje politike, kontrole in postopke v zvezi s ključnimi obveznostmi, ki jih določa predlog tega zakona, vključno z razvijanjem modelov upravljanja s tveganji in varnim zaposlovanjem ter po potrebi varnostnim preverjanem zaposlenih v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke.

Zavezanci vzpostavijo samostojno službo notranje revizije za preverjanje notranjih politik, postopkov in kontrol, vendar le v primerih, kadar gre za srednjo ali veliko družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, saj morajo biti ukrepi sorazmerni z vrsto in velikostjo zavezancev.

Nadalje sta v tretji odstavku predlaganega 15. člena preneseni dve določbi Direktive 2015/849/EU, in sicer določba iz 8. člena, ki v okviru politik, kontrol in postopkov vključuje tudi imenovanje osebe na vodstveni ravni, ter določba iz četrtega odstavka 46. člena, ki določa imenovanje člana upravnega organa kot odgovornega za zagotavljanje skladnosti izvajanja zakonov in drugih predpisov z Direktivo 2015/849/EU. Ker obe določbi Direktive 2015/849/EU urejata sorodno vsebino, sta obravnavni v enem, to je 15. členu predloga zakona, vendar obveznost imenovanja članov upravnega ali poslovnega organa velja le v primerih, ko je zavezanec srednja ali velika družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Navedeno pomeni, da bodo morali zavezanci, ki imajo štiri ali več zaposlenih v skladu s 63. členom predloga tega zakona imenovati pooblaščenca za izvajanje nekaterih nalog kot do sedaj, srednje in velike družbe pa bodo morale poleg tega imenovati še enega od članov upravnega ali poslovnega organa za izvajanje politik, kontrol, postopkov in zagotavljanje skladnosti s področnimi predpisi.

K 16. členu (sestavni deli pregleda stranke)

Predlog zakona v 16. členu ohranja obseg ukrepov običajnega pregleda stranke iz obstoječega zakona. Direktiva 2015/849/EU je namreč v zvezi s sestavnimi deli pregleda stranke v 13. členu ohranila dosedanje štiri sestavine (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke, ugotavljanje dejanskega lastnika stranke, pridobitev podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije, ter redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti). Nadalje je v predlog 16. člena zakona prenesena nova določba iz prvega odstavka 13. člena Direktive 2015/849/EU, ki izrecno nalaga zavezancem, da preverijo, ali ima vsaka oseba, ki nastopa v imenu stranke, pravico zastopanja ali pooblastilo te stranke, in da ugotovijo in preverijo istovetnost te osebe. Navedena dopolnitev je pojasnjevalne narave, glede na to, da je način ugotavljanja in preverjanja istovetnosti zakonitega zastopnika in pooblaščenca stranke podrobno predpisana v 22. – 25. členu.

V zvezi s sestavnimi deli pregleda stranke so v predlagani 16. člen prenesene tudi zahteve iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 13. člena Direktive 2015/849/EU glede pristopa, ki temelji na oceni tveganja. Že v tretji direktivi je bilo določeno, da se lahko obseg navedenih ukrepov določi na podlagi ugotovljenega tveganja, vendar v veljavnem zakonu to ni izrecno zapisano. Tako je sedaj v skladu z drugim odstavkom 13. člena Direktive 2015/849/EU v predlog zakona prenesena zahteva, da morajo zavezanci upoštevati vse ukrepe pregleda stranke, vendar lahko obseg takšnih ukrepov določijo z upoštevanjem ocenjenega tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma. Pri določanju obsega ukrepov pregleda stranke zavezanec upošteva vsaj namen sklenitve in naravo poslovnega razmerja, višino sredstev, vrednost premoženja ali obseg transakcij, čas trajanja poslovnega razmerja in skladnost poslovanja z namenom sklenitve poslovnega razmerja, kot je navedeno v Prilogi I Direktive 2015/849/EU. Zavezanec mora pristojnim nadzornim organom predložiti ustrezno dokumentacijo iz katere izhaja, da je obseg ukrepov primeren glede na ugotovljena tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

K 17. členu (obveznost pregleda stranke)

Predlagani 17. člen prenaša 11. člen Direktive 2015/849/EU, ki določa, v katerih primerih morajo zavezanci opraviti pregled stranke. Direktiva 2015/849/EU razširja obveznost pregleda stranke iz dosedanjih štirih primerov še na tri nove primere, in sicer na osebe, ki trgujejo z blagom in izvajajo občasne transakcije v vrednosti 10.000 eurov ali več, na občasne transakcije prenosov sredstev nad 1.000 eurov, ter na storitve iger na srečo v zvezi s transakcijami izplačil dobitkov in stavnih vložkov v višini 2.000 eurov ali več. V predlog zakona sta na novo vključena le zadnja dva primera, kar izhaja iz tega, da je bila že leta 2014 z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS št. 19/2014; ZPPDFT-C) za trgovce z blagom v 37. členu uvedena omejitev oziroma prepoved gotovinskega poslovanja v vrednosti nad 5.000 eurov. Pregled stranke za osebe, ki trgujejo z blagom in izvajajo občasne transakcije v vrednosti 10.000 eurov ali več, zato ni vključen v predlog zakona.

Zavezanci morajo torej po novem izvesti pregled stranke tudi pri transakcijah, ki pomenijo »prenos sredstev« po definiciji iz 31. točke 3. člena predloga tega zakona in presegajo 1.000 eurov. Gre za definicijo prenosa sredstev v skladu z 9. točko 2. člena nove *Uredbe (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006*. Uredba (EU) 2015/847 v slovenskem pravnem redu sicer velja neposredno in predpisuje obveznost ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke za vsa čezmejna in mednarodna elektronska nakazila oziroma elektronske prenose denarnih sredstev, razen določenih izjem, izrecno navedenih v Uredbi (EU) 2015/847, ki presegajo 1.000 eurov.

V predlaganem 17. členu je v skladu z 11. členom Direktive 2015/849/EU določena tudi nova obveznost izvajanja pregleda stranke pri vseh prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo, ob izplačilih dobitkov ali ob vplačilih stavnih vložkov, kadar gre za transakcije v vrednosti 2.000 eurov ali več (tudi povezane). FATF priporočilo 22 sicer priporoča, da je potrebno opraviti pregled stranke in izvajati druge ukrepe le v igralnicah, kadar stranka izvaja transakcije nad 3.000 EUR, vendar je Direktiva 2015/849/EU strožja, saj razširja to obveznost na vse ponudnike iger na srečo, kadar opravljajo občasne transakcije, ki znašajo 2.000 eurov ali več, bodisi da transakcija poteka posamično, bodisi v več transakcijah, ki se zdijo povezane.

K 18. členu (pregled stranke pri sklenitvi poslovnega razmerja)

Člen prenaša peti in šesti odstavek 13. člena Direktive 2015/849/EU, ki ureja pregled stranke pri sklenitvi poslovnega razmerja ter posebej v zvezi s posli »klasičnega« ter »naložbenega« življenjskega zavarovanja, t.im. življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov. Poleg ukrepov pregleda stranke in njenega dejanskega lastnika morajo izrecno naštetih zavezanci, ki so kreditne in finančne institucije, izvesti dodatne ukrepe pregleda upravičencev izplačil po zavarovalnih policah. Če so upravičenci izrecno imenovane osebe, zavezanci ugotovijo in preverijo istovetnost teh oseb že ob sklepanju posla. V kolikor pa gre za upravičence, določene po značilnostih ali kategorijah, zavezanci o njih pridobijo dovolj podatkov in informacij, tako da bodo lahko v času izplačila ugotovili in preverili istovetnost upravičenca. V obeh navedenih primerih se istovetnost upravičencev ugotovi in preveri v času izplačila po zavarovalni polici. V primeru popolnega ali delnega prenosa zavarovanj na tretje osebe pa je potrebno upravičenca opredeliti v času prenosa police na tretjo osebo.

Pregled upravičenca po zavarovalni polici po sklenitvi zavarovalne pogodbe, kot ga določa veljavni zakon, torej ni več mogoč, saj Direktiva 2015/849/EU te možnost ne predvideva več

K 19. členu (pregled stranke pri izvajanju transakcij)

Predlog člena je usklajen z novimi obveznostmi iz 17. člena predloga zakona ter določa obveznost, da se istovetnost stranke ugotovi in preveri pred samo izvršitvijo transakcije.

K 20. členu (neizpolnitev obveznosti pregleda stranke)

Obstoječi zakon že sedaj določa, da zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja in opraviti transakcije, če ne more izvesti ukrepov pregleda stranke, čeprav je bila v tretji direktivi prepoved izvedbe transakcije opsijska. Glede na to, da Direktiva 2015/849/EU v četrtem odstavku 14. člena sedaj izrecno določa, da zavezanec transakcije ne sme izvesti, in da je navedena obveznost že sedaj predpisana, se predlog zakona v 20. členu ne razlikuje od obstoječe ureditve.

K 21. členu (delna opustitev pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem)

S členom se prenaša 12. člen Direktive 2015/849/EU, ki ureja izjemo v zvezi s pregledom stranke, kadar gre za elektronski denar. Predlog zakona v zvezi s pregledom stranke ne dopušča več izjem, ki jih sicer dovoljuje obstoječi zakon pri poslih življenjskega zavarovanja, pri pokojninskih ali drugih podobnih sistemih, ki zaposlenim zagotavljajo prihodke iz naslova pokojnin, pri poslovanju z elektronskim denarjem in za druge produkte, ki ustrezajo pogojem, določenim v razveljavljeni izvedbeni Direktivi 2006/70/ES.

Direktiva 2015/849/EU sicer določa visoko stopnjo skupnih standardov, vendar od držav članic, nadzornih organov in zavezancev zahteva, da sami ocenijo tveganje in sprejmejo primerne blažilne ukrepe, sorazmerne s takim tveganjem. Zato Direktiva 2015/849/EU manj podrobno določa konkretne ukrepe, ki jih je treba sprejeti, in ne dopušča več omenjenih izjem v zvezi s pregledom stranke. Edina izjema, ki jo je pod spremenjenimi pogoji ohranila Direktiva 2015/849/EU, je možna na podlagi njenega 12. člena in se nanaša na možnost opustitve pregleda stranke pri poslovanju z elektronskim denarjem. V skladu s tem je v 21. členu predloga zakona določeno, da družbe za izdajo elektronskega denarja lahko opustijo prve tri ukrepe pregleda stranke iz prvega odstavka 16. člena predloga zakona, če na podlagi ocene tveganja ugotovijo, da gre za nizko tveganje, in če so izpolnjeni izrecno navedeni pogoji. Opustiti je torej možno samo prve tri ukrepe pregleda stranke iz 16. člena predloga zakona, ne pa tudi zadnjega iz četrte točke tega člena, ki se nanaša na redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti stranke.

Ne glede na navedeno izjemo mora biti pregled stranke na podlagi vseh štirih ukrepov iz 16. člena tega zakona v celoti opravljen pred odkupom vrednosti elektronskega denarja, ki presega vrednost 100 eurov. Pregleda stranke tudi ni možno opustiti, kadar v zvezi s stranko ali transakcijo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

Predlog člena določa še, da družbe za izdajo elektronskega denarja o delni opustitvi pregleda stranke obvestijo urad in mu priložijo tudi oceno tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma ter dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev za delno opustitev pregleda stranke.

K 22. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke)

V predlaganem členu je določen način ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke v primerih, ko gre za fizično osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost. Poleg teh so v tem členu obravnavani tudi zakoniti zastopniki tako fizičnih kot pravnih oseb. Ključna dolžnost zavezancev pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti stranke je t.i.m. »face-to-face« identifikacija, torej pridobivanje podatkov z vpogledom v uradni osebni dokument stranke v njeni osebni navzočnosti. Zahtevani podatki obsegajo osebno ime, stalno in začasno prebivališče, datum in kraj rojstva, davčna številka, ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta. Če kateri od teh podatkov ni razviden iz uradnega osebnega dokumenta, ga mora zavezanec pridobiti iz druge veljavne javne listine oz. neposredno od stranke same. Pri samostojnih podjetnikih posameznikih ter osebah, ki samostojno opravljajo dejavnost, mora zavezanec pridobiti smiselno tudi tiste podatke, ki se nanašajo njuno poslovno subjektiviteto, zaradi česar predlog člena smiselno napotuje na uporabo 26. člena predloga zakona, ki določa ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pravne osebe. V primeru dvoma v resničnost podatkov ali verodostojnost listin zavezanec vedno zahteva tudi pisno izjavo stranke.

K 23. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost)

Predlagani 23. člen določa način ugotavljanja in preverjanja istovetnosti pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, kar je novost v primerjavi z obstoječim zakonom. Po sedaj veljavni ureditvi namreč prej naštete osebe kot stranke nimajo možnosti nastopati preko svojega pooblaščenca, temveč je to omogočeno le pravnim osebam. Zaradi odprave tovrstnih administrativnih ovir predlog zakona možnost nastopanja preko pooblaščenca tako razširja tudi na zgoraj naštete osebe. Pri tem smiselno veljajo enake kavtele, kot so določene s prejšnjim členom, dodatno pa je določen pogoj glede pridobivanja podatkov o pooblastitелju, ki morajo biti razvidni iz overjenega pisnega pooblastila.

K 24. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca pravne osebe)

Poseben člen določa ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca pravne osebe, v katerem je izrecno določeno, da mora pooblaščenca pooblastiti zakoniti zastopnik pravne osebe. Glede načina

pridobivanja podatkov ter obveznosti o t.im. identifikaciji »face-to-face« je ta člen smiselno enak določbam, ki jih vsebuje predhodni člen.

K 25. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi kvalificiranega digitalnega potrdila)

V primerjavi z obstoječo ureditvijo predlog zakona razširja možnost uporabe kvalificiranega digitalnega potrdila kot podlage za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti strank na vse v predhodnih treh členih zajete kategorije oseb: fizične osebe, njihove zakonite zastopnike, samostojne podjetnike posameznike, posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, zakonite zastopnike pravnih oseb, ter pooblaščenke vseh predhodno naštetih. Obstoječi zakon to možnost predvideva zgolj za fizične osebe in njihove zakonite zastopnike, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost. Glede na vse večjo razširjenost uporabe elektronskih sredstev v vsakodnevnem poslovanju vrste subjektov se je pokazala potreba, da se v to kategorijo uvrsti tudi zakonite zastopnike pravnih oseb ter pooblaščenke vseh strank. Enako kot v obstoječem zakonu pa ta predlog pogojuje identifikacijo na podlagi kvalificiranega digitalnega potrdila z registracijo overitelja v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje in elektronski podpis. Natančnejše pogoje za identifikacijo z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila bo določil pravilnik, ki ga bo izdal minister, pristojen za finance. Podatke o stranki zavezanec pridobijo iz kvalificiranega potrdila, pri čemer mora stranka zavezancu posredovati kopijo uradnega osebnega dokumenta oz. jih neposredno zagotoviti, v kolikor iz kvalificiranega digitalnega potrdila ni mogoče pridobiti vseh podatkov. Ta člen predloga zakona je potrebno šteti kot izjemo od splošnega pravila, ki zahteva t.im. »face-to-face« identifikacijo, in je že zaradi tega podvržen restriktivni razlagi in uporabi. Sedmi odstavek 25. člena tako zavezanec pri izdelavi ocene tveganja iz 13. člena predloga zakona napotuje na upoštevanje povečanega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma, ki nastane zaradi nenavzočnosti stranke pri izvedbi ukrepa ugotavljanja in preverjanja istovetnosti.

K 26. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pravne osebe)

Ureditev načina ugotavljanja in preverjanja istovetnosti pravne osebe v predlogu zakona se od obstoječe ureditve praktično ne razlikuje. Osnova za pridobivanje podatkov predstavlja dokumentacija iz poslovnih, sodnih ali drugih javnih registrov, ki mora biti bodisi originalna, bodisi overjena ter ne sme biti starejša od treh mesecev, dovoljen pa je tudi neposreden vpogled v tak register. Naslednji vir podatkov, ki niso razvidni iz javnih registrov, predstavljajo druge listine in poslovna dokumentacija ter v zadnji instanci sam zakoniti zastopnik ali pooblaščenec. Določeno je tudi, da v primeru dvoma v resničnost podatkov ali verodostojnost listin zavezanec vedno zahteva pisno izjavo stranke.

K 27. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti drugih oseb civilnega prava)

Predlog zakona veljavne ureditve ugotavljanja in preverjanja istovetnosti drugih oseb civilnega prava, ki niso fizične ali pravne osebe, ne spreminja. Tudi v tej določbi so odražena načela identifikacije »face-to-face«, pridobivanja podatkov iz uradnega osebnega dokumenta, drugih veljavnih javnih listin in neposredno od zastopnika, ter v primeru dvoma pridobitev pisne izjave stranke. Prav tako se ohranja določba o manj strogem režimu ugotavljanja in preverjanja istovetnosti za skupnosti dijakov, učencev ali otrok v vrtcu oz. prostovoljno skupnost zaposlenih, saj se v teh primerih lahko pridobi zgolj pisno pooblastilo za zastopanje, ki ni overjeno.

K 28. členu (posebni primeri ugotavljanja istovetnosti stranke)

Predlagani 28. člen zakona določa, da se ugotavljanje oziroma preverjanje istovetnosti stranke še naprej opravlja ob vstopu stranke v prostore igralnice ali igralnega salona in ob vsakokratnem pristopu k sefu. V zvezi s pristopom stranke k sefu predlog zakona v tretjem, četrtem in petem odstavku 28. člena uvaja možnost, da se ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke ob vsakokratnem pristopu k sefu lahko izvede tudi na osnovi elektronske identifikacijske kartice in osebnega gesla za dostop oziroma drugega primerne elektronskega identifikacijskega sredstva. Takšen način je možen le ob pogoju, da je bila istovetnost stranke, njenega zakonitega zastopnika ali

pooblaščenca ob sklenitvi pogodbe o najemu sefa ali ob pooblaščenju ugotovljena in preverjena v njihovi osebni navzočnosti.

Novost je v predlog zakona uvedena predvsem zaradi tega, ker gredo trendi pri poslovanju s sefi v smeri avtomatizacije in omogočanja dostopa do sefov preko posebnih terminalov, ki izključujejo prisotnost bančnega uslužbenca. Namen je zagotoviti 24-urni dostop do sefa ob zagotovitvi ugotavljanja in preverjanja istovetnosti strank z elektronskimi identifikacijskimi sredstvi. Predvsem so tukaj mišljene različne vrste pametnih kartic, elektronskih gesel, ipd., ki po opravljeni identifikaciji stranke ob njeni navzočnosti v finančni instituciji stranki omogočijo dostop do sefa brez ponovnega ugotavljanja in preverjanja istovetnosti preko bančnega uslužbenca.

Da bi zagotovili enotna merila in enakopraven nastop vseh udeležencev na trgu je potrebno, da postopek ugotavljanja istovetnosti ter minimalne tehnične pogoje predpiše minister, pristojen za finance.

K 29. členu (dejanski lastnik gospodarskega subjekta)

V predlog 29. člena sta preneseni dve novosti, ki jih skladno s FATF priporočilom 10 uvaja Direktiva 2015/849/EU. Gre za pojasnilo pojma »drugi načini nadzora« (angl.: »control through other means«) ter določitev dejanskega lastnika gospodarskega subjekta v primerih, ko so izčrpane vse možnosti ugotavljanja dejanskega lastnika.

Predlog 29. člena, tako kot doslej, določa pokazatelje neposrednega in posrednega lastništva, pri čemer je kot pokazatelj lastništva ohranjena mejna vrednost 25 % ali več. Glede na to, da zgolj ugotovitev odstotka deleža ali lastništva še ne pomeni, da je dejanski lastnik enoznačno ugotovljen, predlog zakona v skladu s 3. členom Direktive 2015/849/EU uvaja možnost ugotavljanja dejanskega lastnika tudi na podlagi drugih načinov nadzora. Delež v višini 25 % ali več torej predstavlja le enega od pokazateljev, ki ga je potrebno upoštevati, lahko pa se upošteva tudi kriterije, določene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe in v katerem so predpisani pogoji, pod katerimi mora obvladujoča družba, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb, pripraviti konsolidirane računovodske izkaze. Predlog člena zato v četrtem odstavku določa, da se fizična oseba, ki ima obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev gospodarskega subjekta ali ki na drug način nadzoruje, usmerja ali bistveno vpliva na odločitve posloводства, lahko določi v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

V petem odstavku 29. člena je uvedena novost, da se v primerih, ko ni mogoče ugotoviti dejanskega lastnika ali če obstaja kakršenkoli dvom, da je fizična oseba dejanski lastnik, za dejanskega lastnika šteje oseba, ki je na položaju višjega vodstva. Pojem višjega vodstva je opredeljen v 3. členu predloga zakona.

Šesti odstavek 29. člena nadalje izrecno določa, da zavezanec hrani podatke in dokumentacijo o ukrepih izvedenih za ugotovitev dejanskega lastnika gospodarskega subjekta v skladu z določili predloga zakona o hrambi podatkov.

Predlog člena ohranja izjemo glede primerov, ko so lastniki stranke javne delniške družbe, tj. družbe na organiziranem trgu, ki morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informaciji o dejanskem lastniku. V teh primerih namreč nadaljnje ugotavljanje njenih dejanskih lastnikov ni potrebno.

K 30. členu (dejanski lastnik drugih poslovnih subjektov, ustanov ali podobnih pravnih subjektov tujega prava)

V predlaganem 30. členu je uveljavljen koncept dejanskega lastništva za druge poslovne subjekte, ustanove ali podobne pravne subjekte tujega prava zaradi njihovih specifičnih karakteristik, medtem ko se predlagani 29. člen nanaša izključno na gospodarske subjekte. Direktiva 2015/849/EU namreč v 3. členu določa, kdo je lahko dejanski lastnik v primerih, ko gre za gospodarske subjekte, in v primerih,

ko gre za ustanovitelje (*angl.: »settlor«*), skrbnike premoženja (*angl.: »trustee«*), morebitne zaščitnike (*angl.: »protector«*) in upravičence, pri čemer so mišljeni predvsem trusti, ki nimajo pravne subjektivitete, in njim podobni pravni subjekti (*angl.: »legal arrangements«*). V slovarju FATF priporočil so kot primer trustom podobnih subjektov navedeni *Fiducie, Treuhand in Fidecomisio*.

V predlaganem 30. členu je v skladu s 3. členom Direktive 2015/849/EU za druge poslovne subjekte, ustanove ali podobne pravne subjekte tujega prava uvedena ukinitiv mejnega 25 % nadzornega deleža kot kriterija za ugotavljanje dejanskega lastnika. Predlog člena tako izrecno določa, da se mora v primerih, ko gre za sklepanje poslovnega razmerja s temi subjekti, ugotoviti vse fizične osebe, ki nastopajo bodisi v vlogi ustanovitelja, skrbnika premoženja, morebitnega zaščitnika ali upravičenca ne glede na odstotek njihove udeležbe.

K 31. členu (obveznosti poslovnih subjektov)

31. člen prenaša 30. in 31. člen Direktive 2015/849/EU in FATF priporočili 24 in 25, v skladu s katerimi je v predlog zakona uvedena ena od bistvenih novosti na področju ugotavljanja dejanskega lastnika. Gre za obveznost vseh poslovnih subjektov, ki so vpisani v poslovni register Slovenije, da sami ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku ter vzpostavijo in upravljajo natančno in posodobljeno evidenco podatkov o svojih dejanskih lastnikih.

Poslovni subjektu morajo podatke o svojih dejanskih lastnikih brez odlašanja posredovati zavezancem, kadar izvajajo ukrepe pregleda stranke na podlagi določb predloga tega zakona ter, na njihovo zahtevo, tudi organom odkrivanja in pregona, sodišču in nadzornim organom, ki nadzirajo izvajanje določb tega zakona.

Poslovni subjekti morajo podatke o svojih dejanskih lastnikih hraniti pet let po vsakem vpisu v evidenco, v primerih ko je uveden postopek prenehanja poslovnega subjekta pa še vsaj pet let po pravnomočnem zaključku tega postopka.

K 32. členu (vpis podatkov o dejanskih lastnikih v poslovni register Slovenije)

Predlog tega člena v skladu s tretjim odstavkom 30. člena Direktive 2015/849/EU določa, da morajo poslovni subjekti podatke o svojih dejanskih lastnikih vpisati v poslovni register Slovenije na način, ki je predpisan v zakonu, ki ureja poslovni register Slovenije. Kršitev obveze posredovanja podatkov o dejanskih lastnikih poslovnemu registru se kaznuje v skladu z kazenskimi določbami zakona, ki ureja poslovni register. Člen predpisuje tudi vrsto podatkov, ki se vpišejo v poslovni register.

K 33. členu (dostop do podatkov o dejanskih lastnikih)

Člen v skladu s 30. členom Direktive 2015/849/EU ureja dostop do podatkov o dejanskih lastnikih, vpisanih v poslovni register Slovenije. Javnosti so dostopni le podatki o osebnem imenu, stalnem ali začasnem bivališču ter o višini lastniškega dela ali načinu nadzora dejanskega lastnika. Organi odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzorni organi iz 126. člena tega zakona imajo neomejen dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, medtem ko imajo zavezanci dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih le v primerih, ko izvajajo pregled stranke v skladu z določbami tega zakona.

Zadnja skupina, ki je lahko upravičena do podatkov o dejanskem lastniku, so osebe ali organizacije, ki izkažejo upravičen interes v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji. Ti imajo poleg dostopa do podatkov iz prvega odstavka tega člena tudi dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu dejanskih lastnikov. Ker morajo te osebe ali organizacije upravičen interes utemeljiti v skladu z devetim odstavkom 30. člena Direktive 2015/849/EU, je v členu predlagano, da vložijo zahtevo za dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu dejanskih lastnikov pri uradu. Postopek v zvezi z zahtevo vodi in o njem odloča urad v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. O pritožbi zoper odločbo urada iz prejšnjega odstavka odloča informacijski pooblaščenec.

K 34. členu (obveznosti zavezanca glede ugotavljanja dejanskega lastnika)

V tem členu so z manjšimi dopolnitvami ohranjene obveznosti zavezanca pri ugotavljanju dejanskega lastnika. Kadar zavezanec pridobiva manjkajoče podatke o dejanskih lastnikih iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali njegovega pooblaščenca, je zavezanec zaradi povečanega tveganja dolžan za tako stranko uporabiti enega ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke.

Čeprav je v predlogu tega zakona sedaj določeno, da morajo podatke o svojih dejanskih lastnikih ugotoviti poslovni subjekti in da se ti podatki vpišejo v poslovni register Slovenije, je v petem odstavku 34. člena, skladno z osmim odstavkom 30. člena Direktive 2015/849/EU, izrecno določeno, da se zavezanci pri ugotavljanju dejanskega lastnika ne smejo izključno zanašati na poslovni ali drug register.

K 35. členu (nabor podatkov)

Predlagani 35. člen je dopolnjen zaradi novih obveznosti pregleda stranke pri transakcijah, ki se nanašajo na prenose sredstev, in transakcijah pri igrah na srečo iz predlaganega 17. člena tega zakona.

K 36. členu (skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti)

V predlogu 36. člena je zaradi novih določb o nacionalni oceni tveganja določeno, da zavezanec pri pogostosti spremljanja poslovnih aktivnosti stranke upošteva tudi podatke iz poročila o nacionalni oceni tveganja iz 9. člena predloga zakona. Zavezanec zagotovi, da se pridobljene listine in podatki o stranki posodobijo najmanj po preteku petih let od zadnjega pregleda stranke, če je stranka pri zavezancu v zadnjih dvanajstih mesecih izvedla vsaj eno transakcijo.

K 37. členu (obravnavanje neobičajnih transakcij)

V predlogu 37. člena je v prvem odstavku vključeno besedilo, ki pojasnjuje, da zavezanec pri obravnavanju neobičajnih transakcij upošteva tudi izvor premoženja in sredstev ter smernice, ki so jih v zvezi s tem izdali pristojni nadzorni organi.

Nadalje je v ta člen prenesen 9. člen Direktive 2015/849/EU. Pri obravnavi neobičajnih transakcij se tretji odstavek sklicuje na visoko tvegane tretje države s strateškimi pomanjkljivostmi, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Direktiva 2015/849/EU namreč ukinja pojem enakovrednih tretjih držav, ki ga je nadomestil pojem »visoko tvegane tretje države«. Evropska komisija bo namesto dosedanje »bele liste« z delegiranim aktom periodično sprejemala »črno listo« visoko tveganih tretjih držav, ki jih bo opredelila predvsem na podlagi ocen in poročil o neupoštevanju mednarodnih standardov FATF.

Pri obravnavi neobičajnih transakcij bodo zavezanci kot do sedaj morali upoštevati tudi države, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja ali financiranja terorizma in so uvrščene na seznam, ki ga izdela urad na podlagi seznamov mednarodnih organizacij ter list Evropske unije in Organizacije združenih narodov.

Oba seznama bo urad objavljala na svoji spletni strani, zavezanci pa ju morajo upoštevati tudi pri izvajanju nalog iz nekaterih drugih členov predloga zakona.

K 38. členu (prepustitev pregleda stranke tretji osebi) in k 39. členu (tretje osebe)

Predlog 39. člena zakona v skladu z 25. členom Direktive 2015/849/EU razširja nabor zavezancev, ki lahko nastopajo kot tretja oseba. Tretja oseba je lahko sedaj vsak zavezanec iz 4. člena predloga zakona in druga institucija ali oseba iz države članice ali tretje države, ki je zavezana k izvajanju enakih ali enakovrednih določb tega zakona in ki je nadzorovana v skladu z določbami, ki so prav tako enake ali enakovredne določbam predloga tega zakona. Nabor oseb, ki lahko nastopajo v vlogi tretje osebe se torej razširja tudi na odvetnike, davčne svetovalce, računovodje in druge zavezance iz

4. člena zakona, ki do sedaj niso mogli nastopati v vlogi tretje osebe. V vlogi tretje osebe lahko po novem nastopa tudi konzularno predstavništvo Republike Slovenije v drugi državi članici ali tretji državi. Informacije o tem, ali so izpolnjeni pogoji, da lahko oseba iz države članice ali tretje države ali visoko tvegane tretje države nastopa v vlogi tretje osebe, bo zavezanec preveril na uradu. Predlog zakona torej ne predvideva več dosedanjega Pravilnika o določitvi pogojev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko nastopa v vlogi tretje osebe.

V skladu z drugim odstavkom 26. člena Direktive 2015/849/EU je v predlog tega člena uvedena izrecna prepoved, da v vlogi tretjih oseb nastopajo osebe ustanovljene v tretjih državah, ki so prepoznane kot visoko tvegane tretje države s strateškimi pomanjkljivostmi in v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Ne glede na navedeno prepoved lahko zavezanec zaupa izvedbo pregleda stranke tretji osebi iz visoko tvegane tretje države, ki je podružnica ali hčerinska družba zavezanca, ustanovljenega v Evropski uniji, pod pogojem, da ta podružnica ali hčerinska družba izvaja politike in postopke skupine skladno z določbami tega zakona, oziroma z določbami 45. člena Direktive 2015/849/EU.

K 40. členu (izjeme v zvezi s strankami)

Predlagani 40. člen prepoveduje, da bi se zavezanec zanesel na tretjo osebo v primerih, ko je stranka tuja pravna oseba, ki ne opravlja ali ne sme opravljati dejavnosti v državi, v kateri je registrirana. Besedilo tega člena ne vsebuje več določbe, da prepoved velja tudi za fiduciarne ali druge podobne družbe tujega prava z neznanimi oziroma prikritimi lastniki ali upravljavci, saj situacija, da se sklepa poslovno razmerje s tujimi družbami z neznanimi ali prikritimi lastniki sploh ne sme nastati. V primerih, ko ni mogoče ugotoviti dejanskega lastnika stranke, bodisi da gre za neznane ali prikrite lastnike stranke, zavezanec namreč sploh ne sme skleniti poslovnega razmerja s stranko, kot je določeno v predlaganem 20. členu.

K 41. členu (pridobivanje podatkov in dokumentacije od tretje osebe)

V primerjavi z obstoječim zakonom v predlaganem 41. členu ni več določbe, da lahko zavezanec kot ustrezne sprejme tudi dokumentacijo ali podatke, ki so bili osnova za pregled stranke v zadevni državi, čeprav so drugačni, kakor so predpisani s predlogom zakona, ker Direktiva 2015/849/EU te možnosti več ne omogoča.

K 42. členu (tretje osebe in program skupine)

V predlogu 42. člena so v skladu z 28. členom Direktive 2015/849/EU določeni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da lahko zavezanec zaupa pregled stranke tretji osebi, ki je del skupine.

K 43. členu (splošno)

Predlog zakona ohranja dve posebni obliki pregleda stranke, vendar so zaradi večje skladnosti z direktivo in logičnim zaporedjem v zakon najprej prenesene določbe v zvezi z enostavnim pregledom stranke, ki jim sledijo določbe o poglobljenem pregledu stranke.

K 44. členu (splošno)

Predlagani 44. člen obravnava poenostavljen pregled stranke, ki v primerjavi z obstoječim zakonom daje zavezancem več samostojnosti pri odločanju o tem, v katerih primerih uporabiti ukrepe poenostavljenega pregleda stranke. V skladu s 15., 16. in 17. členom Direktive 2015/849/EU v predlaganem 44. členu ni več izrecno naštet, za katere stranke se lahko opravi poenostavljen pregled. Poleg tega tudi ni več v veljavi izvedbena Direktiva 2006/70/ES, v kateri so bila določena tudi tehnična merila, ki so morala biti izpolnjena, da je lahko zavezanec zaradi nizkega tveganja opravil pregled stranke po poenostavljenem postopku. Kot že omenjeno, je ukinjen tudi pojem enakovrednih tretjih držav.

Glede na to, da predlog zakona v 44. členu ne našteva več skupin zavezancev, za katere je dopuščen poenostavljen pregled stranke, imajo zavezanci sedaj bolj proste roke pri ocenjevanju stopnje

tveganosti stranke. Ključno je, da neznatno tveganje ugotovi zavezanec sam na podlagi izdelane ocene tveganja v skladu s prvim odstavkom 14. člena predloga zakona. Pri tem lahko upošteva tudi ugotovljeno neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma na nacionalnem nivoju v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena tega predloga zakona.

Zavezanec lahko kot dejavnike nizkega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma upošteva le tiste stranke, produkte, storitve, distribucijske poti in države ali geografska območja, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance. Minister v zvezi s tem upošteva tudi dejavnike za situacije s potencialno manjšim tveganjem iz Priloge II Direktive 2015/849/EU.

Pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke mora zavezanec upoštevati tudi smernice nadzornih organov iz 126. člena tega predloga zakona o dejavniki tveganj in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih. V skladu s 17. členom Direktive 2015/849/EU Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi, pri čemer se upošteva naravo in velikost zavezanca ter, kadar je to primerno in sorazmerno, predvidi posebne ukrepe. Te smernice se izdajo v dveh letih od začetka veljavnosti Direktive 2015/849/EU.

K 45. členu (izvajanje poenostavljenega pregleda stranke)

Predlog člena ohranja besedilo veljavnega zakona. Za stranke, za katere je dovoljen poenostavljen pregled stranke, zavezanec v skladu s 45. členom predloga zakona podatke pridobi z vpogledom v ustrezne dokumente oziroma na drug dovoljen način. Pri tem ni zahtevana osebna navzočnost zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca.

K 46. členu (splošno)

Člen, ki prenaša 18. člen Direktive 2015/849/EU, obravnava primere, v katerih mora zavezanec opraviti poglobljen pregled stranke. Poglobljen pregled stranke je potrebno, kot do sedaj, opraviti v primerih sklepanja kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, ter pri transakcijah in poslovnih razmerjih s politično izpostavljenimi osebami. Ker Direktiva 2015/849/EU ne vključuje primera pregleda stranke, ko ta ni osebno navzoča, ta obveznost v zakon ni več vključena. Nadalje je potrebno po novem opraviti poglobljen pregled stranke v vseh primerih, ko so upravičenci življenjskega zavarovanja ali druge z naložbami povezane zavarovalne police ali dejanski lastnik upravičenca politično izpostavljene osebe (določeno tudi v pojasnilih k FATF priporočilu 12), in kadar je stranka oseba iz visoko tvegane tretje države s seznama, ki ga bo, kot omenjeno, periodično vzpostavljala Evropska Komisija.

Poleg tega je potrebno opraviti poglobljen pregled stranke, kadar zavezanec sam oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, država ali geografsko področje predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, pri čemer obravnava vsaj tiste, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance. Minister v zvezi s tem upošteva tudi dejavnike za situacije s potencialno povečanim tveganjem iz Priloge III Direktive 2015/849/EU.

Poglobljen pregled stranke mora zavezanec opraviti tudi, kadar je ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma na nacionalnem nivoju v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena predloga zakona.

Pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke mora zavezanec upoštevati tudi smernice nadzornih organov iz 126. člena tega zakona o dejavniki tveganj in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih. V skladu s četrtem odstavkom 18. člena Direktive 2015/849/EU Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi, pri čemer se upošteva naravo in velikost zavezanca ter, kadar je to primerno

in sorazmerno, predvidi posebne ukrepe. Te smernice se izdajo v dveh letih od začetka veljavnosti Direktive 2015/849/EU.

K 47. členu (kontokorentna bančna razmerja s kreditnimi institucijami tretjih držav)

Navedeni člen prenaša 19. člen Direktive 2015/849/EU in v veliki meri ohranja besedilo veljavnega zakona. Tako člen še vedno vsebuje termin »kontokorenten odnos«, ki je v uporabi v slovenskem bančnem prostoru in ki ponazarja vrsto odnosa, za katerega Direktiva 2015/849/EU sicer uporablja širši izraz korespondenčen odnos. 19. člen, ki se nanaša le na kreditne in finančne institucije, podrobneje določa, katere dodatne podatke, informacije in dokumentacijo mora pridobiti kreditna institucija, ko sklepa kontokorentno bančno razmerje z banko oziroma drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi. Predlog zakona ob tem dopušča, da zavezanec zahtevane podatke pridobi z vpogledom v javne ali druge dostopne evidence podatkov ali z vpogledom v listine in poslovno dokumentacijo, ki mu jo posreduje banka oziroma druga podobna kreditna institucija iz tretje države.

Glede na veljavni zakon sta v člen zaradi popolne uskladitve z Direktivo 2015/849/EU dodani še dve novi obveznosti. V skladu s točko d) 19. člena Direktive 2015/849/EU je v tretjem odstavku določena obveznost dokumentiranja vseh dolžnosti zavezanca v zvezi s sklepanjem kontokorentnega razmerja.

47. člen nadalje določa, v katerih primerih zavezanec z banko oziroma drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, ne sme skleniti kontokorentnega razmerja. Ob tem velja izpostaviti predvsem zahtevo, ki v skladu z 24. členom Direktive 2015/849/EU določa, da kreditne institucije (in po novem tudi finančne institucije) ne smejo skleniti ali nadaljevati kontokorentnega odnosa z banko oziroma drugo podobno kreditno institucijo iz tretje države, za katero ugotovijo, da bi lahko poslovala kot navidezna banka (*angl: "shell bank"*) ali da ima vzpostavljene oziroma sklepa korespondenčna ali druga poslovna razmerja in izvršuje transakcije z navideznimi bankami (prepoved poslovanja z navideznimi bankami sicer v celoti prepoveduje že 53. člen predloga zakona).

K 48. členu (politično izpostavljene osebe)

Pojem politično izpostavljenih oseb, kot je definiran v 3. členu Direktive 2015/849/EU, se razlikuje od definicije v slovarju revidiranih FATF standardov. FATF definicija ločuje politično izpostavljenih oseb na »tuje« in »domače«. Tuje so tiste, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju v tuji državi, medtem ko so domače tiste osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju v domači državi, pri čemer so v skladu s FATF priporočilom 12 ukrepi pregleda stranke za domače politično izpostavljene osebe nekoliko blažji.

V 48. členu predloga zakona je uveljavljena definicija iz 3. člena Direktive 2015/849/EU, ki izenačuje domače politično izpostavljene osebe s tujimi, saj med politično izpostavljene osebe šteje vsako fizično osebo, ki deluje ali je delovala na vidnem javnem položaju, v katerikoli državi, ne glede na to, ali gre za domačo državo, državo članico ali tretjo državo. Novost v predlaganem členu je tudi, da se med politično izpostavljene osebe štejejo tudi člani vodstvenih organov političnih strank in direktorji, njihovi namestniki, člani in članice uprav in nadzornih odborov, ter nosilci enakovrednih funkcij v mednarodnih organizacijah.

Predlagani člen v skladu z 20. členom Direktive 2015/849/EU ohranja nabor poglobljenih ukrepov pregleda stranke iz obstoječega zakona. V šestem odstavku je sedaj zaradi jasnosti določbe le izrecno navedeno, da se dodatni ukrepi poglobljenega pregleda stranke opravijo tudi, kadar je politično izpostavljena oseba zastopnik ali pooblaščenec stranke, in kadar je politično izpostavljena oseba dejanski lastnik stranke (FATF priporočilo 12).

V zvezi z ukrepom obveščanja odgovorne osebe pred sklenitvijo poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, je potrebno, kot do sedaj, pridobiti pisno odobritev odgovorne osebe,

dodano je le, da gre za odgovorno osebo, ki zaseda položaj višjega vodstva. Pojem višjega vodstva je pojasnjen v 3. členu predloga zakona.

V ta člen je prenesen tudi 22. člen Direktive 2015/849/EU, ki zavezancem nalaga obveznost izvajanja ustreznih ukrepov pregleda stranke z upoštevanjem tveganja tudi po tem, ko politično izpostavljena oseba preneha delovati na vidnem javnem položaju v državi članici ali tretji državi. Ukrepi se izvajajo, dokler tveganje obstaja, in ne smejo trajati manj kot 12 mesecev.

K 49. členu (politično izpostavljene osebe in življenjsko zavarovanje)

Člen, ki prenaša 21. člen Direktive 2015/849/EU, predpisuje dva dodatna ukrepa, ki se morata izvajati, kadar se ugotovi, da so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, ali dejanski lastniki upravičencev politično izpostavljene osebe.

K 50. členu (pregled strank iz visoko tveganih tretjih držav)

S predlaganim členom se prenaša 18. člen Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim je določeno, da v primerih, ko je stranka oseba iz visoko tvegane tretje države, ali ko je transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke izvede še dodatne ukrepe pregleda stranke. Podobno tudi FATF standard 19 priporoča izvajanje poglobljenih ukrepov pregleda stranke iz visoko tveganih državah, ki se nahajajo na listi, ki jo periodično objavlja FATF.

Zavezanci morajo torej upoštevati seznam visoko tveganih tretjih držav, ki ga bo sestavljala Evropska Komisija in v katerega bodo, poleg visoko tveganih tretjih držav s strateškimi pomanjkljivostmi, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, z liste FATF, vključene tudi druge tvegane tretje države.

Ukrepi, določeni v tem členu, so povzeti iz FATF priporočila 10, in jih morajo zavezanci izvesti v primerih, ko je stranka ali transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo. Zavezanec lahko glede na ocenjeno povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma uporablja tudi druge ukrepe poglobljenega pregleda stranke.

Predlog člena je usklajen s prvim odstavkom 18. člena Direktive 2015/849/EU, na podlagi katerega zavezancu ni potrebno izvajati dodatnih ukrepov, kadar kot stranka nastopa podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti družbe s sedežem v Evropski uniji, ki je ustanovljena v visoko tvegani tretji državi. Izpolnjen mora biti le pogoj, da ta podružnica ali hčerinska družba v celoti izvaja politike in postopke skupine, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona. V teh primerih zavezanec obseg ukrepov prilagodi oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz 13. in 14. člena tega zakona.

K 51. členu (prepoved uporabe anonimnih produktov)

Predlog člena ohranja sedanje besedilo v skladu z 10. členom Direktive 2015/849/EU in prepoveduje odpiranje in izdajanje anonimnih računov, hranilnih knjižnic na geslo ali prinesitelja oziroma drugih produktov, ki omogočajo prikrivanje identitete stranke. V skladu z Direktivo 2015/849/EU je v predlogu člena dodan drugi odstavek, ki določa, da morajo zavezanci čim prej izvesti pregled stranke za obstoječe imetnike in upravičence anonimnih računov, najpozneje pa pred vsakršno uporabo takih računov.

K 52. členu (prepoved sklepanja poslovnega razmerja)

V členu je v skladu z drugim odstavkom 10. člena Direktive 2015/849/EU določena prepoved sklepanja poslovnega razmerja ali opravljanja transakcij iz 17. člena tega zakona, če stranka izkazuje lastništvo nad pravno osebo ali nad podobnim subjektom tujega prava na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni mogoča preko registra centralne klirinško depotne družbe ali podobnega registra. Delnice na prinosnika, izdane v materializirani obliki predvsem v državah, ki so prepoznane kot davčne oaze ali »off shore« centri, so bile z namenom prikrivanja pravih lastnikov družb že zlorabljene

v več obravnavanih zadevah, povezanih s pranjem denarja. Z navedeno prepovedjo se poskuša takim strankam onemogočiti vstop na slovenski trg.

K 53. členu (prepoved poslovanja z navideznimi bankami)

Predlagani 53. člen, ki prenaša 24. člen Direktive 2015/849/EU, je glede na obstoječi zakon dopolnjen tako, da poleg kreditnim institucijam prepoveduje sklepanje korespondenčnih ali kontokorentnih odnosov tudi s finančno institucijo, ki bi lahko poslovala kot navidezna banka.

K 54. členu (omejitev gotovinskega poslovanja)

Člen ohranja dosedanje besedilo, kateremu je dodan nov četrti odstavek, ki določa, da se člen ne uporablja za prireditelje in koncesionarje, ki prirejajo igre na srečo, saj igralniška storitev ne ustreza definiciji storitve po Direktivi 2006/123/ES o storitvah na notranjem trgu, po kateri »storitev« pomeni vsako pridobitno dejavnost samozaposlene osebe, ki se praviloma opravlja za plačilo.

K 55. členu (obveznost sporočanja gotovinskih transakcij in nakazil v tvegane države ter rok)

V veljavnem zakonu je obveznost sporočanja tako gotovinskih kot sumljivih transakcij uradu predpisana v enem členu. V predlogu zakona je obveznost sporočanja urejena v dveh ločenih členih predvsem zaradi večje preglednosti in nekaterih dopolnitev, ki so predlagane v zvezi s sporočanjem sumljivih transakcij uradu.

Glede na to, da izkušnje urada pri obravnavanju konkretnih zadev s področja sumljivih transakcij kažejo, da dvigi in pologi gotovine v večjih zneskih še vedno predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma, je v tem členu predlagano, da se mejni znesek za sporočanje gotovinskih transakcij uradu s 30.000 eurov zniža na 15.000 eurov. Prav tako je predlagano, da se s 30.000 eurov na 15.000 eurov zniža tudi mejni znesek za sporočanje podatkov o nakazilih v visoko tvegane tretje države in države, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja ali financiranja terorizma. Na ta način se bodo zneski za sporočanje transakcij uradu izenačili z zneskom iz 17. člena zakona, ki se nanaša na obveznost opravljanja pregleda stranke pri vsaki transakciji v vrednosti 15.000 eurov ali več. Kljub temu, da se bo zaradi te spremembe število sporočenih transakcij uradu povečalo, bo poenotenje zneskov predstavljalo za zavezance tudi določeno olajšavo, urad pa bo razpolagal z več podatki, ki mu bodo koristili pri analizi sumov pranja denarja in financiranja terorizma.

K 56. členu (obveznost sporočanja sumljivih transakcij in roki)

V zvezi s sporočanjem sumljivih transakcij je v predlogu tega člena na novo uveden pojem sumljive transakcije, prilagojen FATF priporočilu 20 in 33. členu Direktive 2015/849/EU. Navedena direktiva še vedno ohranja pojma »sum« in »razlogi za sum«, kar pomeni najnižji dokazni standard, da je bilo storjeno kaznivo dejanje. Vendar ker v nadaljevanju uvaja pojem »kriminalna dejavnost« (*angl.: »criminal activity«*), je v tretjem odstavku tega člena definicija temu ustrezno prilagojena. Definicija tako v prvem delu besedila povzema pojem kriminalne dejavnosti, ki ga opredeljuje kot razloge za sum, da premoženje ali sredstva izvirajo iz kaznivih dejanj, ki bi lahko predstavljala predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja ali so povezana s financiranjem terorizma, v drugem delu pa se sklicuje tudi na 74. člen predloga zakona, ki se nanaša na indikatorje za prepoznavanje sumljivih transakcij.

Takšna širša opredelitev vključuje tudi sum kaznivih dejanj, ki bi lahko predstavljala predhodno kaznivo dejanje pranja denarja, kar v veljavnem zakonu ni eksplicitno navedeno. Na ta način je pravna podlaga za sporočanje sumljivih transakcij oziroma sumov predhodnih kaznivih dejanj v zakonu bolj jasno definirana, diskrecijska pravica zavezancev o odločitvi, kaj je sumljiva transakcija, pa bolj omejena in še bolj odvisna od izkušenj in znanj njihovega osebja, ki zaznava sumljive transakcije.

Nov 57. člen (zadrževanje izvršitve sumljive transakcije)

V novi 57. člen predloga zakona je prenesen prvi odstavek 34. člena Direktive 2015/849/EU, ki se nanaša na prepoved izvršitve sumljive transakcije. Prepoved izvršitve transakcije je bila sicer že

predpisana v tretji Direktivi 2005/60/ES, vendar določba v obstoječi zakon ni bila ustrezno prenesena, na kar so opozorili tudi ocenjevalci MONEYVALA v četrtem ocenjevalnem krogu Republike Slovenije. Poleg prenosa prvega odstavka 34. člena Direktiva 2015/849/EU v predlog zakona je namen novele predvsem odprava težav, ki se pojavljajo v praksi in vplivajo na učinkovitost sistema v celoti.

Glede na prvi odstavek predlaganega 56. člena velja splošno pravilo, da mora zavezanec sporočiti sumljivo transakcijo uradu še pred njeno izvršitvijo, urad pa lahko v skladu s predlaganim 83. členom uporabi ukrep začasne ustavitve transakcije za pet delovnih dni pod pogojem, da so podani utemeljeni razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. V zvezi s tema ukrepoma zavezancev in urada se je v bankah pri izvrševanju strankinih nalogov za prenos sredstev ali dvigov gotovine večkrat izkazalo, da banka v primerih, ko je uradu že sporočila transakcijo kot sumljivo, zaradi upoštevanja bančnih predpisov ni imela več zakonske podlage za zadrževanje transakcije, čeprav je sumila, da sredstva izvirajo iz kriminalne aktivnosti. V takih primerih tudi urad zaradi pomanjkanja časa pogosto ni imel dovolj podatkov, na podlagi katerih bi utemeljil sporočene sume in izdal odredbo o začasni ustavitvi transakcije. Zaradi tega je prihajalo do situacij, da je stranka denarna sredstva iz računa umaknila in je bilo njihovo kasnejše zavarovanje oteženo ali celo onemogočeno.

Da se odpravi navedena pomanjkljivost in pridobi na času, je bilo potrebno dati zavezancem zakonsko podlago, da v določenih primerih zadržijo izvršitev sumljive transakcije za določen čas. V tem členu je zato določeno, da lahko zavezanci uporabijo ukrep zadržanja izvršitve sumljive transakcije, vendar le v primerih, ko sami ocenijo, da obstaja bojazen, da bi takojšnja izvršitev sumljive transakcije odločilno ovirala ali preprečevala zavarovanje sredstev, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. Zavezanci bodo lahko v teh primerih sami zadrževali izvršitev sumljive transakcije za največ 24 ur po tem, ko je bila sporočena uradu. Na ta način bodo imeli na voljo več časa za pridobitev čim več podatkov, informacij ali morebitne dokumentacije, ki jih bodo naknadno posredovali uradu, transakcije pa še ne bodo dovolili izvršiti. V nadaljevanju se bo lahko tudi urad zaradi večje količine zbranih podatkov lažje odločil za začasno ustavitev transakcije, ali pa bo dovolil izvršitev transakcije.

K 58. členu (obveznost izvajanja politike skupine)

V predlog 58. člena sta prenesena prvi in osmi odstavek 45. člena Direktive 2015/849/EU. V skladu s tem morajo zavezanci, ki so del skupine, izvajati politike in postopke v zvezi z ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma tudi na ravni skupine. Ti ukrepi se izvajajo tudi na ravni podružnic in hčerinskih družb v večinski lasti v državah članicah in tretjih državah. Predlog tega člena uvaža tudi določbo, ki je obstoječi zakon ne vsebuje. V skladu z osmim odstavkom 45. člena Direktive 2015/849/EU se namreč dovoljuje izmenjava informacij znotraj skupine, vključno z izmenjavo informacij o sumljivih transakcijah iz 56. člena predloga zakona, razen če urad izmenjavi informacij o sumljivih transakcijah izrecno nasprotuje.

K 59. členu (obveznost izvajanja ukrepov v državah članicah)

V prvi odstavek predlaganega člena je prenesen drugi odstavek 45. člena Direktive 2015/849/EU, ki se med drugim nanaša tudi na pravico do svobodnega opravljanja dejavnosti na območju Evropske unije, pri čemer ni nujno, da se dejavnost v drugih državah članicah opravlja preko podružnice. V skladu s tem lahko zavezanec opravlja svojo poslovno dejavnost v drugi državi članici bodisi neposredno ali preko podružnice ali zastopnikov.

Predlog člena določa, da mora zavezanec v primerih, ko opravlja svojo poslovno dejavnost v drugi državi članici bodisi neposredno ali preko podružnice ali zastopnikov, zagotoviti, da podružnice in zastopniki upoštevajo zakonodajo te države članice (gostujoče države), ki ureja področje odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen prenaša tudi četrti in peti odstavek 48. člena Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim je določeno, da nadzor nad tem, ali podružnice in zastopniki upoštevajo zakonodajo države članice, v

kateri gostujejo, izvajajo pristojni nadzorni organi te gostujoče države članice v sodelovanju s pristojnimi nadzornimi organi iz 126. člena tega zakona (nadzorni organi domače države).

K 60. členu (osrednje kontaktne točke)

Člen se nanaša na prenos devetega odstavka 45. člena Direktive 2015/849/EU in ureja poslovanje družb za izdajo elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev na ozemlju Republike Slovenije, vendar le tistih, ki imajo sedež v drugi državi članici in poslujejo v Republiki Slovenije izključno preko mreže več zastopnikov in torej ne preko podružnic.

V skladu s tem lahko Banka Slovenije zahteva od družb za izdajo elektronskega denarja ali od ponudnikov plačilnih storitev, ki poslujejo na ozemlju Republike Slovenije preko mreže zastopnikov, da v Republiki Sloveniji imenujejo osrednjo kontaktno točko za izvajanje ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Zastopniki so lahko fizične ali pravne osebe, ki pri opravljanju poslov, povezanih z izdajo elektronskega denarja ali s plačilnimi storitvami, na podlagi pooblastila o zastopanju delujejo v imenu družb za izdajo elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev.

Osrednje kontaktne točke morajo imeti sedež ali stalno bivališče na območju Republike Slovenije. Njihova naloga je, da v imenu družb za izdajo elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev zagotavljajo, da mreže zastopnikov izvajajo ukrepe preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu, in da sodelujejo z Banko Slovenije, kadar ta izvaja nadzor. Pri določanju pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za imenovanje kontaktne točke, Banka Slovenije upošteva tehnične standarde, ki jih v dveh letih od dneva veljavnosti Direktive 2015/849/EU izda Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

K 61. členu (nadzor nad zastopniki)

Predlog člena prenaša četrti odstavek 48. člena Direktive 2015/849/EU. Člen določa, da lahko Banka Slovenije v primerih, ko pri zastopnikih ugotovi hujše pomanjkljivosti pri izvajanju ukrepov preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma, v okviru svojih pristojnosti sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti, ki so začasni in prenehajo, ko so pomanjkljivosti odpravljene. Pri sprejemanju ukrepov in odpravljanju pomanjkljivosti iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi nadzornimi organi države članice, v kateri ima družba za izdajo elektronskega denarja ali ponudnik plačilnih storitev sedež.

K 62. členu (obveznost izvajanja ukrepov v tretjih državah)

S tem členom so preneseni tretji, četrti, peti, šesti in sedmi odstavek 45. člena Direktive 2015/849/EU. Namen predlaganega člena je, da se zagotovi, da se tudi v podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti zavezanca, ki poslujejo v tretjih državah, uporabljajo evropski standardi. Če so v tretjih državah minimalni standardi manj strogi, kot so predpisani v predlogu zakona, zavezanec zagotovi, da njegove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sprejmejo in izvajajo ustrezne ukrepe, ki so enakovredni ukrepom, predpisanim v tem zakonu, kolikor to dopušča pravo te tretje države. V primerih, ko pravo tretje države ne dovoljuje izvajanja ustreznih politik in postopkov, se o tem obvesti evropske nadzorne organe in pristojne nadzorne organe drugih držav članic, da se uskladijo aktivnosti pri iskanju rešitve. V teh primerih lahko domači nadzorni organi naložijo zavezancu, da v tretji državi izvaja dodatne ukrepe za obvladovanje tveganj. Če ti ukrepi ne zaležejo, lahko Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor naložijo še dodatne ukrepe, med katerimi so lahko tudi prepoved sklepanja poslovnih razmerij ali njihova prekinitev, prepoved izvajanja transakcij ali celo prenehanje opravljanja dejavnosti v tej tretji državi. Tehnične standarde za sprejemanje in izvajanje ustreznih dodatnih ukrepov nadzora za finančne in kreditne institucije v roku 18 mesecev od uveljavitve Direktive 2015/849/EU predpiše Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

K 63. členu (določitev pooblaščenca in njegovega namestnika), k 64. členu (pogoji za pooblaščenca), k 65. členu (dolžnosti pooblaščenca in namestnika pooblaščenca) in k 66. členu (dolžnosti zavezanca)

Pogoji, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko opravlja vlogo pooblaščenca, so nespremenjeni, v prvem odstavku 64. predlaganega člena je izvedena le uskladitev kaznivih dejanja s spremembami v Kazenskem zakoniku. Tako je naslov kaznivega dejanja izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti nadomeščen z naslovom izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, dosednji naslov kaznivega dejanja izdaje uradne tajnosti pa je nadomeščen z naslovom izdaje tajnih podatkov.

K 67. členu (obveznost rednega izobraževanja)

V skladu s prvim odstavkom 46. člena Direktive 2015/849/EU je v predlogu tega člena dodan nov prvi odstavek, ki predpisuje, da morajo biti zaposleni, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, seznanjeni z določbami tega zakona, vključno z zahtevami glede varstva podatkov, in da morajo biti sprejeti ukrepi za usposabljanje in izobraževanje sorazmerni z vrsto in velikostjo zavezanca ter s tveganji za pranje denarja in financiranje terorizma.

Določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka predloga člena so v primerjavi z obstoječim zakonom nespremenjene in delno prenašajo 46. člen Direktive 2015/849/EU. **K 68. členu (obveznost redne notranje kontrole) in k 69. členu (podrobnejši predpisi o pooblaščenca, načinu izvajanja notranje kontrole, hrambi in varovanju podatkov, vodenju evidenc in strokovnem usposabljanju zaposlenih)**

S podzakonskim aktom, ki je predviden v 69. členu, predlog zakona, kot do sedaj, daje pooblastilo ministru za finance, da s pravilnikom podrobneje uredi položaj pooblaščenca, notranjo kontrolo, hrambo in varovanje podatkov, vodenje evidenc in strokovno usposabljanje zavezancev.

K 70. členu (naloge in obveznosti odvetnikov, odvetniških družb in notarjev), k 71. členu (pregled stranke) in k 72. členu (sporočanje podatkov o strankah in transakcijah, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja in financiranja terorizma)

Odvetniki, odvetniške družbe in notarji skladno s točko 3b) prvega odstavka 2. člena Direktive 2015/849/EU v predlogu zakona ostajajo med zavezanci za izvajanje določenih nalog s področja preprečevanja in odkrivanja pranja denarja, vključno s financiranjem terorizma. Zaradi narave poklica, ki ga opravljajo, ter še posebej zaradi posebnega razmerja z njihovimi strankami, so navedeni poklici v tem zakonu, kot tudi v mednarodnih aktih, ločeni od ostalih zavezancev, čeprav za njih velja večina zakonskih obveznosti, pa tudi nekaj izjem. Tako 70. člen zakonskega osnutka navaja, da so odvetniki, odvetniške družbe ter notarji dolžni pri izvajanju ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma postopati po določbah tega zakona, ki ureja naloge in obveznosti ostalih zavezancev, če ni v zakonu oziroma členih, ki urejajo njihove naloge, določeno drugače.

Generalna izjema, ki velja za opisane poklice je, da so odvetniki, odvetniške družbe in notarji dolžni postopati po določbah tega zakona samo v primeru, ko stranki pomagajo pri načrtovanju ali izvajanju transakcij v zvezi z nakupom ali prodajo nepremičnine ali gospodarske družbe, upravljanjem strankinega denarja, vrednostnih papirjev ali drugega premoženja, odpiranjem ali upravljanjem bančnih računov, hranilnih vlog ali računov za poslovanje z vrednostnimi papirji, zbiranjem prispevkov, potrebnih za ustanovitve, delovanje ali upravljanje gospodarske družbe, ustanavljanjem, delovanjem ali upravljanjem ustanove, sklada, gospodarske družbe ali druge podobne pravno-organizacijske oblike ter takrat, ko izvajajo v imenu in za račun stranke finančno transakcijo ali transakcijo v zvezi z nepremičnino.

Sklop obveznosti, ki velja za omenjene poklice, se glede na veljavni zakon ne spreminja. Še vedno so dolžni upoštevati ukrepe skrbnega pregleda stranke, sporočati podatke o sumljivih transakcijah uradu in voditi evidence ter hraniti pridobljeno dokumentacijo. V zvezi z obveznostjo sporočanja sumljivih transakcij za njih še vedno velja dolžnost sporočanja podatkov le v primerih, ko opravljajo zakonsko izrecno navedene posle iz 70. člena predloga zakona. Gre namreč za takšne vrste poslov, ki so po

svoji naravi istovrstni poslom, ki jih na trgu lahko opravljajo tudi drugi pristojni finančni in ostali gospodarski subjekti, ki so prav tako zavezani za izvajanje nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, pri čemer je posledično nujno in smiselno v tem delu navedene zavezanke izenačiti z vsemi ostalimi organizacijami. Ne glede na opisano pa v vsakem primeru še naprej velja za zavezanke tudi dolžnost sporočanja podatkov, kadar stranka od njih išče nasvet za pranje denarja. S takšno ureditvijo predlog zakona zajema tudi primere, ko stranka išče nasvet v zvezi s storitvijo kaznivega dejanja pranja denarja, pa do storitve oziroma poskusa storitve niti še ne pride, pri čemer je navedeno zelo pomembno predvsem z vidika preventive oziroma preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma.

Za omenjene poklice še vedno velja tudi obveznost strokovnega usposabljanja in sestave seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, za katere morajo poskrbeti tako odvetniki, odvetniške družbe in notarji, in sicer ob sodelovanju urada in organov, pristojnih za nadzor nad opravljanjem odvetniških in notarskih storitev. Njihove obveznosti se nanašajo tudi na imenovanje pooblaščenca in namestnika pooblaščenca ter zagotovitev pogojev za njihovo delo, kakor tudi na skrb za redno strokovno usposabljanje in izobraževanje delavcev ter zagotovitev redne notranje kontrole nad opravljanjem nalog po tem zakonu. Opozoriti velja, da za odvetnike, odvetniške družbe in notarje glede imenovanja pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov veljajo povsem enake obveznosti, kot so določene tudi za ostale zavezanke. Dolžnost strokovnega usposabljanja delavcev pri odvetniku, odvetniški družbi in notarju, se nanaša le na tiste delavce, ki opravljajo naloge, nikakor pa ne na ostale delavce pri navedenih zavezancih, ki posledično s področjem preprečevanja in odkrivanja pranja denarja nimajo zveze.

K 73. členu (izjeme)

Zaradi posebnega statusa, ki ga v razmerju do strank uživajo odvetniki, odvetniške družbe in notarji, 73. člen predloga zakona ohranja nekatere izjeme (t.i. izključitvene klavzule), ki so določene v četrtem odstavku 14. člena Direktive 2015/849/EU. V skladu z njim je vsem navedenim subjektom zaradi njihove posebne vloge, ki jim jo zaradi specifičnega razmerja s stranko priznavajo slovenski in mednarodni predpisi, dana pravica, da v določenih primerih ne izvajajo nekaterih, sicer obvezujočih, določil iz predloga tega zakona.

Te izjeme se sedaj ne nanašajo več na tri naloge iz veljavnega zakona, ampak samo še na dve izjemi, ki so jih navedeni subjekti dolžni izvajati po tem zakonu. Gre za primera, pri katerih je bistveni element izključitve obveznosti povezava opravljanja poslov s sodnim postopkom, pri čemer gre za podatke, pridobljene pri ugotavljanju pravnega položaja stranke, zastopanju stranke ali svetovanju stranki o predlaganju ali izogibanju sodnega postopka.

Tako se prva izjema nanaša na dolžnost sporočanja podatkov uradu o osebah in strankah, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja. Prvi odstavek 73. člena namreč določa, da za odvetnike, odvetniške družbe ali notarje ne velja dolžnost sporočanja podatkov o transakcijah in nameravanih transakcijah oziroma osebah in strankah, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, če gre za podatke, ki so ga dobili od stranke ali o stranki pri ugotavljanju njenega pravnega položaja ali pri zastopanju stranke v zvezi s sodnim postopkom, kar vključuje svetovanje o predlaganju ali izogibanju sodnemu postopku, ne glede na to, ali je takšen podatek pridobljen pred, med ali po končanemu sodnemu postopku.

Druga izjema velja glede sporočanja določenih podatkov na zahtevo urada. Poudariti velja, da ima urad v 80. členu predlaganega zakona pooblastilo, da lahko od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, ki je potrebna za odkrivanje in dokazovanje pranja denarja ali financiranja terorizma, če so v zvezi s transakcijo ali določeno osebo podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Ista pooblastila ima urad tudi glede oseb, za katere je mogoče sklepati, da so sodelovale oziroma so bile udeležene v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s

katero so podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Izjema za odvetnike, odvetniške družbe in notarje pa nastopi tedaj, ko gre za podatke, ki so jih dobili od stranke ali o stranki pri ugotavljanju njenega pravnega položaja ali pri zastopanju stranke v zvezi s sodnim postopkom, kar vključuje svetovanje o predlaganju ali izogibanju sodnemu postopku, ne glede na to, ali je takšen podatek pridobljen pred, med ali po končanemu sodnemu postopku. V tem primeru morajo uradu brez odlašanja, najkasneje pa v petnajstih dneh od prejema zahteve, pisno sporočiti razloge, zaradi katerih niso ravnali v skladu z zahtevo urada.

V skladu z zaznanimi tveganji, ki se pojavljajo pri gotovinskem poslovanju odvetnikov in notarjev, v predlaganem členu ni več izjeme, da odvetniki, odvetniške družbe in notarji niso dolžni uradu sporočiti gotovinskih transakcij nad 15.000 eurov. Tako bodo morali navedeni poklici uradu sporočiti vse gotovinske transakcije nad navedenim zneskom v zvezi s svojimi strankami, vendar le tiste, ki se bodo nanašale na posle iz 70. člena predloga tega zakona.

K 74. členu (obveznost sestave in uporabe seznama indikatorjev) in k 75. členu (sodelovanje pri sestavi seznama indikatorjev)

Predlog zakona ohranja dosedanje besedilo, zaradi prenosa pristojnosti nekdanjega Urada Republike Slovenije za nadzor prirejanja iger na srečo na Finančno upravo Republike Slovenije je temu ustrezno prilagojen predlog 75. člena.

K 76. členu (splošno)

S tem členom se prenaša 32. člen Direktive 2015/849/EU, ki je usklajen s FATF priporočilom 29. Predlagani člen uvaja podrobnejšo definicijo urada in vključuje določbe, ki se nanašajo na neodvisnost urada pri sprejemanju odločitev in zagotavljanju zadostnih virov za njegovo delovanje. Definicija urada sedaj podrobneje opredeljuje vse tri ključne funkcije urada, ki se nanašajo na sprejemanje in analiziranje sporočil o sumljivih transakcijah in drugih podatkov, ter posredovanje rezultatov svojih analiz pristojnim organom.

V predlogu tega člena je nadalje eksplicitno določeno, da je urad pri opravljanju svojih nalog avtonomen, samostojen in operativno neodvisen, vključno pri sprejemanju odločitev o zbiranju in analiziranju podatkov ter posredovanju rezultatov svojih analiz pristojnim organom. Na ta način urad tudi navzven pridobi status neodvisnega in samostojnega organa.

Nadalje četrti in peti odstavek tega člena uvajata splošni določbi, s katerima se uradu za opravljanje njegovih nalog zagotavljajo zadostna finančna sredstva ter kadrovski in tehnični viri, da ne bo ogrožena njegova samostojnost in neodvisnost, ter pravočasen, neposreden ali posreden dostop do informacij zavezancev, državnih organov, vključno z informacijami v zvezi z odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj.

K 77. členu (sprejemanje in analiziranje podatkov in informacij)

V predlaganem 77. členu so vsebovane določbe, ki predstavljajo novost glede na obstoječi zakon. V tem členu je sedaj bolj pregledno in na enem mestu določeno, katere podatke in informacije urad sprejema in analizira. Urad sprejema in analizira sporočila o sumljivih in gotovinskih transakcijah ter nakazilih v visoko tvegane tretje države in države, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja, pobude nekaterih državnih organov, podatke Finančne uprave Republike Slovenije o prenosih gotovine nad 10.000 eurov preko meja EU, obvestila nadzornih organov o dejstvih, povezanih s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, podatke prejete na podlagi mednarodnega sodelovanja ter druge podatke in informacije, pridobljene na drug način, pri katerih urad presodi, da vsebujejo razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Navedene podatke urad sicer zbira in analizira že na podlagi obstoječega zakona, vendar to ni bilo eksplicitno naštet v samostojnem členu.

Dosedanja praksa delovanja urada je pokazala, da v obstoječem zakonu ni dovolj natančno opredeljeno, v katerih primerih lahko urad prične z zbiranjem in analizo podatkov, informacij in dokumentacije. Urad ima namreč precej široka pooblastila v primerih, ko zazna, da v zvezi z nekim poslovnim razmerjem, osebo ali transakcijo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Zaradi tega je za zagotovitev tako pravne varnosti zavezancev in drugih oseb (fizičnih in pravnih), zoper katere se izvajajo ukrepi urada, kot tudi zaradi zakonitosti delovanja urada, potrebno natančno opredeliti razloge, ki privedejo do pričetka zbiranja in analize podatkov, informacij in dokumentacije.

Na novo je določeno le, da urad sprejema in analizira tudi druge podatke in informacije, vendar le pod pogojem, da vsebujejo razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Na ta način urad pridobi zakonsko podlago za zbiranje drugih informacij, ki jih bo pridobil od subjektov, kot so agencije z javnimi pooblastili, ali iz javno dostopnih podatkov. Urad bo seveda ohranil diskrecijsko pravico o tem, ali bo na podlagi podatkov, pridobljenih tudi na drug način, pričel z operativno analizo, ali bo sprejel odločitev, da operativne analize ne bo izvedel. Torej, ne glede na morebitne zunanje vplive bo urad deloval v skladu z določbami predloga tega zakona, ki se nanašajo na njegovo operativno neodvisnost in samostojnost pri sprejemanju odločitev.

K 78. členu (analitična funkcija urada)

S členom se prenaša osmi odstavek 32. člena Direktive 2015/849/EU, ki je usklajen tudi s pojasnili k FATF priporočilu 29. Direktiva 2015/849/EU v tretjem odstavku 32. člena najprej definira FIU kot osrednji nacionalni organ, odgovoren za sprejemanje in analiziranje sporočil o sumljivih transakcijah in drugih relevantnih informacij v zvezi s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji in financiranjem terorizma, ter za posredovanje rezultatov analiz pristojnim organom. V skladu s tem se analitični proces na FIU-ju načeloma prične z analizo posameznega ali več sporočil o sumljivih transakcijah (odvisno od količine prejetih sporočil), drugih podatkov, obvestil in informacij in se nadaljuje z analizo dodatno zbranih podatkov. Analitična funkcija urada je v nadaljevanju posebej urejena v osmem odstavku 31. člena Direktive 2015/849/EU, ki analize loči na operativne in strateške. Skladno s tem je v predlaganem členu opredeljeno, da urad na podlagi informacij, podatkov in dokumentacije, ki jih prejme na podlagi določil tega zakona, opravlja operativne analize, osredotočene na posamezne ali več sumljivih transakcij, osebe, premoženja ali sredstva in na druge prejete podatke, ter strateške analize, osredotočene na ugotavljanje tipologij in trendov pranja denarja in financiranja terorizma.

K 79. členu (zahteva organizaciji za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih), k 80. členu (zahteva odvetniku, odvetniški družbi ali notarju za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah ali osebah) in k 81. členu (zahteva državnemu organu ali nosilcem javnih pooblastil za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah ali osebah)

Predlog zakona zaradi uskladitve s 33. členom Direktive 2015/849/EU v predlaganih členih podrobneje določa, kdaj lahko urad od zadevnih subjektov zahteva podatke in informacije. Poleg sumov, povezanih s transakcijami in osebami, se členi sedaj sklicujejo tudi na premoženje in sredstva, kot so definirana v 3. členu predloga zakona.

K 82. členu (zahteva drugim osebam javnega in zasebnega prava za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

Izkušnje pri izvajanju nalog urada v zvezi analiziranjem sumljivih transakcij so pokazale, da urad v posameznih primerih ni mogel pridobiti vseh podatkov od nekaterih subjektov, saj mu obstoječi zakon tega ne omogoča. Za odpravo te pomanjkljivosti je v predlaganem členu določeno, da lahko urad v primerih, ko presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, tudi od drugih oseb javnega in zasebnega prava, ki niso zajete v 81. členu, zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, s katerimi taka oseba razpolaga in ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali

kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

K 83. členu (odredba o začasni ustavitvi transakcije) in k 84. členu (prenehanje začasne ustavitve transakcije)

V zvezi z ukrepom začasne ustavitve transakcije se je v praksi pokazalo, da ima urad v primerih, ko odredi začasno ustavitev ob koncu tedna (četrtek ali petek) na voljo premalo časa, da zbere vse potrebne podatke za izdelavo obvestila o sumljivih transakcijah, ki ga mora v teh primerih poslati pristojnim organom (policiji in tožilstvu). Pomanjkanje časa je še posebej izrazito v zadevah, ki so povezane s tujino, saj je potrebno v razmeroma kratkem času preko vikenda pridobiti potrebne podatke od tujih FIU-jev. Da bi se izognili navedeni slabosti, se v predlogu zakona trajanje začasne ustavitve transakcije povečuje z 72 ur na pet delovnih dni. Navedena sprememba ne bo imela negativnih administrativnih učinkov, saj ne gre za bistveno podaljšanje ukrepa.

Zaradi uskladitve s sedmim odstavkom 32. člena Direktive 2015/849/EU je nadalje v prvem odstavku predloga tega člena izrecno navedeno, da je namen ukrepa začasne ustavitve transakcije v tem, da se uradu zagotovi potreben čas, da bi lahko analiziral sumljivo transakcijo in druge podatke in informacij, ter svoje ugotovitve posređoval pristojnim organom. Podobno določbo vsebuje tudi 14. člen Konvencije Sveta Evrope št. 198.

K 85. členu (zahteva za tekoče spremljanje finančnega poslovanja stranke)

Predlagani člen, ki se nanaša na sprotno spremljanje transakcij (*angl: "monitoring order"*), ohranja besedilo iz obstoječega zakona z manjšimi redakcijskimi spremembami in dopolnitvami. Na ta način predlog zakona ostaja usklajen z določbo 7. člena Konvencije Sveta Evrope št. 198, ki med drugim zahteva sprejem takšnih zakonskih ukrepov, s katerimi je mogoče v določenem obdobju spremljati bančne transakcije, ki se izvajajo prek enega ali več ugotovljenih računov.

K 86. členu (pobudniki)

V prvem odstavku predlaganega člena so poleg razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma vključeni tudi razlogi za sum povezanih predhodnih kaznivih dejanj. S tem je pravna podlaga za dajanje pobud na urad v zvezi s predhodnimi kaznivimi dejanji v zakonu bolj jasno definirana.

Finančna uprava Republike Slovenije je s predlogom tega člena tudi uvrščena med pobudnike, kar pomeni, da bo zaradi združitve Davčne uprave Republike Slovenije in Carinske uprave Republike Slovenije v nov organ, pobude ki se nanašajo na sume pranja denarja ali financiranja terorizma povezane tako s področjem davkov kot carin, na urad naslavljala Finančna uprava Republike Slovenije.

K 87. členu (pobuda državnega tožilstva v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora)

Namen predlaganega člena je, da urad pridobi določena pooblastila tudi v zvezi z odkrivanjem premoženja nezakonitega izvora. Zato je v tem členu vzpostavljen pravni temelj oziroma materialna podlaga za posredovanje podatkov urada tožilstvu. V primerih, ko državno tožilstvo vodi postopek finančne preiskave v skladu z zakonom, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na obrazloženo pisno pobudo državnega tožilstva. Urad pri zbiranju podatkov smiselno uporablja pooblastila, določena v 79. do 84. členu in poglavju o mednarodnem sodelovanju predloga tega zakona.

K 88. členu (obvestilo o sumljivih transakcijah)

Zaradi uskladitve besedila z ostalimi členi je v tem člen dodano, da urad pošlje pristojnim organom pisno obvestilo tudi kadar presodi, da so razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanja ali financiranja terorizma podani tudi v zvezi s premoženjem ali sredstvi.

K 89. členu (informacija o drugih kaznivih dejanjih)

Predlog člena ne navaja več kataloško, v zvezi s katerimi kaznivimi dejanji lahko urad pošlje informacijo pristojnim organom, ker se je v praksi pokazalo, da je urad sumil na kaznivo dejanje, ki ni sodilo v nobeno od teh kategorij, zato te informacije ni smel poslati pristojnim organom. Namesto tega predlog člena določa, da urad pošlje informacijo pristojnim organom, kadar so podani razlogi za sum storitve kaznivih dejanj, določenih v Kazenskem zakoniku, ki se preganjajo po uradni dolžnosti in za katere je predpisana kazen zapora. V členu je sedaj tudi izrecno navedeno, da je pisni informaciji priložena tudi potrebna dokumentacija, česar obstoječi zakon ne določa.

K 90. členu (povratna informacija)

V skladu s tretjim odstavkom 46. člena Direktive 2015/849/EU je v predlaganem členu v zvezi s povratnimi informacijami tudi predpisana obveznost urada, da zavezance obvešča o koristnosti in uporabnosti sporočenih sumljivih transakcij.

K 91. členu (splošne določbe)

Poglavje o mednarodnem sodelovanju je v tretji direktivi vsebovalo samo en člen, ker je bila ta materija podrobneje obravnavana v *Sklepu Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med enotami za finančni nadzor (FIU-ji) držav članic pri izmenjavi informacij*. V Direktivi 2015/849/EU je poglavje o sodelovanju širše zastavljeno in vsebuje podrobnejše, poglobljene in posodobljene določbe o sodelovanju med FIU-ji, ki povzemajo tudi določila omenjenega sklepa, določbe o nacionalnem sodelovanju, sodelovanju pristojnih organov z evropskimi nadzorniki in sodelovanju FIU-jev z Evropsko komisijo.

Predlog zakona v 91. členu zato na splošno določa, da se sodelovanje urada s tujimi FIU-ji nanaša na izmenjavo podatkov, informacij in dokumentacije na zaprosilo urada ali tuje FIU, ali na podlagi spontanega pobuda za izmenjavo. Nadalje člen navaja primere, v katerih urad sodeluje z Evropsko komisijo. V člen je vključena tudi določba, ki zagotavlja pravno podlago za podpisovanje dogovorov o sodelovanju s tujimi FIU-ji.

V sedmi odstavku predlaganega člena je prenesen 57. člen Direktive 2015/849/EU, ki določa, da različne definicije davčnih kaznivih dejanj v posameznih državah članicah ne smejo ovirati izmenjav podatkov med FIU-ji držav članic.

K 92. členu (zaprosilo tuji finančno obveščevalni enoti za predložitev podatkov)

92. člen predloga zakona v skladu s prvim odstavkom 53. člena Direktive 2015/849/EU vsebuje določbo, da lahko urad od tujega FIU-ja zahteva predložitev podatkov tudi, če v času izmenjave podatkov predhodno kaznivo dejanje ni identificirano. Nadalje je v drugem odstavku tega člena določeno, da mora zahteva za predložitev podatkov vsebovati pomembna dejstva in okoliščine v zvezi z razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in namen uporabe zaprosenih podatkov.

V četrtem odstavku je ohranjeno dosedanje besedilo, ki je usklajeno s 55. členom Direktive 2015/849/EU in določa, da se pridobljena informacija lahko uporabi samo za namene, za katere je bila pridobljena, in da urad prejetih podatkov ne sme pošiljati ali dati na vpogled brez predhodnega soglasja tujega FIU-ja.

K 93. členu (predložitev podatkov in informacij na zaprosilo tuje finančno obveščevalne enote)

Določbe iz 92. člena so smiselno prenesene tudi v 93. člen, ki se nanaša na predložitev podatkov tujemu FIU-ju. V skladu z drugim odstavkom 53. člena Direktive 2015/849/EU je v tem členu določeno, da urad pri pridobivanju podatkov od zavezancev, kadar odgovarja na zaprosilo tujega FIU-ja, uporabi vsa pooblastila, ki mu jih daje na voljo predlagani zakon.

V skladu s tretjim odstavkom 53. člena Direktive 2015/849/EU je v tretjem odstavku predlaganega 91. člena izrecno navedeno, da lahko urad zavrne izpolnitev zaprosila FIU-ja le izjemoma v primerih, ko ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe, ali če bi bila predložitev podatkov in informacij v nasprotju s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije. Zavrnitev zaprosila mora urad ustrezno obrazložiti.

Člen prenaša tudi prvi in drugi odstavka 55. člena Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerima določa, da smejo tuji FIU-ji predložene podatke, informacije in dokumentacijo uporabiti izključno za namene, za katere so bile posredovane, in da jih ne sme pošiljati ali dati na vpogled tretjim osebam brez predhodnega soglasja urada ali jih uporabiti v nasprotju s pogoji in omejitvami, ki jih določi urad. Soglasje za pošiljanje informacij drugim organom mora biti dano v čim krajšem času in v največjem možnem obsegu. V členu je nadalje določeno, v katerih primerih lahko urad zavrne izdajo soglasja za odstop podatkov tretjim osebam.

K 94. členu (spontana pobuda za predložitev podatkov tuji finančno obveščevalni enoti)

Spontana predložitev podatkov tuji finančno obveščevalni enoti je določena v prvem odstavku 53. člena Direktive 2015/849/EU. V zvezi s tem se smiselno uporabljajo določbe tega predloga zakona o mednarodnem sodelovanju.

K 95. členu (povratna informacija)

Zaradi uskladitve s FATF priporočilom 40 je v predlogu 94. člena predpisano, da urad FIU-ju države članice ali tretje države na njeno zahtevo ob pogoju dejanske vzajemnosti pošlje povratno informacijo o koristnosti in uporabnosti prejetih podatkov in informacijo o rezultatu analize, ki jo je izdelal na podlagi podatkov, prejetih od tujega FIU-ja. Enako povratno informacijo lahko urad zahteva od tujega FIU-ja.

K 96. člen (začasna ustavitev transakcije na pobudo tuje finančno obveščevalne enote) in k 97. členu (pobuda tuji finančno obveščevalne enote za začasno ustavitev transakcije)

Člena ohranjata sedanje besedilo s tem, da se zaradi uskladitve s predlaganim 83. členom čas začasne ustavitve transakcije z 72 ur podaljša na pet delovnih dni. Člena prenašata sedmi odstavek 32. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa obveznost začasne ustavitve tudi na pobudo tujega FIU-ja, ki je sicer že vsebovana v obstoječem zakonu.

K 98. členu (varni komunikacijski sistemi)

V skladu s prvima odstavkoma 53. in 56. člena Direktive 2015/849/EU je v tem členu predloga zakona določba, ki predpisuje uporabo varnih infrastruktur za izmenjavo informacij. Pri tem sta mišljena zlasti varno decentralizirano računalniško omrežje FIU.net in metode, ki jih ponuja, ali njegov naslednik ter zaščiteno računalniško omrežje »Egmont Secure Web«, ki ga uporabljajo članice skupine Egmont in tudi nekatere druge države.

K 99. členu (diagonalna izmenjava)

Predlog člena ureja mednarodno sodelovanje urada z organi, ki niso FIU-ji. Gre za tako imenovano diagonalno izmenjavo podatkov, ki jo Direktiva 2015/849/EU sicer ne obravnava, vendar je vključena v predlog zakona zaradi uskladitve s FATF priporočilom 40. V pojasnilih k temu priporočilu je namreč navedeno, da bi morale države dovoliti svojim organom posredno izmenjavo informacij, kar pomeni, da informacija potuje do prosilca preko enega ali več domačih ali tujih organov.

V skladu s tem je zaradi povečanja učinkovitosti mednarodnega sodelovanja in izmenjave podatkov med različnimi organi, ki niso FIU-ji, v predlogu člena uvedena možnost, da lahko urad za podatke, informacije in dokumentacijo posredno zaprosi tudi tuje organe države članice ali tretje države, pristojne za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, kot so organi odkrivanja in pregona, nadzorni organi in drugi organi, vendar mora takšna izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije potekati izključno preko finančno obveščevalne enote te države z uporabo

varnih komunikacijskih sistemov. Enako velja za zaprosila, ki jih na urad preko tujega FIU-ja naslovijo tuji organi, pristojni za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma.

K 100. členu (preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma)

Predlog člena ohranja besedilo iz obstoječega zakona ter natančneje opisuje načine izvajanja nalog preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih opravlja urad.

K 101. členu (predložitev podatkov uradu)

Glede na dosedanje besedilo je zaradi jasnosti določbe v predlog člena dodana 4. točka, ki določa, da lahko urad zahteva tudi podatke o vseh transakcijah in njihovih strankah, ki so opravljene znotraj Republike Slovenije.

K 102. členu (predložitev podatkov sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji)

Predlog zakona zasleduje tudi cilj izboljšanja sodelovanja in izmenjave informacij med uradom ter policijo, tožilstvom in sodiščem na operativnem področju, kot je predvideno v FATF priporočilu 31 in 32. členu Direktive 2015/849/EU. V skladu s predlogom 102. člena zakona lahko urad sedaj predloži policiji, tožilstvu ali sodišču na njihovo obrazloženo pisno zahtevo podatke iz evidenc oseb in transakcij, ki se nanašajo na gotovinske in sumljive transakcije, podatke iz evidenc prejetih pobud, poslanih obvestil in informacij ter iz evidenc sporočenih dejstev o sumih pranja denarja ali financiranja terorizma, prejetih od nadzornih organov, ter nekaterih drugih evidenc. Iz obrazložene pisne zahteve za predložitev podatkov mora biti razvidno, da policija, tožilstvo ali sodišče podatke potrebujejo pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za odkrivanje, pregon ali sojenje kaznivih dejanj pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za zavarovanje ali odvzem premoženjske koristi.

Odločitev o morebitnem pošiljanju podatkov tem organom sprejme urad samostojno, kar pomeni, da lahko v izjemnih primerih, pod pogoji iz četrtega odstavka, zahtevo tudi zavrne. Operativna neodvisnost urada se namreč kaže predvsem v tem, kakšna je možnost dajanja navodil uradu s strani drugih organov in možnost dostopa do evidenc urada s strani drugih organov. Čim večja je ta možnost, tem manjša je stopnja operativne neodvisnosti urada.

V peti odstavek člena je prenesen tudi šesti odstavek 32. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa, da morajo policija, tožilstvo in sodišče uradu enkrat letno poslati tudi povratno informacijo o ugotovitvah, do katerih so prišli na podlagi podatkov, prejetih od urada.

32. člen Direktive 2015/849/EU je sicer deloma že implementiran v 86. členu predloga zakona, ki omogoča pristojnim organom, da na urad podajo obrazloženo pisno pobudo, ki jo lahko urad zavrne, če oceni, da sumi niso dovolj obrazloženi. Urad torej že sedaj prejema pobude pristojnih organov in se samostojno odloča, ali bo na njihovi podlagi pričel obravnavati oziroma analizirati zadevo. Vendar v skladu z obstoječim zakonom urad odgovori na pobudo s pisnim obvestilom o sumljivih transakcijah ali z informacijo le v primeru, če ugotovi razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ali drugih določenih kaznivih dejanj. Nikoli pa urad avtomatično ne odgovarja na zahteve pristojnih organov po podatkih iz njegovih evidenc, kar bo z uveljavitvijo tega člena omogočeno.

K 103. členu (predložitev podatkov Finančni upravi Republike Slovenije)

Predlog zakona nadalje daje možnost Finančni upravi Republike Slovenije, da od urada pisno zahteva podatke iz evidenc gotovinskih transakcij in nakazil v določene države, ki jih ta potrebuje za namene izvajanja nekaterih določb Zakona o finančni upravi in Zakona o davčnem postopku. Takšna ureditev je v svetu zelo redka, ker davčni in carinski organi večinoma niso organi odkrivanja ali pregona, vendar glede na izkušnje in dosedanje prakse sodelovanja med uradom in nekdanjo davčno in carinsko upravo ugotavljamo, da bi bili pri izvajanju finančnega nadzora in finančnih preiskav zanj koristni vsaj podatki iz evidence urada o gotovinskih transakcijah. Urad bo torej FURS na njeno obrazloženo pisno zahtevo lahko posredoval podatke, ki se nanašajo na gotovinske transakcije v vrednost nad 15.000 evrov ter negotovinske transakcije, opravljene v državi, ki so po ocenah

mednarodnih organizacij »davčne oaze«, »off shore« območja, ali v države, ki po oceni FAFT ne izpolnjujejo mednarodnih standardov, oziroma na račune družb, ki imajo sedež v teh državah. FURS bi podatke lahko pridobival izključno za namene finančnega nadzora, finančne preiskave, nadzora prirejanja iger na srečo, nadzora nad prijavo prenosa gotovine preko meja Evropske unije in izvajanja nalog na podlagi predpisov Evropske unije, ki urejajo medsebojno pomoč.

Odločitev o morebitnem pošiljanju podatkov FURS sprejme urad samostojno, kar pomeni, da lahko v izjemnih primerih, pod pogoji iz tretjega odstavka predlaganega člena, zahtevo tudi zavrne.

K 104. členu (predložitev podatkov organu, pristojnemu za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov ali za odločanje na podlagi predpisov, ki urejajo omejevalne ukrepe)

Predlagani člen uvaja zakonsko podlago za predložitev podatkov organu, pristojnemu za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov ali za odločanje na podlagi predpisov, ki urejajo omejevalne ukrepe. V praksi se je izkazalo, da urad nima pravne podlage za predložitev podatkov predvsem Stalni medresorski skupini za omejevalne ukrepe, ki deluje v okviru Ministrstva za zunanje zadeve.

V predlog zakona je na ta način deloma preneseno tudi FATF priporočilo 2, ki nalaga državam, da vzpostavijo učinkovite mehanizme, ki bodo omogočali pristojnim organom, da sodelujejo in koordinirajo politike in aktivnosti, ne samo na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, temveč tudi na področju financiranja širjenja orožja za množično uničevanje.

Predložitev podatkov in zavrnitev zahteve je v predlaganem členu urejeno podobno kot v 102. členu predloga zakona.

K 105. členu (poročanje vladi)

Člen ohranja dosedanje besedilo in določa, da urad najmanj enkrat letno o svojem delu poroča Vladi.

K 106. členu (Finančna uprava Republike Slovenije)

Zaradi združitve Davčne uprave Republike Slovenije in Carinske uprave Republike Slovenije v Finančno upravo Republike Slovenije so v členu izvedene le redakcijske spremembe, vsebinsko pa glede na obstoječi zakon ni sprememb.

K 107. členu (sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi)

Državna tožilstva in sodišča so zaradi centralizacije in analize podatkov s področja pranja denarja in financiranja terorizma uradu dolžna posredovati določene podatke, med katerimi so tudi podatki o fazi kazenskega postopka ali postopka o prekršku in njihovi zadnji odločitvi v posamezni fazi. Ker se je v praksi pokazalo, da ti podatki niso vedno posodobljeni, predlog zakona širi obseg posredovanih podatkov na opravično številko zadeve, iz katere je mogoče fazo postopka razbrati.

K 108. členu (prepoved razkritja)

Predlagani člen prenaša prvi, drugi in šesti odstavek 39. člena Direktive 2015/849/EU in se nanaša na prepoved razkritja (*angl: »tipping off«*) podatkov o sumljivih transakcijah, ki jih uradu sporočajo zavezanci. Kot že v obstoječem zakonu tudi v predlaganem 108. členu na splošno velja, da zavezanci in njihovi zaposleni, člani upravnih, nadzornih ali drugih poslovnih organov in druge osebe, ki so jim na kakršenkoli način dostopni tajni podatki iz predloga zakona, ne smejo razkriti, da so podatke, ki se nanašajo na sumljive transakcije, posredovali uradu, oziroma da so od urada prejeli zahtevo za posredovanje določenih podatkov, odredbo o začasni ustavitvi transakcije ali v zvezi s tem dana navodila oziroma zahtevo o tekočem spremljanju poslovanja stranke. Novost v predlaganem členu je določba, da se ne sme razkriti niti podatek o tem, da urad zoper stranko ali tretjo osebo izvaja tako imenovano operativno analizo, pri čemer gre za uskladitev s prvim odstavkom 39. člena Direktive 2015/849/EU. Še vedno velja tudi prepoved obveščanja stranke o tem, da je zoper njo ali tretjo osebo uveden predkazenski ali kazenski postopek zaradi pranja denarja ali financiranja terorizma. V zvezi s

tem je zaradi jasnosti dosedanjí izraz preiskava nadomeščen s predkazenskim in kazenskim postopkom.

Predlog zakona v četrtem odstavku v skladu z drugim odstavkom 39. člena Direktive 2015/849/EU izrecno določa, da prepoved razkritja ne velja v primeru, ko zavezanec razkrije podatke, ki so v skladu s predlogom zakona obravnavani kot tajni, državnemu tožilstvu oziroma sodišču zaradi kazenskega pregona.

Ena od predlaganih novosti je, da zavezanci in njihovi zaposleni, člani upravnih, nadzornih ali drugih poslovnih organov in druge osebe, ki so jim na kakršenkoli način dostopni tajni podatki iz predloga zakona, podatkov iz prvega odstavka 108. člena ne smejo razkriti niti nadzornim organom iz 126. člena predloga zakona, razen uradu. Vendar pa prepoved razkritja za nadzorne organe v skladu drugim odstavkom 39. člena Direktive 2015/849/EU ne velja za sumljive transakcije. Tako se lahko nadzornim organom, kot so Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor in drugim nadzornim organom, v skladu petim odstavkom 108. člena podatki o sumljivih transakcijah iz 1. točke prvega odstavka razkrijejo izključno v primerih, ko ti izvajajo nadzor nad izvajanjem določb predloga tega zakona. Ostale podatke iz 2. do 6. točke prvega odstavka 108. člena, kot sta na primer odredba urada o začasni ustavitvi transakcije ali zahteva urada o tekočem spremljanju poslovanja stranke, pa lahko preverijo samo na uradu.

Predlog zakona še vedno posebej določa, da so tajni podatki tudi tisti, ki jih urad posreduje pristojnim državnim organom v obliki obvestil o sumljivih transakcijah ali informacij o drugih kaznivih dejanjih, na novo pa tudi vsi podatki, ki jih urad predloži policiji, tožilstvu, sodišču, Finančni upravi Republike Slovenije in Ministrstvu za zunanje zadeve na podlagi 102., 103. in 104. člena predloga zakona. Navedeni podatki in ukrepi urada torej predstavljajo tajnost v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, njihovo razkritje pa pomeni kršitev, ki je sankcionirana v Kazenskem zakoniku (izdaja tajnih podatkov po 260. členu KZ-1). Oznako tajnosti lahko umakne le predstojnik urada, zlasti v primerih, ko bo na primer kazenski postopek že v fazi javne glavne obravnave ali v drugih podobnih primerih, ko varovanje tajnosti ne bo več potrebno.

V tem členu je v skladu s šestim odstavkom 39. člena Direktive 2015/849/EU še vedno predvideno, da v primeru, ko poskušajo odvetniki, odvetniške družbe, notarji, revizijske družbe, samostojni revizorji in pravne ali fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, stranko odvrniti od nezakonite dejavnosti, to ne predstavlja razkritja podatkov.

K 109. členu (razkritje podatkov v okviru skupine)

Tretja Direktiva 2005/60/ES je v 3. in 4. odstavku 28. člena določala tudi druge izjeme, ko naj prepoved razkritja ne bi veljala. Tako naj bi bilo iz tega izključeno tudi posredovanje podatkov znotraj bank, zavarovalnic in investicijskih družb, ki so v istem finančnem konglomeratu, ter posredovanje podatkov osebam, ki opravljajo poklicno dejavnost v isti pravni osebi ali mreži, ki ji pripada ta oseba. Glede na recital 33 Direktive 2005/60/ES, ki je izrecno določal, da je pri razlagi 28. člena potrebno primarno upoštevati nacionalno zakonodajo o varstvu podatkov in poslovne skrivnosti, navedene izjeme niso bile vključene v veljavni zakon.

Direktiva 2015/849/EU pa se sedaj v recitalih ne sklicuje več na nacionalno zakonodajo. Tako je v tretjem odstavku 39. člena Direktive 2015/849/EU iz prepovedi razkritja izključeno posredovanje podatkov o sumljivih transakcijah med kreditnimi in finančnimi institucijami iz držav članic ali med kreditnimi in finančnimi institucijami držav članic in njihovimi podružnicami ter hčerinskimi družbami v večinski lasti, če le-te izvajajo politike in postopke skupine. To pomeni, da sedaj izjema ne velja samo za posredovanje podatkov znotraj kreditnih ali finančnih institucij (bank, zavarovalnic in investicijskih družb), ki so v istem finančnem konglomeratu, kot doslej, ampak velja za vse institucije znotraj iste skupine (*angl: »group«*).

V skladu tretjim odstavkom 39. člena Direktive 2015/849/EU je zato v 109. členu predloga zakona določeno, da prepoved razkritja ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi institucijami in med finančnimi institucijami iz držav članic, ki so del iste skupine, in če so politike in postopki skupine enakovredni določbam tega zakona. Prepoved razkritja prav tako ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi ali finančnimi institucijami iz držav članic in njihovimi podružnicami ali hčerinskimi družbami v večinski lasti, ki so ustanovljene v tretjih državah, če sta izpolnjena pogoja navedena v drugem odstavku 109. člena predloga zakona.

Takšna izmenjava podatkov ima ustrezno pravno podlago v nacionalni zakonodaji s področja varstva osebnih podatkov, ki določa, da je iznos osebnih podatkov v države članice EU prost. Iznos podatkov je možen le pod pogojem, da nacionalni nadzorni organ izda odločbo, da država, kamor se podatki iznašajo, zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov ali je na seznamu držav, za katere je že ugotovljeno, da izpolnjujejo te pogoje.

K 110. členu (razkritje podatkov v okviru mreže)

Predlagani člen prenaša četrti odstavek 39. člena Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim je v členu določena izjema, da prepoved razkritja ne velja, če gre za razkritje podatkov med odvetniki, odvetniškimi družbami, notarji, revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji, pravnimi in fizičnimi osebami, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev in storitev davčnega svetovanja, pod pogojem, da opravljajo svojo poklicno dejavnost v isti pravni osebi ali mreži in imajo sedež v državah članicah. Določba se smiselno uporabi tudi v primeru, ko imajo naštetе osebe sedež v tretjih državah, pod pogojem, da se v tretjih državah izvajajo ukrepi odkrivanja in preprečevanja panja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam iz tega zakona. Pojem mreža je obrazložen v 45. točki 3. člena predloga zakona.

K 111. členu (razkritje podatkov v okviru istih kategorij)

Predlagani člen prenaša peti odstavek 39. člena Direktive 2015/849/EU in določa, pod katerimi pogoji ne velja prepoved razkritja v primerih, ki se nanašajo na isto stranko ali transakcijo, v kateri sodeluje dva ali več zavezancev. Prepoved razkritja tako ne velja med zavezanci, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi in finančnimi institucijami, odvetniki, odvetniškimi družbami, notarji, revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji ter pravnimi in fizičnimi osebami, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev, storitev davčnega svetovanja, če so izpolnjeni pogoji iz 1. do 3. točke prvega odstavka 111. člena predloga zakona.

K 112. členu (izjema od načela varovanja tajnosti)

Člen ohranja besedilo iz veljavnega zakona, pri čemer je pojem bančna tajnost nadomeščen s pojmom zaupni bančni podatki v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

K 113. členu (uporaba pridobljenih podatkov)

Zaradi dopolnjenega 102. člena in novih 103. in 104. člena predloga zakona je bilo potrebno ustrezno uskladiti drugi odstavek predlaganega 113. člena.

K 114. členu (obveščanje posameznika o obdelavi osebnih podatkov)

S predlaganim členom se prenaša 41. člen Direktive 2015/849/EU. Zavezanec mora vsako stranko, za katero zbira osebne podatke na podlagi določb predloga zakona, obvestiti o obdelavi osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

K 115. členu (rok hrambe podatkov pri zavezancu)

Rok hrambe podatkov v predlaganem 115. členu zakona se je za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma v skladu s prvim odstavkom 40. člena Direktive 2015/849/EU z dosedanjih deset let skrajšal na pet let. Tako morajo zavezanci podatke in dokumentacijo o pregledu stranke in posameznih transakcijah hraniti še pet let po prekinitvi

poslovnega razmerja s stranko ali opravljeni transakciji. V FATF priporočilu 11 je sicer predlagan rok hrambe najmanj pet let, vendar je v direktivi za vse države določen enotni petletni rok hrambe.

Nadalje je v drugem odstavku predlaganega 115. člena, glede na pomanjkljivost veljavnega zakona, v skladu s FATF priporočilom 11 določeno, kaj vse lahko obsega pripadajoča dokumentacija, ki jo je potrebno hraniti. Med pripadajočo dokumentacijo sodi tudi dokumentacija o poslovnih razmerjih in računih (bančni, trgovalni, itd.) ter dokumentacija, na podlagi katere je mogoča sledljivost domačih in čezmejnih transakcij.

V skladu s prvim odstavkom 40. člena Direktive 2015/849/EU je v predlaganem členu določeno, da se osebni podatki po preteku petletnega roka izbrišejo, razen če ni drugače določeno z nacionalno zakonodajo, ki določa okoliščine, v katerih je dovoljena nadaljnja hramba podatkov.

K 116. členu (podaljšanje roka hrambe podatkov)

Predlagani člen prenaša prvi odstavek 40. člena Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim se lahko po preteku petih let zahteva nadaljnja hramba podatkov in dokumentacije le, če je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje pranja denarja in financiranja terorizma. Navedena možnost je predpisana 116. členu predloga zakona, ki daje uradu, policiji, tožilstvu in sodišču možnost, da od zavezancev s pisno odredbo zahtevajo podaljšanje roka hrambe podatkov in pripadajoče dokumentacije za največ dodatnih pet let, če so podatki in dokumentacija potrebni za nemoteno izvedbo postopkov nadzora nad izvajanjem tega zakona, predkazenskega ali kazenskega postopka.

Razlogi za podaljšanje vključno z oceno potrebnosti in sorazmernosti podaljšanja roka hrambe morajo biti za vsak primer ustrezno obrazloženi.

K 117. členu (podaljšanje roka hrambe podatkov po uveljavitvi zakona)

V 117. členu je glede na drugi odstavek 40. člena Direktive 2015/849/EU uvedena možnost, da urad, policija, tožilstvo ali sodišče s pisno odredbo zahtevajo, da zavezanci hranijo podatke in pripadajočo dokumentacije še pet let od datuma uveljavitve tega zakona. Pri tem mora biti izpolnjen pogoj, da so podatki in pripadajoča dokumentacija potrebni za nemoteno izvedbo predkazenskih ali kazenskih postopkov, ki so na dan uveljavitve tega zakona še v teku.

Rok hrambe petih let lahko urad, policija, tožilstvo ali sodišče še enkrat podaljšajo za največ pet let ob pogoju, da v odredbi obrazložijo razloge vključno z oceno potrebnosti in sorazmernosti ponovnega podaljšanja roka hrambe.

K 118. členu (rok hrambe podatkov pri Finančni upravi Republike Slovenije) in k 119. členu (rok hrambe podatkov v uradu)

Predlog zakona ohranja obstoječi 12-letni rok hrambe pri Finančni upravi Republike Slovenije in v uradu.

K 120. členu (zbiranje statističnih podatkov urada)

Zbiranje statističnih podatkov za potrebe ugotavljanja učinkovitosti sistemov za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma in za namene priprave nacionalne ocene tveganja je zaradi doseganja natančnosti in primerljivosti med posameznimi državami članicami posebej urejeno v 44. členu Direktive 2015/849/EU. V skladu s tem in zaradi zaznanih praktičnih težav pri zbiranju statističnih podatkov od različnih državnih organov je v 120. členu predloga zakona najprej izrecno določeno, katere statistične podatke mora zbirati urad, in ločeno v 121. členu, katere morajo zbirati sodišča, tožilstva in drugi državni organi.

Ker je urad kot osrednji organ na tem področju že do sedaj zbiral in objavljал statistične podatke v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma, je v 120. členu predloga zakona naveden nabor podatkov, kot jih zahteva Direktiva 2015/849/EU in ki se nanašajo predvsem na število sporočenih

sumljivih transakcij uradu in številu obvestil o sumljivih transakcijah, ki jih je urad posredoval pristojnim organom. Med temi statističnimi podatki so po novem tudi podatki o obsegu, velikosti in pomembnosti različnih sektorjev, ki spadajo v področje uporabe tega zakona.

K 121. členu (zbiranje statističnih podatkov drugih organov)

V predlagani 122. člen je prav tako prenesen 44. člen Direktive 2015/849/EU. Člen predpisuje, katere statistične podatke morajo zbirati sodišča, tožilstva in drugi državni organi (policija). Statistični podatki se nanašajo predvsem na število oseb, zoper katere potekajo predkazenski in kazenski postopki, in sicer od kriminalistične preiskave, ki jo izvaja policija, do sodbe, ki jo izreče sodišče v zadnji fazi postopka.

Zaradi centralizacije statističnih podatkov je v predlogu zakona predlagana rešitev, da sodišča, tožilstva in drugi državni organi svoje statistične podatke enkrat letno, najkasneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, posredujejo uradu. Na ta način bo urad imel na enem mestu zbrane vse podatke, ki jih med drugim potrebuje tudi za izvajanje svojih nalog pri usposabljanju zavezancev in posredovanju povratnih informacij zavezancem o učinkovitosti nacionalnega sistema za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.

K 122. členu (objava statističnih podatkov)

V skladu s tretjim odstavkom 44. člena Direktive 2015/849/EU in zaradi centralizacije statističnih podatkov je v predlogu zakona predlagana rešitev, da statistične podatke urada, sodišča, tožilstva in drugih državnih organov, enkrat letno na svoji spletni strani objavi urad in jih v skladu s četrtem odstavkom 44. člena Direktive 2015/849/EU tudi pošlje Evropski komisiji.

K 123. členu (upravljanje evidenc)

V 123. členu predloga zakona so natančno določene evidence, ki so jih dolžni upravljati zavezanci in posebej odvetniki, odvetniške družbe, notarji, Finančna uprava Republike Slovenije in urad. Poleg teh evidenc, ki jih predpisuje že obstoječi zakon, je zaradi nove obveznosti poslovnih subjektov, da morajo voditi evidenco o svojih dejanskih lastnikih iz 29. in 30. člena tega predloga zakona, v petem odstavku 123. člena dodatno predpisana tudi ta nova evidenca.

K 124. členu (vsebina evidenc)

Predlog zakona v 124. členu posebej opredeljuje konkretne podatke, ki jih morajo vsebovati predpisane evidence. Gre za katalog podatkov, na katerega se navezujejo tudi druge določbe v predlogu zakona. Zaradi uskladitve z določbami, ki se nanašajo na predložitev podatkov urada policiji, tožilstvu, sodišču in Finančni upravi Republike Slovenije, ter uskladitve z določili, ki nalagajo poslovnim subjektom vodenje in upravljanje evidenc o svojih dejanskih lastnikih, sta v šestnajstem in sedmem odstavku 124. člena predloga zakona predpisani vsebini dveh novih evidenc. V skladu s petim odstavkom 30. člena Direktive 2015/849/EU, ki posredno določa tudi minimalni nabor podatkov za identifikacijo dejanskega lastnika stranke, je nabor podatkov v prvem in novem sedemnajstem odstavku 124. člena predloga zakona razširjen tudi na datum rojstva, državljanstvo in višino lastniškega deleža ali načina nadzora dejanskega lastnika v gospodarskem subjektu, vključeni pa so še podatki o vrsti in nazivu izdajatelja uradnega osebne dokumenta.

Z natančno določitvijo evidenc, ki jih morajo na podlagi predloga zakona upravljati zavezanci, Finančna uprava Republike Slovenije, urad in poslovni subjekti, je v celoti zadoščeno zahtevam zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

K 125. členu (evidenca o dostopu nadzornih organov do podatkov, informacij in dokumentacije)

Predlog zakona posebej ureja tudi obveznost vodenja posebne ločene evidence o dostopu organov nadzora do podatkov, ki so jih skladno s predlogom zakona dolžni pridobivati in uradu posredovati zavezanci. Obveznost vodenja takšne evidence vključuje tudi zahtevo po obveščanju urada s strani

zavezanca o vsakem dostopu do teh podatkov, ki ga je pri zavezancu opravil pristojni organa nadzora, in sicer v roku treh delovnih dni.

K 126. členu (nadzorni organi in njihovo ukrepanje)

Določbe v zvezi z nadzornimi organi in njihovimi pristojnostmi za ukrepanje se v predlogu zakona vsebinsko ne razlikujejo od obstoječe ureditve. Glede na to, da je bil Urad Republike Slovenije za nadzor prirejanja iger na srečo ukinjen, njegove pristojnosti pa prenesene na Finančno upravo Republike Slovenije, je bila potrebna ustrezna redakcijska sprememba v točki e) prvega odstavka predlaganega člena.

K 127. členu (nadzor in ocena tveganja)

Predlagani 127. člen prenaša nekatere določbe 48. člena Direktive 2015/849/EU. V skladu s šestim odstavkom 48. člena Direktive 2015/849/EU je v tem členu določeno, da morajo nadzorni organi pri nadzoru nad zavezanci uporabljati pristop, ki temelji na tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma. To pomeni, da morajo biti pogostost, obseg in intenzivnost nadzora odvisni od ugotovljenih tveganj za pranje denarja in financiranje terorizma iz nacionalne ocene tveganja, mednarodnih tveganj in tveganj posameznih zavezancev.

V skladu z desetim odstavkom 48. člena Direktive 2015/849/EU morajo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri načrtovanju in izvajanju inšpekcijskega nadzora upoštevati tudi smernice evropskih nadzornih organov, ki se izdajo v dveh letih od začetka veljavnosti Direktive 2015/849/EU. Smernice bodo vsebovale tudi ukrepe, ki jih bo potrebno sprejeti pri nadzoru, ki temelji na tveganjih, pri čemer se bosta upoštevala predvsem narava in obseg poslovanja zavezancev.

Četrti odstavek predlaganega 127. člena določa vlogo urada v zvezi s pristopom, ki temelji na oceni tveganja. Urad ima kot osrednji organ za sprejemanje podatkov o nadzoru pregled nad vsemi podatki o opravljenih nadzorih in ugotovljenih kršitvah, ki jih izrekajo drugi nadzorni organi, opravlja pa tudi strateške in operativne analize. Glede na stopnjo tveganja, ki izhaja iz navedenih podatkov, s katerimi urad razpolaga, je v tem členu določeno, da lahko ostalim nadzornim organom predlaga izvedbo nadzora pri določenem zavezancu ali vrsti zavezancev.

K 128. členu (splošne pristojnosti urada)

V predlaganem členu so splošne pristojnosti urada enake obstoječi ureditvi in se nanašajo na pristojnost zbiranja in preverjanja podatkov, informacij in dokumentacije tako pri zavezancih kot državnih organih in nosilcih javnih pooblastil. Sprememba je predvidena le glede skrajnega roka, v katerem morajo zavezanci uradu pisno posredovati podatke, informacije in dokumentacijo, in sicer je ta v predlogu zakona določen na tri dni. V obstoječem zakonu je določen na 15 dni, kar pa se je v praksi izkazalo kot nepotrebno dolgo odmerjen rok, saj mora zavezanec v vsakem primeru posredovati podatke brez odlašanja.

K 129. členu (pristojnosti urada v inšpekcijskem nadzoru)

V predlaganem 129. členu in nadaljnjih členih se omogoči uradu kot osrednjemu organu za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma opravljanje inšpekcijskih nadzorov na sami lokaciji. Namen te novosti je v izboljšanju in poenotenju sistema nadzora nad zavezanci ter učinkovitejšem sankcioniranju, ki bo s preventivnimi učinki vplivalo na izboljšanje celotnega sistema preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Trenutna ureditev Uradu ne omogoča optimalnega izvajanja njegovih nalog na področju nadzora nad izvajanjem ZPPDFT in posledično tudi na področju preprečevanja pranja denarja oz. financiranja terorizma. Za učinkovitejše opravljanje teh nalog nadzora je potrebno vzpostaviti zakonsko možnost za izvajanje vrste različnih dokaznih sredstev oz. dejanj v postopku nadzora, kot so ogled in pregled vseh poslovnih prostorov, listin, dokumentacije ter podatkov v elektronski obliki, zaslišanje strank in prič, zaseg listin in predmetov, da naštejemo le

najpomembnejše značilnosti t.im. »on-site« inšpekcijskih nadzorov. Potreba po podelitvi inšpekcijskih pooblastil z namenom povečanja učinkovitosti nadzora nad celotnim sistemom preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma je potrjena tudi s strani zunanjih ocenjevalcev, ki so v Sloveniji opravili pregled implementacije tega sistema in ugotovili pomanjkljivosti v zvezi . V okviru četrtega ocenjevanja Republike Slovenije je bilo v poročilu MONEYVAL ugotovljeno, da so v Sloveniji na ravni zakonodaje s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter druge področne zakonodaje vzpostavljene denarne in upravne sankcije, vključno z odvzemom ali zamrznitvijo licence finančni instituciji kot sankcijo v primeru, če le-ta ne izpolnjuje svojih obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranjem terorizma. Vendar je število sankcij, izrečenih v primeru kršitev teh predpisov, zelo majhno v razmerju do števila zavezancev po ZPPDFT, navedena praksa pa lahko vpliva na zmanjšanje učinkovitosti kaznovalnega režima. Pri tem je potrebno posebej poudariti, da bo za tiste zavezance, ki nimajo primarnega nadzornika in lahko le Urad opravi nadzor nad njimi, z uvedbo inšpekcijskih pooblastil končno omogočeno izvajanje nadzora na sedežu zavezanca ali v kraju, kjer le-ta neposredno izvaja ukrepe po ZPPDFT.

K 130. členu (inšpektor za preprečevanje pranja denarja)

Izvajanje inšpekcijskega nadzora bo naloga pooblaščenih uradnih oseb oz. inšpektorjev za preprečevanje pranja denarja. Glede pogojev za opravljanje nalog inšpekcijskega nadzora predlog zakona določa, da mora inšpektor izpolnjevati pogoje, ki jih za opravljanje nalog inšpekcijskega nadzora predpisuje zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor.

K 131. členu (uporaba zakona)

V zvezi s pooblastili, pristojnostmi, postopki in ukrepanjem se predlog zakona uveljavlja načelo samostojnosti pri opravljanju nalog nadzora ter napotuje na smiselno uporabo določb zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

K 132. členu (službena izkaznica)

Inšpektorji za preprečevanje pranja denarja se bodo izkazovali s službenimi izkaznicami. Minister, pristojen za finance bo v ta namen predpisal obliko izkaznice in postopek za njeno izdajo.

K 133. členu (uvedba postopka)

Postopek inšpekcijskega nadzora se začne po uradni dolžnosti zaradi zaščite javnega interesa, ki je v zagotavljanju izvajanja zakonodaje s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Navedena določba pomeni, da pooblaščene uradne osebe v okviru svojih pooblastil samostojno presodijo o začetku postopka inšpekcijskega nadzora, ter da druge osebe nimajo pravnega sredstva, s katerim bi lahko izsilile začetek postopka nadzora.

K 134. členu (pooblastila inšpektorja)

V predlaganem členu so natančneje določena pooblastila inšpektorjev za preprečevanje pranja denarja in se nanašajo na konkretne okoliščine pri izvedbi »on-site« inšpekcijskih nadzorov. Pri določitvi pooblastil se izhaja iz načela učinkovitosti pri zagotavljanju dostopa do vseh relevantnih podatkov z namenom izboljšanja sistema preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

K 135. členu (oviranje nadzora)

Za učinkovito izvedbo nadzora je potrebno zagotoviti ustrezno sodelovanje zavezanca, v predlaganem členu so zato predpisani ukrepi za primere oviranja inšpekcijskega nadzora s strani zavezanca. Tako je predvidena možnost opravljanja nadzora proti zavezančevi volji in celo ob pomoči policije, možen pa je tudi izrek denarne kazni v višini do enega odstotka zavezančevega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu. V primeru, da je nadzor ovira fizična oseba, se jo lahko kaznuje z denarno kaznijo do 50.000 eurov. Posebej pa je določeno, da se kot kršitelja šteje pravna oseba, če nadzor ovira član organa vodenja ali nadzora pravne osebe, zaposleni v pravni osebi ali pogodbeni sodelavci pravne osebe.

K 136. členu (zapisnik)

Urad kot inšpekcijski organ in njegovi inšpektorji za preprečevanje pranja denarja bodo v skladu določbami za vodenje inšpekcijskega nadzora sestavili zapisnik z vsemi sestavinami, ki jih mora zapisnik v upravnem inšpekcijskem postopku imeti. Glede na to, da bo lahko ugotovljeno dejansko stanje v inšpekcijskem nadzoru predmet obravnave prekrškovnega postopka, je v drugem odstavku predlaganega člena določeno, da se v zapisnik zapišejo tudi podatki, ki so potrebni za vodenje prekrškovnega postopka.

K 137. členu (odločba) in k 138. členu (pritožbeni organ)

Po opravljenem inšpekcijskem nadzoru ima inšpektor za preprečevanje pranja denarja pravico in dolžnost zavezancu z odločbo odrediti izvajanje zakonov in drugih predpisov iz svoje pristojnosti, zavezanec pa je dolžan o izvršitvi te odločbe obvestiti urad. Zoper odločbo, ki ima naravo upravnega akta, je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za finance.

K 139. členu (drugi nadzorni organi)

Pristojnosti nadzora Agencije za trg vrednostnih papirjev nad zavezanci iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 4. člena predloga zakona je potrebno natančneje opredeliti, saj je v praksi prihajalo do prekrivanja pooblastil in različnih tolmačenj pristojnosti Agencije za trg vrednostnih papirjev in Banke Slovenije pri nadzoru določenega segmenta dejavnosti, ki jih tovrstni zavezanci opravljajo (dejavnost in storitve investicijskega bančništva). Z dopolnitvijo drugega odstavka bo sedaj pristojnost za nadzor nad izvajanjem določil predloga zakona pri zavezancih, ki opravljajo dejavnost in storitve investicijskega bančništva, nedvoumno prešla na Agencijo za trg vrednostnih papirjev, ki pa lahko nadzor še vedno vrši v sodelovanju z Banko Slovenije.

Ker v obstoječem zakonu pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo prometa plemenitih kovin ter izdelkov iz njih, niso imele primarnega nadzornika, je v šestem odstavku tega člena predlagano, da nadzor nad njimi izvaja Tržni inšpektorat.

K 140. členu (sporočanje kršitev in ukrepov)

Predlagani člen, podobno kot veljavni zakon, nalaga nadzornim organom iz 126. člena tega zakona, da morajo o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora ter drugih pomembnih ugotovitvah pisno obveščati urad. Urad namreč kot osrednji nadzorni organ za izvajanje te funkcije potrebuje tudi podatke, navedene v drugem odstavku predlaganega člena. Glede na veljavni zakon predlog člena sedaj bolj pregledno in natančno opredeljuje nabor podatkov, ki jih morajo pristojni nadzorni organi poslati uradu v pisnem obvestilu.

V tretjem odstavku predloga tega člena, je ohranjeno besedilo ki nadzornemu organu, ki je zaznal kršitev, nalaga, da v primeru, ko so njegove ugotovitve nadzora pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov, o tem obvesti tudi druge nadzorne organe.

K 141. členu (sporočanje dejstev)

Predlog člena ohranja besedilo veljavnega zakona, ki je v skladu s prvim odstavkom 36. člena Direktive 2015/849/EU. Člen določa, da morajo nadzorni organi, ki v okviru izvajanju nadzora nad zavezanci odkrijejo dejstva, ki bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, o tem obvestiti urad. Ker je Finančna uprava Republike Slovenije uvrščena med pobudnike iz 86. člena predloga zakona, hkrati pa je nadzorni organ iz 126. člena tega zakona, lahko na urad naslavlja pobude ali pa sporoča dejstva v skladu s tem členom.

K 142. členu (izdajanje priporočil in smernic)

Navedeni člen ohranja besedilo veljavnega zakona, ki je usklajeno s FATF priporočilom 33 in daje nadzornim organom iz 126. člena predloga zakona izrecno pooblastilo za pripravo in izdajo podrobnejših usmeritev za izvajanje določb novega zakona, s čimer bi se zagotovilo enotno izvajanje določb novega zakona s strani zavezancev.

K 143. členu (nacionalno sodelovanje)

S predlaganim členom, ki deloma prenaša peti odstavek 58. člen Direktive 2015/849/EU, je poudarjena potreba po tesnem sodelovanju nadzornih organov z namenom, da se z ukrepi nadzora dosežejo želeni rezultati. Namen tega člena je tudi, da se doseže poenotenje nadzorniških praks in primerljivost metodološkega pristopa pri izvajanju ukrepov nadzora.

K 144. členu (sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi držav članic) in k 145. členu (sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav)

Predlagana člena urejata sodelovanje urada in drugih nadzornih organov iz 126. člena tega zakona s pristojnimi nadzornimi organi držav članic v skladu s petim odstavkom 48. člena Direktive 2015/849/EU in FATF priporočilom 40. Gre predvsem za sodelovanje glede nadzora nad zavezanci, ki poslujejo v Republiki Sloveniji zlasti preko podružnic in hčerinskih družb v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža.

Podobno je urejeno tudi sodelovanje z nadzornimi organi tretjih držav, vendar le pod pogojem, da so v teh tretjih državah uveljavljeni ustrezni standardi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam tega zakona, mednarodnim standardom ali drugim predpisom.

K 146. členu (sodelovanje z evropskimi nadzornimi organi)

S tem členom se prenaša 50. člen Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim morajo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor evropskim nadzornim organom zagotoviti vse informacije, ki so potrebne za omogočanje opravljanja njihovih nalog v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

K 147. členu (interni sistem obveščanja o kršitvah) in k 148. členu (sistem obveščanja nadzornih organov o kršitvah)

Namen predlaganih členov je, da se že pri zavezancih samih in tudi pri nadzornih organih iz 126. člena predloga tega zakona, vzpostavi učinkovite in zanesljive mehanizme za spodbujanje sporočanja morebitnih ali dejanskih kršitev določb tega zakona. Tako predlagani 147. člen, ki prenaša prvi in tretji odstavek 61. člena Direktive 2015/849/EU, nalaga zavezancem vzpostavitev sistema obveščanja o kršitvah, ki omogoča zaposlenim pri zavezancu, da prijavijo kršitve določb tega zakona. Gre za interni sistem obveščanja, ki se mora vzpostaviti znotraj organizacijske strukture zavezanca na način, ki je sorazmeren z naravo in velikostjo zavezanca. Sistem obveščanja mora biti anonimen, kar pomeni, da se identiteta prijavitelja kršitve ne sme razkriti.

S 148. členom se prenašata prvi in drugi odstavek 61. člena Direktive 2015/849/EU. Predlagani člen določa, da morajo nadzorni organi iz 126. člena tega zakona vzpostaviti učinkovit in zanesljiv sistem obveščanja, ki omogoča zaposlenim in osebam v primerljivem položaju pri zavezancih, da jim posredujejo prijave o možnih ali dejanskih kršitvah določb tega zakona.

K 149. členu (razkritje informacij o izrečenih ukrepih) in k 150. členu (razkritje identitete kršitelja)

S tema dvema členoma se prenašata 60. in 62. člen Direktive 2015/849/EU. Po vzoru drugih evropskih finančnih direktiv je v 60. členu Direktive 2015/849/EU določeno, da morajo nadzorni organi na svojih uradnih spletnih straneh javno objavljati informacije o izrečenih ukrepih nadzora in razkriti identiteto kršitelja. 62. člen Direktive 2015/849/EU pa določa, da nadzorni organi o kršitvah, ukrepih in kršiteljih obvestijo tudi evropske nadzorne organe, ki te podatke objavijo na svojih spletnih straneh.

Skladno s tem je v predlaganem 149. členu določeno, da morajo nadzorni organi iz 126. člena predloga tega zakona z namenom preprečevanja in odvrčanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona, javno objaviti informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrškov, ki so jih izrekli zaradi kršitev tega zakona. V drugem odstavku člena je naveden nabor podatkov, ki se morajo

javno objaviti. Podatki morajo biti objavljeni takoj, ko je kršitelj ali zavezanec za izvedbo ukrepa seznanjen z odločbo, s katero je postopek pravnomočno končan, in so na spletni strani dostopne pet let po objavi. V skladu s tretjim odstavkom 62. člena Direktive 2015/849/EU morajo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor informacije iz drugega odstavka tega člena posredovati pristojnim evropskim nadzornim organom.

Predlagani 150. člen ureja razkritje identitete kršitelja v skladu s prvim odstavkom 60. člena Direktive 2015/849/EU oziroma pogoje, pod katerimi se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo. Gre za primere, če je ukrep nadzora ali sankcija izrečena fizični osebi zaradi lažjih kršitev predloga tega zakona, ali če bi objava informacij o identiteti kršitelja ali zavezanca za izvedbo ukrepa lahko škodovala izvedbi predkazenskega ali kazenskega postopka. V teh primerih se hkrati z izdajo odločbe, s katero se izrečejo ukrepi nadzora, odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi, ali pa se objava identitete kršitelja začasno zadrži.

K 151. členu (najtežje kršitve)

Člen določa vsebino najtežjih prekrškov in globe, ki se zanje izrekajo. Glede na obstoječ zakon so določbe o najtežjih kršitvah dopolnjene tako, da je upoštevana zahteva iz 59. člena Direktive 2015/849/EU o strožjem sankcioniranju kršitev v zvezi s skrbnim preverjanjem strank, prijavljanjem sumljivih transakcij, vodenjem evidenc in notranjo kontrolo. Namen je določitev nabora učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih sankcij in ukrepov za hude, ponavljajoče se ali sistematične kršitve določb, ki bi ublažilo tveganje razdrobljenosti odziva Evropske unije v svojih prizadevanjih v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma. V navedenih primerih je zato najvišja višina globe določena v skladu s točko c) drugega odstavka 59. člena Direktive 2015/849/EU in postavljena na 1.000.000 eurov oz. dvakratni znesek pridobljene koristi. Še strožje sankcije so določene za kršiteljice, ki so kreditne in finančne institucije, saj je za njih najvišja globa določena na 5.000.000 eurov oz. 10 % letnega prometa, kot je definirano v a) točki tretjega odstavka 59. člena Direktive 2015/849/EU. Dodatno so možni ukrepi pri sankcioniranju pravnih oseb umik dovoljenj za opravljanje dejavnosti ter pri sankcioniranju fizičnih oseb prepoved izvrševanja vodstvenih nalog.

K 152. členu (težje kršitve) in k 153. členu (lažje kršitve)

V predlaganem členu so določene težje in lažje kršitve in globe, ki se od obstoječe ureditve ne razlikujejo.

K 154. členu (kršitve registriranih overiteljev kvalificiranih digitalnih potrdil)

Ta člen določa vsebino kršitve registriranih overiteljev kvalificiranih digitalnih potrdil in se od obstoječe ureditve ne razlikuje.

K 155. členu (kršitve zaposlenih pri zavezancu)

V predlaganem členu so določen kršitve, ki jih storijo zaposleni pri zavezancih, in pripadajoče globe.

K 156. členu (posebne kršitve revizijske družbe, samostojnega revizorja ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja)

Posebej so določene kršitve, ki jih zaradi izjeme, določene v predlogu šestega odstavka 44. člena tega zakona v zvezi s poenostavljenim pregledom stranke, lahko storijo le revizijske družbe, samostojni revizorji ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja.

K 157. členu (kršitve odvetnikov, odvetniških družb in notarjev)

Zaradi posebnega položaja odvetnikov, odvetniških družb in notarjev ter specifičnosti njihovih zakonskih obveznosti kot vrste zavezancev so zanje v predlaganem členu določene posebne kršitve in pripadajoče globe.

K 158. členu (podzakonski predpisi)

Zaradi zakonskega pooblastila Vladi za sprejem uredbe v zvezi z izvzemom prirediteljev iger na srečo, pri katerih obstaja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, iz izvajanja ukrepov po tem zakonu, ter za določitev sektorjev in dejavnosti z neznatnim ali povečanim tveganjem glede na ugotovitve iz poročila nacionalne ocene tveganja, je potrebno navedeni uredbi sprejeti v roku šestih mesecev po uveljavitvi zakona.

V enakem roku se sprejmejo pravilniki, ki natančneje določajo tehnične pogoje za uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila in drugih elektronskih sredstev v postopku ugotavljanja istovetnosti stranke, posebej pri dostopu strank do sefov. Nadalje bo v pravilnikih opredeljeni tudi pogoji za izvedbo poenostavljenega oz. poglobljenega pregleda stranke. V skladu z novim zakonom se bo s pravilnikom tudi na novo določilo načine in obrazce za sporočanje gotovinskih in sumljivih transakcij ter tiste pogoje, v primeru katerih sporočanje gotovinskih transakcij ne bo potrebno. Podobno kot v obstoječi ureditvi bo poseben pravilnik določil zahteve za izvajanje notranje kontrole, pooblaščenice, hrambo in varstva podatkov ter upravljanju evidenc. Zaradi novih pooblastil urada glede vodenja inšpekcijskega nadzora bo predmet posebnega pravilnika tudi oblika in izdaja službene izkaznice za bodoče inšpektorje za preprečevanje pranja denarja. Zaradi ustrezne priprave podzakonskih aktov se rok sprejema določen na šest mesecev po uveljavitvi zakona.

K 159. členu (izvedba ocene tveganja)

Novost predloga zakona v zvezi z izvedbo ocene tveganja od zavezancev zahteva izvedbo take ocene za posamezne skupine ali vrste strank, poslovna razmerja, transakcije, produkte, storitve ali distribucijske poti ob upoštevanju dejavnikov geografskega tveganja glede na možne zlorabe za pranje denarja ali financiranje terorizma, za kar je določen rok šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

K 160. členu (ugotavljanje in vpis podatkov o dejanskih lastnikih v poslovni register Slovenije)

Pomembna novost predloga zakona je v ugotavljanju podatkov o dejanskih lastnikih pri poslovnih subjektih in njihovi objavi v poslovnem registru Slovenije. Zaradi možnosti prilagoditve na to novost je kot rok za izvedbo novih določb zakona glede samega ugotavljanja podatkov o dejanskih lastnikih postavljen rok šestih mesecev od njegove uveljavitve.

K 161. členu (razveljavitev predpisov)

Predmetni predlog zakona vsebuje obširne novosti in spremembe, ki so terjale obliko novega zakona, ne pa sprememb in dopolnitev obstoječega zakona. V zvezi s tem je potrebno obstoječi zakon po uveljavitvi predloga zakona razveljaviti, hkrati s tem pa tudi razveljaviti podzakonske akte, ki so bili izdani na podlagi obstoječega zakona. Zaradi preprečevanja pravnih praznin in nemotenega prehoda iz obstoječe v novo pravno ureditev preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma se uporaba podzakonskih aktov podaljša do izdaje novih podzakonskih aktov, če niso v nasprotju s tem zakonom.

K 162. členu (začetek veljavnosti in uporabe)

Vacatio legis je določen v skladu s 154. členom Ustave in znaša 15 dni, pri čemer se določbe v zvezi z vpisom podatkov o dejanskih lastnikih v poslovni register Slovenije začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi zakona.